

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 4 czerwca 2003 r.

Nr 74

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POMORSKIEGO:

1181 — Nr 9/2003 z dnia 15 maja 2003 r. w sprawie utworzenia Obszaru ograniczonego użytkowania wokół Lotniska Wojskowego w Królewie Malborskim powiat malborski 3211

UCHWAŁA RADY MIEJSKIEJ W TCZEWIE:

1182 — Nr V/40/2003 z dnia 30 stycznia 2003 r. zmieniająca uchwałę w sprawie zatwierdzenia „Trybu udzielania dotacji na cele publiczne związane z realizacją zadań Gminy Miejskiej Tczew” oraz „Zasad współpracy samorządu miasta Tczewa z organizacjami pozarządowymi” 3213

UCHWAŁA RADY GMINY TCZEW:

1183 — Nr V/58/2003 z dnia 12 lutego 2003 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XXV/236/2001 Rady Gminy Tczew z dnia 30 maja 2001 r. dotyczącej utworzenia sieci szkół podstawowych i gimnazjów oraz granic ich obwodów 3213

UCHWAŁA RADY POWIATU NOWODWORSKIEGO:

1184 — Nr IV/23/2003 z dnia 12 lutego 2003 r. w sprawie przyjęcia Statutu Powiatu Nowodworskiego 3214

UCHWAŁY RADY GMINY USTKA:

1185 — Nr VI/48/2003 z dnia 26 lutego 2003 r. w sprawie Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na rok 2003 3220

1186 — Nr VI/49/2003 z dnia 26 lutego 2003 r. w sprawie ustalenia liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu i poza miejscem sprzedaży 3226

UCHWAŁA RADY MIASTA GDAŃSKA:

1187 — Nr VII/142/2003 z dnia 27 marca 2003 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Chełm – rejon Madalińskiego i Miłskiego w mieście Gdańsku 3227

KOMUNIKATY DYREKTORA URZĘDU MORSKIEGO W GDYNI:

1188 — Nr 2 z dnia 21 maja 2003 r. w sprawie określenia minimalnego zestawu wydawnictw i podręczników oraz przyborów nawigacyjnych 3233

1189 — Nr 3 z dnia 21 maja 2003 r. o wprowadzeniu w życie wytycznych dla armatorów w sprawie szczegółowych instrukcji alarmowych dla poszczególnych statków i wytycznych w sprawie rozkładów alarmowych dla statków pasażerskich 3236

1190 — Nr 4 z dnia 21 maja 2003 r. w sprawie ilości i rodzaju sprzętu awaryjnego do likwidowania przecieków i ratowania statku przed zatonięciem 3240

1191 — Nr 5 z dnia 21 maja 2003 r. w sprawie wytycznych dla armatorów o rodzaju, ilości i rozmieszczeniu sprzętu gaśniczego (pożarniczego) na statku oraz w sprawie opracowywania i przechowywania planów ochrony przeciwpożarowej statków morskich 3241

1192 — Nr 6 z dnia 21 maja 2003 r. w sprawie ilości, rodzaju i rozmieszczenia środków i urządzeń ratunkowych dla poszczególnych kategorii statków oraz w sprawie minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych dla tych statków 3249

UCHWAŁA RADY GMINY KOBYLNICA:

1193 — Nr VI/83/2003 z dnia 27 maja 2003 r. w sprawie ustalenia wysokości opłaty administracyjnej za czynność urzędową 3262

UCHWAŁY RADY POWIATU LĘBORSKIEGO:

1194 — Nr VI/48/2003 z dnia 25 kwietnia 2003 r. w sprawie zmiany Uchwały Nr XXX/193/2001 Rady Powiatu Lęborskiego z dnia 30 listopada 2001 r. w sprawie udzielenia dotacji dla podmiotów nie zaliczonych do sektora finansów publicznych 3262

1195 — Nr VI/50/03 z dnia 25 kwietnia 2003 r. w sprawie zmian w Statucie Powiatu Lęborskiego 3263

UCHWAŁY RADY MIASTA SOPOTU:

1196 — Nr VI/80/03 z dnia 21 marca 2003 r. w sprawie przyjęcia sprawozdania z wykonania budżetu miasta i udzielenia Prezydentowi Miasta Sopotu absolutorium za 2002 rok 3263

1197 — Nr VI/96/2003 z dnia 21 marca 2003 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu przy ul. Obrońców Westerplatte 2-4 (część działki Nr 54/1) w Sopocie – zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Sopotu 3263

1198 — Nr VI/97/2003 z dnia 21 marca 2003 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu posesji przy ul. Chrobrego 1-7 w Sopocie 3265

UCHWAŁY RADY GMINY W KOCZALE:

1199 — Nr VII/64/2003 z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie zmiany uchwały w sprawie stawek podatku od posiadania psów na 2003 rok 3267

1200 — Nr VII/65/2003 z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie poboru od osób fizycznych podatku rolnego, podatku leśnego, podatku od nieruchomości i podatku od posiadania psów w drodze inkasa oraz określenia inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso 3267

UCHWAŁY RADY GMINY W GARDEI:

1201 — Nr XXXVII/266/2002 z dnia 9 lipca 2002 r. w sprawie uchwalenia statutu Gminnego Ośrodka Kultury w Gardei 3268

1202 — Nr XXXVIII/269/2002 z dnia 30 sierpnia 2002 r. w sprawie ustalenia zasad umieszczania tablic informacyjnych i reklamowych na gruntach, budynkach oraz obiektach będących własnością gminy Gardeja 3269

DECYZJA PREZESA URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI:

1203 — Nr OGD-820/164-A/10/2003/IV/JG z dnia 27 maja 2003 r. w sprawie zatwierdzenia taryfy dla ciepła dla Okręgowego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gdyni 3270

INFORMACJE O DECYZJACH PREZESA URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI:

1204 — Nr OGD-820/1309-A/2412/3/2001/2003/II/DJ z dnia 28 maja 2003 r. w sprawie zmiany okresu obowiązywania bazowych cen i stawek opłat zawartych w taryfie dla ciepła dla Puckiej Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. z siedzibą w Pucku 3276

1205 — Nr OGD-820/2317-A/2453/4/2001/2003/I/BP z dnia 29 maja 2003 r. w sprawie zmiany okresu obowiązywania bazowych stawek opłat, zawartych w taryfie dla ciepła dla „THERMINVEST” Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku 3276

1181

ROZPORZĄDZENIE Nr 9/2003
Wojewody Pomorskiego
z dnia 15 maja 2003 r.

w sprawie utworzenia Obszaru ograniczonego użytkowania wokół Lotniska Wojskowego w Królewie Malborskim powiat malborski.

Na podstawie art. 135 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 i Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74 poz. 676, Nr 113 poz. 984 i Nr 233 poz. 1957 oraz M.P. Nr 49, poz. 715) zarządza się co następuje:

§ 1

Tworzy się Obszar ograniczonego użytkowania wokół Lotniska Wojskowego w Królewie Malborskim, zwany dalej „Obszarem”, którego granicę stanowi obwódka izofony 50 dB.

§ 2

Opis przebiegu granic Obszaru określa załącznik Nr 1 do niniejszego rozporządzenia.

§ 3

Wykaz przybliżonych współrzędnych (w układzie „1965” i układzie współrzędnych geograficznych WGS 84) charakterystycznych punktów załamania granicy Obszaru określa załącznik Nr 2 do rozporządzenia.

§ 3

Graficzny wyrys przebiegu granic Obszaru określa mapa w skali 1: 50 000, stanowiąca załącznik Nr 3 do niniejszego rozporządzenia. Materiały źródłowe, na podstawie których opracowany został załącznik Nr 3 znajdują się w Archiwum Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Gdańsku.

§ 5

Na terenie Obszaru ustala się:

- 1) bez względu na funkcję terenu wprowadza się zakaz lokalizowania nowych obiektów oraz rozbudowy i nadbudowy:
 - a) wszelkiej zabudowy mieszkaniowej,
 - b) obiektów oświaty, nauki, służby zdrowia, opieki społecznej i socjalnej,

- c) innych obiektów związanych ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży,
 - d) obiektów, których działalność może zwiększyć poziom hałasu w środowisku,
- 2) preferowany sposób korzystania z terenu:
 - a) zabudowa budynkami i obiektami niewrażliwymi na uciążliwości akustyczne,
 - b) nasadzenia zielenią,
 - c) lokalizowanie obiektów o charakterze usługowym lub produkcyjnym, nie powodujących zwiększenia poziomu hałasu w środowisku,
 - 3) uwarunkowania dotyczące wymagań technicznych w odniesieniu do budynków:
 - a) budynki znajdujące się w Obszarze muszą zapewnić odpowiednią ochronę przebywających w nich osób przed ponadnormatywnymi oddziaływaniami akustycznymi, przede wszystkim poprzez zapewnienie stolarki okiennej o właściwej izolacyjności akustycznej, w zależności od oceny wielkości przekroczenia.

§ 6

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie czterech dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Z up. Wojewody Pomorskiego
K. Gozdawa-Nocoń
Wojewoda Pomorski

Załącznik Nr 1
do rozporządzenia Nr 9/2003
Wojewody Pomorskiego
z dnia 15 maja 2003 r.

Wewnętrzna granicę obszaru ograniczonego użytkowania stanowi granica terenów Lotniska Wojskowego Malbork

Zewnętrzna granica obszaru ograniczonego użytkowania.

- Od strony północnej:
- droga Janówka – Kaczynos od brzegu rzeki Nogat,
 - droga Kaczynos – Kaczynos I,
 - droga Kaczynos I do brzegu rzeki Stary Nogat,
 - rzeka Stary Nogat do ujścia rzeki Fiszewki,
 - rzeka Fiszewka do mostu na drodze Ząbrowo – Fiszewo.

Od strony wschodniej:
— droga od mostu na Fiszewce do miejscowości Fiszewo,
— droga Fiszewo – Szlagnowo – Kławki – Szaleniec do mostu na Tynie Dolnej,
— Tyna Dolna do miejscowości Groble,
— Tyna Wysoka do mostu na drodze Złotowo – Żuławka Sztumska,
— droga od mostu do Żuławki Sztumskiej,
— droga Żuławka Sztumska – Kościelec.

Od strony południowej:
— linia energetyczna Kościelec – Bukowo – Jordanki,
— droga Jordanki – Szopy – Grzymała – Krzyżanki – Nowa Wieś Malborska – Nowa Wieś,
Od strony zachodniej:
— linia kolejowa Nowa Wieś – Piaski II,
— linia energetyczna Piaski II – elektrownia wodna Rakowiec,
— rzeka Nogat do miejscowości Janówka.

Załącznik Nr 2
do rozporządzenia Nr 9/2003
Wojewody Pomorskiego
z dnia 15 maja 2003 r.

Wykaz przybliżonych współrzędnych charakterystycznych punktów załamania zewnętrznej granicy obszaru ograniczonego użytkowania wokół Lotniska Wojskowego w Królewie Malborskim:

Układ „1965”

Nr punktu	Mapa ewidencyjna	X ^{„1965”}	Y ^{„1965”}
1.	Malbork, ark. 9	60 51 100,00	36 35 338,00
2.	Malbork, ark. 8	60 51 750,00	36 36 925,00
3.	Janówka, ark. 1	60 55 150,00	36 40 050,00
4.	Kaczynos-Kolonia, obr. 1	60 54 850,00	36 43 755,00
5.	Stare Pole, ark. 1	60 56 250,00	36 46 130,00
6.	Stare Pole, ark.	60 55 400,00	36 47 220,00
7.	Kławki, ark. 1	60 52 400,00	36 46 540,00
8.	Kławki, ark. 1	60 51 800,00	36 48 050,00
9.	Wieś Żuławska Sztumska, ark. 1 cz., 3 cz., 4 cz.	60 49 250,00	36 48 010,00
10.	Bukowo, ark. 1	60 45 925,00	36 46 550,00
11.	Dąbrówka Malborska, ark. 2	60 45 500,00	36 39 575,00

Układ współrzędnych geograficznych WGS 84

Nr punktu	Mapa ewidencyjna	B	L
1	Malbork ark. 9	54°02'01.7"	19°03'26.1"
2	Malbork ark. 8	54°02'21.2"	19°04'54.3"
3	Janówka ark. 1	54°04'08.1"	19°07'51.5"
4	Kaczynos-Kolonia ark. L	54°03'54.8"	19°11'14.7"
5	Stare Pole ark. 1	54°04'37.7"	19°13'27.6"
6	Stare Pole ark. 1	54°04'09.1"	19°14'26.0"
7	Kławki ark. 1	54°02'32.8"	19°13'43.5"
8	Kławki ark. 1	54°02'11.9"	19°15'05.5"
9	Żuławka Sztumska ark. 1 cz., 3 cz., 4 cz.	54°00'49.5"	19°14'58.8"
10	Bukowo ark. 1	53°59'03.5"	19°13'32.9"
11	Dąbrówka Malborska ark. 1	53°58'56.6"	19°07'09.6"

1182**UCHWAŁA Nr V/40/2003
Rady Miejskiej w Tczewie
z dnia 30 stycznia 2003 r.**

zmieniająca uchwałę w sprawie zatwierdzenia „Trybu udzielania dotacji na cele publiczne związane z realizacją zadań Gminy Miejskiej Tczew” oraz „Zasad współpracy samorządu miasta Tczewa z organizacjami pozarządowymi”.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558 i Nr 113, poz. 984, Nr 200, poz. 1688) oraz art. 118 ust. 3 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 49, poz. 485, Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 778, Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550, Nr 95, poz. 1041, Nr 119, poz. 1251, Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 45, poz. 497, Nr 46, poz. 499, Nr 88, poz. 961, Nr 125, poz. 1368, Nr 98, poz. 1070, Nr 100, poz. 1082, Nr 102, poz. 1116, Nr 145, poz. 1623, z 2002 r. Nr 41, poz. 363 i poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 156, poz. 1300, Nr 200, poz. 1685), po zasięgnięciu opinii Komisji Finansowo-Budżetowej, Komisji Polityki Gospodarczej, Komisji Edukacji, Kultury i Kultury Fizycznej oraz Komisji Polityki Społecznej, Rada Miejska w Tczewie uchwala, co następuje:

§ 1

W załączniku Nr 1 do uchwały Nr XIII/125/99 Rady Miejskiej w Tczewie z dnia 28 października 1999 r. w sprawie zatwierdzenia „Trybu udzielania dotacji na cele publiczne związane z realizacją zadań Gminy Miejskiej Tczew” oraz „Zasad współpracy samorządu miasta Tczewa z organizacjami pozarządowymi” wprowadza się następujące zmiany:

1. W rozdziale I dodaje się pkt 5 a w brzmieniu:
„Prezydent Miasta ogłasza w „Panoramie Miasta” i prasie lokalnej informację o możliwości ubiegania się o dotację”.
2. W rozdziale I w pkt 5,6,7, 8 i 9 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Zarząd Miasta” i „Zarząd Miasta Tczewa” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Prezydent Miasta”.
3. W rozdziale I pkt 9 dodaje się ppkt 5) w brzmieniu:
„5) tryb kontroli wykonywania zadania i warunki rozwiązania umowy”.
4. W rozdziale I dodaje się pkt 11 w brzmieniu:
„Do realizacji zadań z zakresu pomocy społecznej stosuje się tryb określony w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 czerwca 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad i form współdziałania administracji publicznej z innymi podmiotami oraz wzorów ofert, umów i sprawozdań z realizacji zadań pomocy społecznej (Dz. U. Nr 55, poz. 662)”.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Tczewa.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej

ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący
Rady Miasta
Z. Drewa

1183**UCHWAŁA Nr V/58/2003
Rady Gminy Tczew
z dnia 12 lutego 2003 r.**

w sprawie zmiany uchwały Nr XXV/236/2001 Rady Gminy Tczew z dnia 30 maja 2001 r. dotyczącej utworzenia sieci szkół podstawowych i gimnazjów oraz granic ich obwodów.

Na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329, Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 117, poz. 759, Nr 162, poz. 1126, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 19, poz. 239, Nr 48, poz. 550, Nr 104, poz. 1104, Nr 122, poz. 1320, Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 111, poz. 1194, Nr 144, poz. 1615, z 2002 r. Nr 41, poz. 362, Nr 141, poz. 1185, Nr 113, poz. 984 z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1089, Nr 214, poz. 1806) po uzyskaniu pozytywnej opinii Pomorskiego Kuratora Oświaty w Gdańsku, Rada Gminy Tczew uchwala, co następuje:

§ 1

§ 2 Uchwały Nr XXV/236/2001 Rady Gminy Tczew otrzymuje nową treść:

„§ 2

1. Sieć publicznych szkół podstawowych prowadzonych przez gminę Tczew o stopniu organizacyjnym I-VI od dnia 1 września 2003 r. obejmuje następujące szkoły:
— Szkoła Podstawowa w Lubiszewie,
— Szkoła Podstawowa w Miłobądzu,
— Szkoła Podstawowa w Swarzędynie wchodząca w skład Zespołu, Kształcenia i Wychowania w Swarzędynie,
— Szkoła Podstawowa w Turzu wchodząca w skład Zespołu Kształcenia i Wychowania w Turzu.
2. Granice obwodów publicznych szkół podstawowych określa załącznik nr 1 do uchwały.”

§ 2

W załączniku nr 1 do uchwały Rady Gminy Tczew Nr XXV/236/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1. Skreśla się punkty I i IV.

2. Punkt III otrzymuje nową treść:

„III. Zespół Kształcenia i Wychowania w Swarzędynie. Do obwodu Zespołu Kształcenia i Wychowania w Swarzędynie należą miejscowości:

1. Swarzędyn.
2. Swarzędyn Młynki.
3. Zabagno.
4. Liniewko.
5. Zwierzynek.
6. Goszyn.
7. Gnieszewo.
8. Śliwiny.

9. Waćmierek.
 10. Czarlin.
 11. Bałdowo.
 12. Knybawa.
 13. Wędkowy”.
3. Punkt V otrzymuje nową treść:
„V. Do obwodu Szkoły Podstawowej w Miłobądzu należą miejscowości:
1. Miłobądz.
 2. Mały Miłobądz.
 3. Malenin.
 4. Mieścín.
 5. Dąbrówka.
 6. Zajączkowi.
 7. Zajączkowo-Dworzec.
 8. Czatkowy.
 9. Tczewskie Łąki”.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 września 2003 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący
Rady Gminy
K. Jonaczyk

1184

UCHWAŁA Nr IV/23/2003
Rady Powiatu Nowodworskiego
z dnia 12 lutego 2003 r.

w sprawie przyjęcia Statutu Powiatu Nowodworskiego.

Na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. Nr 142 z 2001 r., poz. 1592 z późn. zm.), uchwała się:

Statut Powiatu Nowodworskiego w brzmieniu:

Rozdział 1
Przepisy ogólne

§ 1

Przez użyte w statucie wyrażenia należy rozumieć:

1. „Powiat” – Powiat Nowodworski.
2. „Rada” – Rada Powiatu Nowodworskiego.
3. „Radny”- Radny Powiatu Nowodworskiego.
4. „Przewodniczący Rady – Przewodniczący Rady Powiatu Nowodworskiego.
5. „Wiceprzewodniczący Rady”- Wiceprzewodniczący Rady Powiatu Nowodworskiego.
6. „Statut” – Statut Powiatu Nowodworskiego.
7. „Zarząd”- Zarząd Powiatu Nowodworskiego.
8. „Starosta” – Starosta Nowodworski – Przewodniczący Zarządu Powiatu Nowodworskiego.
9. „Wicestarosta” – Wicestarosta Nowodworski.
10. „Ustawa” – ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. Nr 142 z 2001 r., poz. 1592 z późn. zm.).

§ 2

Powiat Nowodworski zwany dalej „powiatem”, stanowi lokalną wspólnotę samorządową tworzoną przez mieszkańców powiatu oraz terytorium obejmujące:

1. Miasto Krynica Morska.
2. Miasto i Gminę Nowy Dwór Gdański.
3. Gminy: Stegna, Ostaszewo, Sztutowo.

§ 3

Siedzibą władz powiatu jest Starostwo Powiatowe w Nowym Dworze Gdańskim.

§ 4

1. Powiat posiada własny herb i flagę ustanowione przez Radę w drodze uchwały.

Rozdział 2
Organy powiatu

§ 5

1. Działalność organów powiatu jest jawna.
2. Obywatel ma prawo do uzyskiwania informacji o działalności Rady i jej komisji oraz Zarządu, wstępu na sesje Rady i posiedzenia jej komisji.
3. Określa się następujące zasady dostępu do dokumentów i korzystania z nich:
 - 1) obywatel ma prawo przeglądania dokumentów wynikających z wykonywania zadań publicznych, w tym protokołów posiedzeń organów powiatu i komisji Rady. Złożony przez obywatela wniosek w formie pisemnej kierowany jest odpowiednio do:
 - a) Przewodniczącego Rady – w odniesieniu do dokumentów Rady,
 - b) Starosty – w odniesieniu do dokumentów Zarządu.Przewodniczący Rady lub Starosta pisemnie powiadomi wnioskodawcę o rozpatrzeniu wniosku, a w przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku – o miejscu i terminie dostępu do dokumentów.”
 - 2) wgląd w dokumenty odbywa się w obecności właściwego pracownika Starostwa Nowodworskiego,
 - 3) obywatel może sporządzać notatki z dokumentów związanych z wykonywaniem zadań publicznych.
 - 4) Prawo przeglądania oraz sporządzania odpisów, notatek nie może naruszać ustaw szczególnych w tym ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. Nr 133 poz. 883 z późn. zm.) oraz spraw określonych w art. 38 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym.

Rada powiatu

§ 6

Rada wybiera ze swego grona Przewodniczącego i dwóch Wiceprzewodniczących.

§ 7

1. Rada obraduje na sesjach zwołanych przez Przewodniczącego Rady zgodnie z ustalonym planem pracy, nie rzadziej niż raz na kwartał.
2. W razie potrzeby, Rada może dokonywać zmian i uzupełnień w planie pracy.

§ 8

1. O sesji zawiadamia wszystkich radnych co najmniej na 10 dni przed terminem rozpoczęcia obrad z zastrzeżeniem art. 15 ust. 7 ustawy. Zawiadomienie powinno zawierać:

- 1) miejsce, dzień i godzinę rozpoczęcia sesji,
 - 2) projekt porządku obrad.
 - 3) Informacja o działalności Zarządu Powiatu między sesjami.
2. Materiał na sesję, w szczególności projekty uchwał, doręcza Biuro Rady Powiatu na 10 dni przed rozpoczęciem sesji, z tym, że materiały na sesję, których przedmiotem jest uchwalenie budżetu powiatu oraz rozpatrzenie sprawozdania z wykonania budżetu, doręcza się radnym co najmniej na 14 dni przed rozpoczęciem sesji.

§ 9

1. Rada rozpatruje na sesjach i rozstrzyga w drodze uchwał wszystkie sprawy należące do jej kompetencji określone w ustawie o samorządzie powiatowym oraz w innych ustawach, a także w przepisach wydanych na podstawie ustaw.
2. Rada w formie uchwał wyraża opinię i zajmuje stanowisko w sprawach związanych z realizacją kompetencji stanowiących i kontrolnych.
3. Organizację i tryb pracy Rady określa szczegółowo Regulamin Pracy Rady Powiatu.

§ 10

1. Przed każdą sesją Przewodniczący Rady, po zasięgnięciu opinii Starosty, ustala listę gości zaproszonych na sesję.
2. W sesjach Rady uczestniczą, z głosem doradczym sekretarz i skarbnik powiatu.
3. Do udziału w sesjach Rady Powiatu mogą zostać zobowiązani kierownicy powiatowych służb, inspekcji i straży oraz innych jednostek organizacyjnych powiatu.
4. Zarząd Powiatu jest obowiązany udzielić wszelkiej pomocy w przygotowaniu i obsłudze sesji rady powiatu.

§ 11

1. Sesje Rady Powiatu są jawne.
2. Zawiadomienie o terminie, miejscu i przedmiocie sesji Rady podaje się w sposób zwyczajowo przyjęty.
3. Porządek sesji Rady Powiatu powinien zostać wyczerpany w zasadzie na jednym posiedzeniu. Na wniosek Przewodniczącego Rady lub radnego, Rada może postanowić o przerwaniu obrad i ich kontynuowaniu w innym terminie na kolejnym posiedzeniu tej samej sesji.
4. O przerwaniu obrad zgodnie z ust. 3, rada powiatu może postanowić w szczególności ze względu na niemożliwość wyczerpania porządku obrad lub konieczność jej rozszerzenia, potrzebę dostarczenia dodatkowych materiałów lub inne nie przewidziane przeszkody uniemożliwiające Radzie podejmowanie uchwał.
5. W protokole z obrad Rady odnotowuje się przerywanie obrad, o którym mowa w ust. 3, imiona i nazwiska nieobecnych radnych oraz radnych, którzy bez usprawiedliwienia opuścili obrady przed ich zakończeniem.

§ 12

1. Rada obraduje w obecności co najmniej połowy ustawowego składu Rady.
2. W przypadku, gdy liczba radnych obecnych na sesji zmniejszy się poniżej połowy ustawowego składu Rady, Przewodniczący Rady nie przerywa obrad, niemożliwe jest jednak wówczas podejmowanie uchwał.

3. Przewodniczący Rady otwiera, prowadzi i zamyka sesję Rady.
4. Otwarcie sesji Rady następuje wraz z wypowiedzeniem przez Przewodniczącego Rady formuły „Otwieram sesję Rady Powiatu.”
5. Po otwarciu sesji Przewodniczący Rady:
 - 1) Stwierdza na podstawie listy obecności prawomocność obrad,
 - 2) Przedstawia projekt porządku obrad; z wnioskiem o uzupełnienie lub zmianę projektu porządku obrad może wystąpić radny, komisja, Klub Radnych albo Zarząd Powiatu,
 - 3) Poddaje pod głosowanie porządek obrad oraz wnioski, o których mowa w pkt 2
6. Rada może uchwalić w trakcie obrad uzupełnienie lub zmianę ustalonego porządku obrad, wyłącznie z ważnych powodów, na wniosek Przewodniczącego Rady, komisji lub Zarządu.
7. Porządek obrad każdej sesji powinien obejmować w szczególności:
 - 1) Przyjęcia protokołu z poprzedniej sesji,
 - 2) Informacja Przewodniczącego Zarządu z wykonania uchwał Rady Powiatu i prac Zarządu w okresie między sesjami Rady,
 - 3) Rozpatrzenie projektów uchwał oraz podjęcie uchwał,
 - 4) Interpelacje i zapytania radnych,
 - 5) Wnioski i oświadczenia radnych.

§ 13

1. Interpelacje i zapytania radnych kieruje się odpowiednio do Zarządu Powiatu albo komisji Rady, za pośrednictwem Przewodniczącego Rady.
2. Interpelację składa się w sprawach zasadniczych dla powiatu.
3. Radni mogą składać interpelacje na sesji lub pisemnie w okresie między sesjami.
4. Odpowiedź na interpelację jest udzielana ustnie na sesji lub pisemnie, w ciągu 14 dni od daty jej złożenia.

§ 14

1. Zapytania składa się w sprawach dotyczących bieżących problemów powiatu, w szczególności w celu uzyskania informacji o określonym stanie faktycznym.
2. Do odpowiedzi na zapytania radnych stosuje się przepisy § 13 ust. 3 i 4.

§ 15

1. Przewodniczący Rady prowadzi obrady zgodnie z uchwalonym porządkiem obrad, otwierając i zamykając dyskusję nad każdym z punktów.
2. Radny nie może zabierać głosu bez zezwolenia Przewodniczącego Rady.
3. Przewodniczący Rady może zabierać głos w każdej chwili obrad.
4. Przewodniczący Rady może udzielić głosu osobom zaproszonym na sesję Rady.

§ 16

1. Przewodniczący Rady czuwa nad sprawnym przebiegiem obrad, a zwłaszcza w odniesieniu do wystąpień radnych i innych osób uczestniczących w sesji.
2. Jeżeli treść lub sposób wystąpienia albo zachowanie radnego zakłóca porządek obrad lub powagę sesji,

Przewodniczący Rady, po zwróceniu uwagi, może odebrać mu głos. Fakt ten odnotowuje się w protokole sesji.

- Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do osób uczestniczących w sesji rady.
- Przewodniczący Rady, po uprzednim zwróceniu uwagi, może nakazać opuszczenie sali obrad Rady osobom będącym publicznością, które swoim zachowaniem zakłócają porządek obrad i naruszają powagę sesji.

§ 17

- Przewodniczący Rady udziela głosu w kolejności zgłoszeń.
- Przewodniczący Rady udziela głosu poza kolejnością w sprawie wniosków o charakterze formalnym, w szczególności dotyczących:
 - sprawdzania quorum,
 - zmiany lub uzupełnienia porządku obrad,
 - ograniczenia czasu wystąpienia mówców,
 - zakończenia wystąpień,
 - zakończenia dyskusji i podjęcia uchwały,
 - zarządzenia przerwy,
 - odesłania projektu uchwały do komisji,
 - przeliczenia głosów,
 - przestrzegania regulaminu obrad.

§ 18

- Przewodniczący Rady zamyka dyskusję po wyczerpaniu listy mówców. W razie potrzeby, Przewodniczący może zarządzić przerwę w celu umożliwienia właściwej komisji lub Zarządowi Powiatu, zajęcia stanowiska wobec zgłoszonych wniosków albo przygotowania poprawek w rozpatrywanym projekcie uchwały lub innym dokumencie.
- Po zamknięciu dyskusji Przewodniczący Rady rozpoczyna procedurę głosowania. Przed zarządzeniem głosowania można zabrać głos tylko w celu zgłoszenia i uzasadnienia wniosku formalnego o sposobie lub porządku głosowania.

§ 19

- Inicjatywę podjęcia określonych uchwał posiadają:
 - radny bądź kilku radnych,
 - Przewodniczący rady,
 - Klub radnych,
 - komisja Rady,
 - Zarząd Powiatu.
- Projekty uchwał przygotowuje Zarząd.
- Podmioty wymienione w ust. 1 pkt 1-4 przekazują treść inicjatywy uchwałodawczej Zarządowi, który w terminie 30 dni od dnia otrzymania treści inicjatywy, przygotowuje projekt uchwały bądź wydaje opinię o niemożności podjęcia uchwały.
- Zarząd przekazuje projekty uchwał Przewodniczącemu Rady przed upływem terminu określonego w § 8 pkt 2 Statutu.
- Projekty uchwał powinny być zaopiniowane przez właściwe komisje Rady i doręczone wraz z opiniami Zarządowi Powiatu najpóźniej na 4 dni przed terminem sesji.

§ 20

- Projekt uchwały powinien zawierać:
 - tytuł uchwały,

- podstawę prawną,
 - przepisy regulujące sprawy będące przedmiotem uchwały,
 - wskazanie organu odpowiedzialnego za wykonanie uchwały,
 - określenie terminu wejścia w życie uchwały.
 - potwierdzenie sprawdzenia projektu pod względem formalno-prawnym.
- Do projektu uchwały dołącza się uzasadnienie zawierające w szczególności: wskazanie potrzeby podjęcia uchwały, oczekiwane skutki społeczne oraz skutki finansowe uchwały i źródła ich pokrycia.

§ 21

- Uchwały Rady Powiatu podpisuje Przewodniczący Rady.
- W przypadku nieobecności Przewodniczącego Rady uchwały podpisuje Wiceprzewodniczący Rady prowadzący sesję.

§ 22

- Podjętym uchwałom nadaje się kolejne numery, podając cyframi rzymskimi numer sesji, cyframi arabskimi numer uchwały oraz rok podjęcia uchwały opatruje się datą posiedzenia, na którym została przyjęta.
- Uchwały ewidencjonuje się w rejestrze uchwał i przechowuje wraz z protokołami sesji Rady Powiatu. Rejestr uchwał prowadzi Starosta.
- Starosta zobowiązany jest do przedłożenia Wojewodzie uchwał Rady w ciągu 7 dni od ich podjęcia. Uchwała organu powiatu w sprawie wydania przepisów porządkowych podlega przekazaniu w ciągu 2 dni od jej podjęcia.
- Starosta przedkłada Regionalnej Izbie Obrachunkowej na zasadach określonych w ust. 3:
 - uchwałę budżetową,
 - uchwałę w sprawie absolutorium dla zarządu,
 - inne uchwały objęte zakresem działania izby.

§ 23

- Powiatowe przepisy porządkowe ogłasza się przez ich publikację w środkach masowego przekazu oraz w drodze obwieszczeń. Przepisy te wchodzi w życie z dniem takiego ogłoszenia.
- Powiatowe przepisy porządkowe podlegają także ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

§ 24

Starostwo Powiatowe gromadzi i udostępnia w swojej siedzibie zbiór aktów prawa miejscowego ustanowionych przez powiat.

§ 25

- W głosowaniu jawnym radni głosują przez podniesienie ręki.
- Głosowanie jawne przeprowadza i oblicza wszystkie głosy Przewodniczący Rady.
- Wyniki głosowania jawnego ogłasza Przewodniczący Rady.
- Wyniki głosowania jawnego odnotowuje się w protokole sesji.

§ 26

- W głosowaniu tajnym radni głosują na kartkach opatrzonych pieczęcią Rady.

2. Głosowanie tajne przeprowadza komisja skrutacyjna wybrana przez Radę spośród radnych. Komisja skrutacyjna wybiera przewodniczącego komisji.
3. Kart do głosowania nie może być więcej niż radnych obecnych na sesji.
4. Przewodniczący komisji skrutacyjnej ogłasza wyniki głosowania tajnego niezwłocznie po ich ustaleniu.
5. Z głosowania tajnego komisja skrutacyjna sporządza protokół, który stanowi załącznik do protokołu sesji.

§ 27

1. Głosowanie zwykłą większością głosów oznacza, że przyjęty zostaje wniosek, który uzyskał największą ilość głosów. Głosów nieważnych lub wstrzymujących się, nie dolicza się do żadnej z grup głosujących.
2. Głosowanie bezwzględną większością głosów oznacza, że przyjęty zostaje wniosek, który uzyskał co najmniej o jeden głos więcej od sumy pozostałych ważnie oddanych głosów – tzn. przeciwnych i wstrzymujących się.
W razie parzystej liczby ważnie oddanych głosów bezwzględną większość stanowi 50% ważnie oddanych głosów plus jeden ważnie oddany głos. W razie nieparzystej liczby ważnie oddanych głosów, bezwzględną większość głosów stanowi pierwsza liczba całkowita przewyższająca połowę ważnie oddanych głosów.

§ 28

1. Z przebiegu sesji Rady sporządza się protokół.
2. Protokół z sesji Rady powinien w szczególności zawierać:
 - 1) określenie numeru, daty i miejsca odbywania sesji, godziny jej rozpoczęcia i zakończenia, imiona i nazwiska Przewodniczącego Rady i osoby sporządzającej protokół,
 - 2) stwierdzenie prawomocności obrad,
 - 3) odnotowanie przyjęcia protokołu z poprzedniej sesji,
 - 4) uchwalony porządek obrad,
 - 5) przebieg obrad, a w szczególności: treść lub streszczenie wystąpień, teksty zgłoszonych i uchwalonych wniosków, odnotowanie zgłoszenia pisemnych wystąpień,
 - 6) przebieg głosowania i jego wyniki,
 - 7) podpis Przewodniczącego Rady i osoby sporządzającej protokół.
3. Do protokołu dołącza się: listę obecności radnych, listę zaproszonych gości, teksty uchwał przyjętych przez Radę, protokoły głosowań tajnych, zgłoszone na piśmie wnioski nie wygłoszone przez radnych, usprawiedliwienia osób nieobecnych, oświadczenia i inne dokumenty złożone na ręce przewodniczącego rady.
4. Protokół z sesji Rady wyklada się do publicznego wglądu w Biurze Rady na 5 dni przed terminem kolejnej sesji.

§ 29

Obsługę Rady i jej komisji zapewnia komórka organizacyjna wchodząca w skład Starostwa Powiatowego.

§ 30

1. Pracą komisji rewizyjnej kieruje jej przewodniczący.
2. Rada wybiera przewodniczącego oraz pozostałych członków komisji rewizyjnej w liczbie od 3 do 5, w tym

zastępcę (zastępców) przewodniczącego i sekretarza komisji.

3. Komisja rewizyjna działa na podstawie rocznego planu kontroli zatwierdzonego przez Radę.
4. Komisja rewizyjna przedstawia radzie powiatu projekt planu, o którym mowa w ust. 3 do dnia 30 listopada roku poprzedzającego rok, którego dotyczy ten plan.
5. Przed wydaniem opinii o udzieleniu lub nieudzieleniu absolutorium Zarządowi, komisja może zasięgnąć informacji o stanowisku komisji budżetowej, rozwoju gospodarczego i promocji powiatu.
6. Za zgodą Rady, komisja rewizyjna może przeprowadzić kontrole w zakresie i terminie nie przewidzianym w rocznym planie kontroli.

§ 31

1. Komisja rewizyjna rozpatruje i rozstrzyga sprawy na posiedzeniach zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy składu osobowego komisji, w tym przewodniczącego lub zastępcy przewodniczącego komisji.
W przypadku równej liczby głosów, decyduje głos przewodniczącego komisji.
2. Sekretarz komisji sporządza z jej posiedzenia protokół, który podlega przyjęciu na następnym posiedzeniu komisji.
3. Komisja rewizyjna może zapraszać na swe posiedzenie kierowników powiatowych jednostek organizacyjnych oraz inne osoby.
4. Komisja rewizyjna, za zgodą Rady, może powoływać rzeczoznawców, ekspertów i biegłych.

§ 32

1. Komisja rewizyjna kontroluje działalność Zarządu Powiatu i powiatowych jednostek organizacyjnych biorąc pod uwagę kryteria: zgodności z prawem, celowości, rzetelności i gospodarności.
2. W celu przeprowadzenia czynności kontrolnych, przewodniczący komisji rewizyjnej wyznacza zespół kontrolny składający się z co najmniej 2 członków komisji. Przewodniczący komisji udziela członkom zespołu pisemnego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli określając w nim zakres kontroli. Jeden z nich musi być wyznaczony na kierującego zespołem
3. Przewodniczący komisji rewizyjnej co najmniej na 5 dni przed przeprowadzeniem kontroli zawiadamia na piśmie kierownika kontrolowanej jednostki organizacyjnej o zakresie terminie kontroli.
4. Członkowie zespołu kontrolowanego, przed przystąpieniem do czynności kontrolnych są obowiązani okazać kierownikowi kontrolowanej jednostki upoważnienie, o którym mowa w ust. 2.

§ 33

1. Członek komisji rewizyjnej podlega wyłączeniu z udziału w kontroli, jeżeli przedmiot kontroli może dotyczyć praw i obowiązków jego albo jego małżonka, krewnych lub powinowatych.
2. Członek komisji może również być wyłączony z udziału w kontroli, jeżeli zachodzą okoliczności mogące wywołać wątpliwość co do jego bezstronności.
3. O wyłączeniu członka komisji z udziału w kontroli rozstrzyga komisja rewizyjna.

§ 34

1. Kierownicy kontrolowanych jednostek organizacyjnych są obowiązani do zapewnienia warunków przeprowadzenia kontroli, w szczególności udostępnienia potrzebnych dokumentów oraz udzielenia informacji i wyjaśnień.
2. Wykonywanie czynności kontrolnych nie może naruszać porządku pracy obowiązującego w kontrolowanej jednostce.

§ 35

1. Zespół kontrolny, w terminie 7 dni od zakończenia kontroli, sporządza protokół kontroli, który podpisują członkowie zespołu oraz kierownik kontrolowanej jednostki, który może wnieść zastrzeżenia do protokołu. Zespół niezwłocznie przedstawia podpisany protokół komisji rewizyjnej.
2. Komisja rewizyjna na podstawie protokołu kontroli, sporządza i kieruje do kierownika kontrolowanej jednostki oraz do zarządu powiatu i przedmiotowej komisji Rady wystąpienie pokontrolne zawierające wnioski i zalecenia usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości w określonym terminie.
3. Kierownik kontrolowanej jednostki, do której zostało skierowane wystąpienie pokontrolne jest obowiązany zawiadomić komisję rewizyjną o sposobie realizacji wniosków i zaleceń w wyznaczonym terminie.
4. Komisja rewizyjna przedstawia Radzie sprawozdanie z wyników kontroli zleconych przez Radę, wyników kontroli wykonania budżetu powiatu oraz z realizacji rocznego planu kontroli.
5. Sprawozdania z wyników kontroli zleconych przez Radę przedstawia się niezwłocznie po zakończeniu kontroli, a realizacji rocznego planu kontroli raz na półroczu.

§ 36

Członkowie komisji rewizyjnej są obowiązani przestrzegać przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, sanitarnych oraz dotyczących ochrony tajemnicy państwowej i służbowej, obowiązujących w kontrolowanej jednostce.

§ 37

1. Pracą komisji stałej kieruje przewodniczący, a w przypadku jego nieobecności – zastępca przewodniczącego komisji.
2. Radny może być członkiem nie więcej niż dwóch komisji stałych, a przewodniczącym – tylko jednej.
3. Propozycje składu osobowego komisji oraz zmian w tym składzie przedstawia Przewodniczący Rady na wniosek zainteresowanych radnych, klubów radnych lub komisji.
4. Przewodniczący Rady oraz członkowie Zarządu nie mogą być przewodniczącymi komisji stałych Rady.

§ 38

1. Do zadań komisji stałych należy:
 - 1) przygotowywanie i opiniowanie projektów uchwał Rady,
 - 2) występowanie z inicjatywą uchwałodawczą,
 - 3) sprawowanie kontroli nad wykonaniem uchwał Rady,
 - 4) opiniowanie i rozpatrywanie spraw przekazanych komisji przez Radę, Zarząd lub inne komisje,
 - 5) przyjmowanie i analizowanie skarg i wniosków

mieszkańców powiatu, dotyczących działalności Rady i Zarządu.

2. Komisja stała działa zgodnie z planem pracy zatwierdzonym przez Radę. Rada może dokonywać zmian w zatwierdzonym planie.
3. Komisja jest obowiązana przedstawić Radzie sprawozdanie ze swojej działalności co najmniej jeden raz w roku oraz w każdym czasie na żądanie Rady.

§ 39

1. Komisja obraduje w obecności co najmniej połowy swojego składu.
2. Przewodniczący komisji może zaprosić na jej posiedzenie inne osoby, których obecność jest uzasadniona ze względu na przedmiot rozpatrywanej sprawy.
3. Informację o terminie i miejscu posiedzeń komisji stałych Rady podaje się do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty.

§ 40

1. Przewodniczący komisji kieruje jej pracami, a w szczególności:
 - 1) ustala terminy i porządek posiedzeń,
 - 2) zapewnia przygotowanie i dostarczenie członkom komisji niezbędnych materiałów,
 - 3) zwołuje posiedzenia komisji,
 - 4) kieruje obradami komisji.
2. Przewodniczący komisji jest obowiązany zwołać i odbyć posiedzenie komisji na wniosek co najmniej połowy składu osobowego komisji lub Przewodniczącego Rady w terminie do 7 dni od dnia otrzymania wniosku.

§ 41

1. Komisja podejmuje uchwały zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy jej składu, w głosowaniu jawnym. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego komisji.
2. Wnioski odrzucone przez komisję umieszcza się, na żądanie wnioskodawcy, w sprawozdaniu komisji jako wnioski mniejszości, w szczególności w sprawach dotyczących projektów uchwał rady.
3. Sprawozdanie komisji przedstawia na sesji Rady przewodniczący komisji lub wyznaczony przez niego radny sprawozdawca.

§ 42

1. Zakres działania, kompetencje oraz skład osobowy komisji doraźnej określa Rada w uchwale o powołaniu komisji.
2. Do komisji doraźnej stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące komisji stałej.

§ 43

1. Klub radnych może utworzyć co najmniej czterech radnych.
2. Przynależność radnych do klubów jest dobrowolna.

§ 44

1. Utworzenie klubu radnych należy zgłosić Przewodniczącemu Rady w ciągu 5 dni od dnia zebrania założycielskiego.
2. Zgłoszenie utworzenia klubu radnych powinno zawierać:
 - 1) imię i nazwisko przewodniczącego klubu,
 - 2) listę członków klubu z określeniem funkcji wykonywanych w klubie,
 - 3) nazwę klubu – jeżeli klub ją posiada.

3. Działalność klubów radnych nie może być finansowana z budżetu powiatu.
4. Kluby radnych działają zgodnie z uchwalonymi przez siebie regulaminami. Regulamin klubu nie może być sprzeczny ze statutem powiatu.
5. Przewodniczący klubów radnych są obowiązani przedłożyć Przewodniczącemu Rady regulaminy klubów w terminie 5 dni od ich uchwalenia.
6. Przedstawiciele klubów mogą przedstawiać stanowiska klubowe we wszystkich sprawach będących przedmiotem obrad Rady.

Zarząd Powiatu

§ 45

1. W skład Zarządu Powiatu wchodzi: Starosta jako jego przewodniczący, Wicestarosta i pozostali członkowie w liczbie dwóch osób.
2. Członkowie Zarządu mogą być wybrani również poza skład rady.

§ 46

1. Ze Starostą i Wicestarostą oraz członkami Zarządu nie będącymi radnymi powiatowymi nawiązuje się stosunek pracy na podstawie wyboru.

§ 47

Do zadań Starosty w zakresie organizowania pracy Zarządu należy w szczególności:

- 1) przygotowanie projektu porządku obrad Zarządu,
- 2) określenie czasu i miejsca posiedzenia Zarządu,
- 3) przygotowanie materiałów do projektowania porządku obrad,
- 4) zapewnienie obsługi posiedzenia Zarządu.

§ 48

1. Członkowie Zarządu są obowiązani brać czynny udział w jego pracach.
2. Zarząd obraduje i podejmuje rozstrzygnięcia na posiedzeniach zwoływanych w miarę potrzeb, nie rzadziej niż raz w miesiącu.
3. W razie potrzeby, Starosta może zwołać Zarząd w innym terminie, a także rozszerzyć porządek obrad.
4. Starosta jest obowiązany zwołać posiedzenie Zarządu na pisemny wniosek co najmniej 2 członków Zarządu w terminie 3 dni od złożenia wniosku.

§ 49

1. Posiedzenia Zarządu zwołuje oraz przewodniczy im Starosta lub Wicestarosta.
2. W posiedzeniach Zarządu uczestniczą członkowie Zarządu – z głosem stanowiącym, a sekretarz i skarbnik powiatu – z głosem doradczym.
3. Do udziału w posiedzeniach Zarządu Starosta może zobowiązać pracowników starostwa powiatowego, kierowników powiatowych służb, inspekcji i straży oraz jednostek organizacyjnych powiatu, właściwych ze względu na przedmiot obrad.
4. Do udziału w posiedzeniach Zarządu mogą zostać zaproszone inne osoby, w szczególności radni.

§ 50

1. Zarząd rozstrzyga w formie uchwał wszystkie sprawy należące do jego kompetencji wynikające z ustaw oraz

przepisów wykonawczych do ustaw i w granicach upoważnień ustawowych.

2. Oprócz uchwał zawierających rozstrzygnięcia, Zarząd może podejmować inne uchwały, w szczególności zawierające opinie i stanowiska Zarządu.
3. Uchwały Zarządu podpisuje Przewodniczący Zarządu lub Zastępca Przewodniczącego Zarządu.
4. Uchwały Zarządu będące decyzjami w sprawach z zakresu administracji publicznej podpisuje Starosta. W decyzjach wymienia się imiona i nazwiska członków Zarządu, którzy brali udział w podjęciu decyzji.
5. Przy podejmowaniu uchwał i postanowień Zarządu w drodze głosowania, przy równej ilości głosów rozstrzyga głos Przewodniczącego Zarządu.

§ 51

1. Inicjatywa uchwałodawczą przysługuje członkom Zarządu oraz sekretarzowi i skarbnikowi powiatu.
2. Zarząd rozstrzyga o sposobie wykonywania uchwał Rady, chyba, że Rada określi zasady wykonywania swojej uchwały.

§ 52

1. Z posiedzenia Zarządu sporządza się protokół.
2. W protokole podaje się imiona i nazwiska członków zarządu uczestniczących w posiedzeniu, a w przypadku, gdy w posiedzeniu Zarządu uczestniczyły również inne osoby, w protokole podaje się ich imiona i nazwiska oraz wskazuje w jakim charakterze te osoby uczestniczyły w posiedzeniu.
3. Protokół z posiedzenia Zarządu powinien dokładnie odzwierciedlać przebieg posiedzenia, a zwłaszcza przebieg dyskusji nad rozstrzygnięciami podejmowanymi przez Zarząd.
4. Protokół z posiedzenia Zarządu podpisują wszyscy członkowie Zarządu uczestniczący w posiedzeniu.
5. Członkowie Zarządu oraz inni uczestnicy posiedzenia mogą zgłosić do protokołu wnioski o jego sprostowanie lub uzupełnienie do następnego posiedzenia.
6. Zarząd przyjmuje protokół z posiedzenia, na posiedzeniu następnym. W razie zgłoszenia wniosków, o których mowa w ust. 5, o ich uwzględnieniu rozstrzyga Zarząd.
7. Zarząd udostępnia protokoły ze swoich posiedzeń, do publicznego wglądu, o ile nie narusza to przepisów o ochronie tajemnicy państwowej lub służbowej albo o ochronie danych osobowych.
8. Organy kontrolujące działalność Zarządu mają prawo wglądu do protokołów posiedzeń i uchwał Zarządu.

§ 53

1. Starosta składa Radzie na każdej sesji informację z działalności Zarządu w okresie od poprzedniej sesji.
2. Informacja nie jest przedmiotem głosowania Rady.

§ 54

1. Skarbnik powiatu jest głównym księgowym budżetu powiatu.
2. Zadania skarbnika powiatu jako głównego księgowego powiatu określają odrębne przepisy.
3. Skarbnik powiatu kontrasygnuje dokumenty dotyczące czynności prawnych mogących spowodować powstanie zobowiązań majątkowych.
4. Do kontrasygnaty czynności, o których mowa w ust. 3 skarbnik może upoważnić inną osobę.

5. Skarbnik powiatu, który odmówił kontrasygnaty, ma jednak obowiązek jej dokonania na pisemne polecenie Starosty, przy równoczesnym powiadomieniu o tym Rady i Regionalnej Izby Obrachunkowej.

§ 55

Sekretarz powiatu, w imieniu Starosty, sprawuje nadzór nad wykonywaniem bieżących zadań przez komórki organizacyjne starostwa, a w szczególności nad terminowym i prawidłowym załatwianiem spraw, przestrzeganiem regulaminu organizacyjnego starostwa i instrukcji kancelaryjnej.

Ponadto sekretarz powiatu zapewnia merytoryczną i techniczną – organizacyjną obsługę posiedzeń organów kolegialnych powiatu oraz wykonuje inne zadania w ramach upoważnień udzielonych przez Zarząd i Starostę.

Rozdział 3

§ 56

1. Jednostki organizacyjne powiatu tworzy się w celu wykonywania zadań powiatu.
2. Jednostki organizacyjne powiatu tworzy, przekształca i likwiduje oraz wyposaża w majątek Rada w drodze uchwały.
3. Do jednostek organizacyjnych powiatu należą:
 - 1) Zarząd Dróg Powiatowych w Nowym Dworze Gd.,
 - 2) Powiatowy Urząd Pracy w Nowym Dworze Gd.,
 - 3) Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Nowym Dworze Gd.,
 - 4) Dom Pomocy Społecznej w Stegnie,
 - 5) Rodzinny Dom Dziecka w Sztutowie,
 - 6) Zespół Szkół Nr 1 w Nowym Dworze Gd.,
 - 7) Zespół Szkół Nr 2 w Nowym Dworze Gd.,
 - 8) Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Nowym Dworze Gd.,
 - 9) Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy w Nowym Dworze Gd.,
 - 10) Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy w Junoszynie.
4. Zarząd prowadzi i aktualizuje rejestr jednostek organizacyjnych powiatu.
5. Rejestr zawiera nazwę jednostki, jej adres, imię i nazwisko kierownika.
6. Rejestr jednostek organizacyjnych powiatu udostępnia się do publicznego wglądu w starostwie powiatowym.
7. Kierownicy powiatowych służb inspekcji i straży wykonują określone w ustawach zadania i kompetencje przy pomocy jednostek organizacyjnych – komend i inspektoratów.
8. Powiatowe służby, inspekcje i straże tworzą:
 - 1) komenda powiatowa Państwowej Straży Pożarnej w Nowym Dworze Gd.,
 - 2) powiatowy inspektorat weterynaryjny w Nowym Dworze Gd.,
 - 3) powiatowy inspektorat nadzoru budowlanego w Nowym Dworze Gd.
9. Uprawnienia Starosty i Rady wobec powiatowych służb, inspekcji i straży określają przepisy ustawowe.

Rozdział 4
Przepisy końcowe

§ 57

Zmian statutu dokonuje Rada w trybie właściwym dla jego uchwalenia.

§ 58

Traci moc Uchwała Nr III/12/98 Rady Powiatu Nowodworskiego z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie przyjęcia Statutu Powiatu wraz z późn. zm.

§ 59

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący Rady
Powiatu Nowodworskiego
R. Masalski

1185

UCHWAŁA Nr VI/48/2003
Rady Gminy Ustka
z dnia 26 lutego 2003 r.

w sprawie Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na rok 2003.

Na podstawie art. 4¹ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałania alkoholizmowi (t.j. Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1231; zm. Dz. U. Nr 167, poz. 1372) i art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 zm.: Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220; Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 9840) uchwała się, co następuje:

§ 1

Uchwała się Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na rok 2003 jako załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Ustka.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący Rady
W. Gąsiorowski

Załącznik Nr 1
do Uchwały Nr VI/48/2003
Rady Gminy Ustka
z dnia 26 lutego 2003 r.

GMINNY PROGRAM PROFILAKTYKI I ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH NA 2003 ROK

I. RAPORT DIAGNOSTYCZNY PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH W GMINIE USTKA ZA ROK 2002.

1. WSTĘP

Niniejszy raport ma charakter diagnozy obejmującej podstawowe problemy społeczne związane z nadużywaniem alkoholu w gminie Ustka.

Sporządzony został na podstawie ankiet przeprowadzonych w latach 1998-2001 wśród 100 uczniów klas VI szkół podstawowych oraz I-III gimnazjum, nauczycieli gimnazjum i szkół podstawowych oraz sondy wśród mieszkańców gminy a także danych zebranych od służb zawodowo stykających się z problemami alkoholizmu na terenie gminy.

Rozmiary problemów alkoholowych w gminie zależą od wielu czynników a szczególne znaczenie ma tu ogólnie niski poziom wiedzy społeczeństwa o problemach alkoholowych i sposobie ich rozwiązywania.

Gminna mapa problemów alkoholowych składa się z następujących obszarów:

- 1) szkody u osób pijących – uszkodzenie zdrowia i rozwoju psychofizycznego, samozniszczenie;
- 2) szkody u członków rodzin z problemem alkoholowym: demoralizacja, ubóstwo, obniżenie szans kariery życiowej, zjawiska przemocy, zaburzenia somatyczne i emocjonalne spowodowane wychowywaniem się w rodzinach alkoholowych;
- 3) naruszenie prawa i porządku oraz norm społecznych przez osoby nietrzeźwe, przestępczość nietrzeźwych;
- 4) demoralizacja środowiska lokalnego poprzez np. sprzedaż alkoholu nieletnim i nietrzeźwym, zachowania patologiczne – szczególnie osób długotrwale bezrobotnych.

Rozmiary problemów alkoholowych w naszej gminie w roku 2002 obrazuje poniższe zestawienie.

Ze względu na położenie geograficzne gminy, tj. duży napływ turystów w sezonie letnim w pasie nadmorskim oraz wysoki stopień bezrobocia zostały przyjęte maksymalne wskaźniki do wyliczeń.

PROBLEMY ALKOHOLOWE W GMINIE USTKA

Ludność ogółem: 7.574 mieszkańców, w tym:

- 1914 w wieku przedprodukcyjnym do 18 lat;
- 2161 – kobiety w wieku produkcyjnym (18-59 lat);
- 2574 – mężczyźni w wieku produkcyjnym (18-64 lat)
- 607 – kobiety w wieku poprodukcyjnym;
- 318 – mężczyźni w wieku poprodukcyjnym.

Populacje osób, u których występują różne kategorie problemów alkoholowych w gminie (dane szacunkowe wyliczone wskaźnikami Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych – 2000):

1.	Liczba osób uzależnionych od alkoholu (około 2% populacji)	Około 15,1 osób
2.	Dorośli żyjący w otoczeniu alkoholika (współmałżonkowie, rodzice – około 4% populacji)	Około 226 osób
3.	Dzieci wychowujące się w rodzinach alkoholowych (około 4% populacji)	230 osób
4.	Osoby pijące szkodliwie nie uzależnione od alkoholu (około 7% populacji)	396 osób
5.	Ofiary przemocy domowej w rodzinach z problemem alkoholowym: - 2/3 osób dorosłych; - 2/3 dzieci z tych rodzin	201 osób dorosłych i dzieci

W gminie Ustka liczącej 7.574 mieszkańców stałych na jeden punkt sprzedaży napojów alkoholowych przypada 65,8 osoby. Łącznie z punktami sezonowymi działa 115 punktów sprzedaży alkoholu do spożycia w miejscu i poza miejscem sprzedaży.

Biorąc pod uwagę napływ w sezonie letnim około 50 tysięcy turystów na mapie problemów alkoholowych rysuje się diametralnie inny obraz problemu. Ograniczenie liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych utrudnia przeświadczenie sprzedawców, władz gminy a także samych konsumentów, że piwo jest zwykłym napojem.

Bardzo dobitnie świadczy o tym fakt, że w ankiecie „Młodość i alkohol” w kolejnych latach dzieci odpowiadają „nie piłem żadnego alkoholu”. Natomiast w przypadku pytania „czy piłeś piwo” odpowiadają twierdząco.

Z powyższej ankiety wynika również, że dzieci samodzielnie mogą w sklepie kupić piwo bez większych problemów, natomiast w przypadku wódki i wina twierdząco wypowiada się niewielki procent pytanym.

Niezależnie od tego jak będziemy oceniać obecność alkoholu w życiu społecznym naszej gminy faktem jest, że 47 rodzin, w których żyje 188 osób, ze względu na alkoholizm matki, ojca lub ich obojga są objęte stałą opieką socjalną Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej. Koszt świadczeń pokrywanych z budżetu centralnego i gminy za rok 2002 wyniósł 25.500 złotych.

Następnym problemem jest wysokie bezrobocie strukturalne, które w naszej gminie wynosi 34,8%, co oznacza, że 905 mieszkańców naszej gminy nie posiada stałego zatrudnienia. Z danych szacunkowych wynika, że aż 151 osób ze względu na alkoholizm nie będzie w stanie nigdy podjąć zatrudnienia, a co za tym idzie nie ma żadnych szans życiowych.

W związku z tym należy przewidywać zwiększone wydatki z budżetu gminy na świadczenia socjalne w latach następnych nie mówiąc już o szkodach społecznych, które nie zawsze są wymierne.

Szkody społeczne wynikające z nadużywania alkoholu trudno oszacować, będą one skutkowały jeszcze na następne pokolenia. Osoby pijące nadmiernie bowiem narażają swoich bliskim na urazy fizyczne i psychiczne.

2. ALKOHOL I MŁODZIEŻ

Na 900 uczniów uczęszczających do szkół podstawowych i gimnazjum na terenie naszej gminy aż 200 pocho-

dzi z rodzin z grupy ryzyka alkoholowego. Z badań ankietowych przeprowadzonych systematycznie od trzech lat wśród uczniów klas koedukacyjnych szkół podstawowych i gimnazjum wynika niezmiennie, że około 70% dzieciom „zdarzyło się już picie jakiegoś alkoholu w życiu”. Najliczniejsza grupa dzieci piła po raz pierwszy alkohol w wieku 10-12 lat. Zatrważającym jest fakt, że aż 12% dzieci piło alkohol z rodzicami lub kimś dorosłym z rodziny.

Nasilanie się spożycia napojów alkoholowych przez dzieci i młodzież jest bardzo poważnym zagrożeniem, prowadzi do naruszenia prawa i porządku publicznego oraz innych zachowań patologicznych, w tym również ogranicza ich karierę zawodową i życiową.

3. RYNEK ALKOHOLOWY

Według stanu na dzień 31 grudnia 2002 r. w gminie działało łącznie z sezonowymi 115 punktów sprzedaży napojów alkoholowych, w tym z napojami przeznaczonymi do spożycia:

— w miejscu sprzedaży	63
— poza miejscem sprzedaży	52

Liczba ta jest stała od trzech lat.

4. PROFILAKTYKA PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH

Zasoby gminy w sferze rozwiązywania problemów alkoholowych są niewielkie.

Najbliższą placówką leczenia odwykowego, w której prowadzone są programy terapeutyczne dla uzależnionych i współuzależnionych jest Samodzielny Publiczny ZOZ Poradnia Leczenia Odwykowego w Słupsku, ul. W. Polskiego 50, a placówką stacjonarnego leczenia uzależnień i współuzależnienia oddział w Lubuczewie.

Gmina współpracuje z Domem Interwencji Kryzysowej dla Ofiar Przemocy PCK O/Słupsk dofinansowując program w zakresie pomocy psychologicznej dla dzieci z rodzin alkoholowych i ofiar przemocy tam przebywających. Na mocy porozumienia z usług tej placówki korzystają mieszkańcy naszej gminy.

Punkt Informacyjno-Konsultacyjny działający w siedzibie Urzędu Gminy w Ustce udziela porad i konsultacji osobom uzależnionym i współuzależnionym – mieszkańcom gminy i miasta Ustki, natomiast działający w mieście Ustka Punkt Konsultacyjno-Informacyjny dla Ofiar Przemocy udziela pomocy również mieszkańcom gminy. Od dwóch lat istnieje grupa AA „Przystań” w Objeździe.

We wszystkich szkołach podstawowych i gimnazjum prowadzone są programy profilaktyczno-wychowawcze oraz zajęcia opiekuńczo-wychowawcze w ramach zajęć pozalekcyjnych. Prowadzona jest również w różnych formach pomoc pedagogiczno-psychologiczna rodzicom. Na terenie gminy działają placówki oświatowo-wychowawcze:

1. Świetlica Profilaktyczno-Wychowawcza przy Szkole Podstawowej w Wytownie, gdzie prowadzony jest program profilaktyczno-wychowawczy oraz grupa socjoterapeutyczna.
2. Świetlica Środowiskowa w Pęplinie prowadzona w porozumieniu z Gminą przez Polskie Towarzystwo Zapobiegania Narkomanii o/Słupsk z programem profilaktyczno-wychowawczym i zajęciami opiekuńczo-wychowawczymi oraz grupy opiekuńczo-wychowawcze w Możdżanowie i Starkowie.

3. Świetlica Profilaktyczno-Wychowawcza z Elementami Terapii – Caritas Parafii Rzymsko-Katolickiej w Duninowie: prowadzi program profilaktyczno-wychowawczy z elementami terapii oraz grupę socjoterapeutyczną.

We wszystkich placówkach zatrudnieni są wychowawcy i pedagodzy ze studiami podyplomowymi z zakresu profilaktyki uzależnień ewentualnie psychoprofilaktyki oraz po kursach socjoterapii. Programy prowadzone w tych placówkach finansowane są z budżetu gminy. Nauczyciele prowadzący zajęcia pozalekcyjne, posiadają odpowiednie kwalifikacje do prowadzenia zajęć profilaktycznych, psychoprofilaktycznych, w tym również z zakresu socjoterapii oraz pracy z rodziną dysfunkcyjną.

Pracownicy Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej prowadzą program „Profesjonalizm w pracy z rodzinami uzależnionymi na terenie Gminy Ustka”. Program ten uzyskał pozytywną opinię pełnomocnika Zarządu Województwa Pomorskiego ds. realizacji Wojewódzkiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Interwencje w rodzinie prowadzą odpowiednio przeszkoleni pracownicy socjalni Ośrodka oraz w miarę potrzeby włączony jest dzielnicowy Komisariat Policji.

W ramach działań informacyjnych Gminna Komisja wydała informator p.n. „Choroba alkoholowa – jak pomóc sobie i bliskim?”, zawierający podstawowe informacje o chorobie alkoholowej, wykaz i adresy grup samopomocowych oraz poradni na terenie Ustki i Słupska.

5. WNIOSKI KOŃCOWE

Rozmiary i dolegliwości występujących problemów alkoholowych w naszej gminie tworzą poważne zagrożenie dla funkcjonowania życia społecznego i ekonomicznego oraz kondycji zdrowotnej i moralnej społeczeństwa. Przeciwdziałanie tym zagrożeniom wymaga systematycznej i dobrze zorganizowanej działalności w zakresie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych.

Podejmowanie tych działań jest obowiązkiem gminy, wynikającym z ustawy o wychowaniu w trzeźwości.

Działania powinny być realizowane przez:

1. Prowadzenie Punktu Konsultacyjnego dla osób uzależnionych i współuzależnionych od alkoholu.
2. Organizację i prowadzenie programów profilaktycznych i profilaktyczno-wychowawczych dla dzieci i młodzieży.
3. Organizację pomocy pedagogiczno-psychologicznej rodzicom we wszystkich szkołach podstawowych i gimnazjum czyli praca w następujących obszarach:
 - pomoc w rozwiązywaniu problemów w wychowaniu dziecka,
 - współpraca w procesie nauczania i wychowania,
 - interwencja w rodzinę w sytuacji alkoholizmu, przemocy, zaniedbania dziecka.
4. Prowadzenie Świetlicy Profilaktyczno-Wychowawczej w Szkole Podstawowej w Wytownie oraz Świetlicy Środowiskowej w Pęplinie, Możdżanowie, Starkowie, Wodnicy.
5. Organizowanie kolonii letnich z programem profilaktyczno-wychowawczym dla dzieci z rodzin alkoholowych i patologicznych jako integralna część programów profilaktyczno-wychowawczych prowadzonych w szkołach i placówkach oświatowo-wychowawczych.

6. Systematyczna edukacja społeczności gminy poprzez ulotki, broszurki i inne kampanie.
7. Współpraca z organizacjami pozarządowymi i związkami wyznaniowymi w celu promocji zdrowia i propagowania zdrowych obyczajów.
8. Wspieranie grup abstynenckich – udostępnianie pomieszczeń dla grupy AA „Przystań” w Objeździe.
9. Prowadzenie programu „Profesjonalizm w pracy z rodzinami uzależnionymi na terenie Gminy Ustka” – interwencja kryzysowa w Miejsko-Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Ustce.
10. Ograniczenie dostępności alkoholu, w szczególności poprzez zawarcie w gminnych przepisach prawa miejscowego zapisów zabraniających sprzedaży, podawa-

nia i spożywania napojów alkoholowych w obiektach o zabudowie niestałej i charakterze przenośnym lub przewoźnym jak i rygorystycznym określeniu ilości całodobowych punktów sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży.

Zadania wyżej wymienione inny być systematycznie realizowane w ramach Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Skuteczna realizacja programu przyczyni się do zapobiegania powstawania nowych problemów alkoholowych, zmniejszenia rozmiarów tych, które już występują, zwiększenie zasobów radzenia sobie z już istniejącymi problemami.

II. HARMONOGRAM DZIAŁAŃ GMINNEGO PROGRAMU PROFILAKTYKI I ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH NA ROK 2003

Lp.	Zadanie	Zamierzony efekt działania	Sposób realizacji	Koszt ogólny (zł)	Termin realizacji	Osoba odpowiedzialna
1.	Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od alkoholu	1. Zmniejszenie już istniejących i zapobieganie powstawaniu nowych problemów alkoholowych	1. kosztu powoływania biegłego orzekającego w przedmiocie uzależnienia – przygotowanie planu motywacji do leczenia. 2. prowadzenie punktu konsultacyjnego dla osób uzależnionych od alkoholu oraz współuzależnionych: a) wynagrodzenie dla dyżurującego 24 zł / godz. x 8 godz. m-cznie x 12 m-cy = 2.304 zł 3. Zakup i dystrybucja materiałów edukacyjno-informacyjnych: broszury, ulotki	3.000 2.304 500	cały rok cały rok cały rok	Przewodnicząca GKRPA Pracownik merytoryczny UG Pracownik merytoryczny UG
2.	Udzielanie rodzinom, w których występują problemy alkoholowe pomocy psychospołecznej i prawnej a w szczególności ochrony przed przemocą w rodzinie	Pomoc ofiarom i powstrzymywanie sprawców przemocy, rozpoznawanie symptomów przemocy	Dofinansowanie programu profilaktycznego, edukacyjno-rozwojowego prowadzonego w Domu Interwencji Kryzysowej przy PCK o/Słupsk jako zorganizowana pomoc psychologiczna dla dzieci z rodzin alkoholowych i ofiar przemocy tam przebywających	2.000	I i III kwartał	Pracownik merytoryczny UG
3.	Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej w szczególności wśród dzieci i młodzieży.	1. Zorganizowana pomoc psychologiczno-rozwojowa dzieciom osób uzależnionych i rodzin patologicznych 2. Uczenie wczesnego rozpoznawania sygnałów wskazujących na rozwijanie się procesu uzależnienia 3. Pomoc rodzicom w rozwiązywaniu problemów w wychowaniu dziecka 4. Współpraca z rodzicami w procesie nauczania i wychowania dziecka	1. Finansowanie świetlicy profilaktyczno-wychowawczej w Szkole Podstawowej w Wytownie – prowadzenie grup socjoterapeutycznych: a) umowy zlecenia z pochodnymi: 56 godz. x 10 m-cy x 27 zł/godz. ŁĄCZNIE: 15.120 zł b) zakup materiałów i wyposażenia: 1.000 zł c) transport: 1.395 zł 2. Finansowanie programu profilaktyczno-wychowawczego prowadzonego w ramach zajęć pozalekcyjnych w szkołach: 1. CHARNOWO: a) umowy zlecenia z pochodnymi 40 godz. x 10 m-cy x 22 zł/godz. ŁĄCZNIE: 9.110 zł b) zakup materiałów i wyposażenia: 800 zł.	17.515 9.910	cały rok cały rok	Dyrektor SP w Wytownie obsługa ekonomiczno-administracyjna, Dyrektor ZOEASz, dyrektorzy poszczególnych szkół podstawowych, obsługa ekonomiczno-administracyjna, dyrektor ZOEASz.

	<p>5. Interwencja w rodzinę w sytuacji alkoholizmu, przemocy, zaniedbywani a dziecka.</p>	<p>2. GĄBINO: a) umowy zlecenia z pochodnymi: 32 godz. x 10 m-cy x 22 zł/godz. ŁĄCZNIE: 7.350 zł b) zakup materiałów i wyposażenia: 500 zł</p> <p>3. OBJAZDA: a) umowy zlecenia z pochodnymi: 40 godz. x 10 m-cy x 22 zł/godz. ŁĄCZNIE: 9.110 zł b) zakup materiałów i wyposażenia: 1.000 zł</p> <p>3. ZALESKIE a) umowy zlecenia z pochodnymi: 40 godz. x 10 m-cy x 22 zł/godz. ŁĄCZNIE: 9.110 zł b) zakup materiałów i wyposażenia: 800 zł</p> <p>4. Publiczne Gimnazjum w Objeździe: a) umowy zlecenia z pochodnymi 48 godz. x 10 m-cy x 22 zł/godz. ŁĄCZNIE: 10.885 zł b) zakup materiałów i wyposażenia: 1.000 zł</p> <p>3. Dofinansowanie szkolnej imprezy sportowo-rekreacyjnej „W zdrowym ciele zdrowy duch” z elementami profilaktyki uzależnień promującej zdrowy styl życia dla dzieci i młodzieży ze szkół i gimnazjum organizowane przez:</p> <p>a) Uczniowski Klub Sportowy „Orzeł” przy SP w Objeździe 500 b) SP CHARNOWO 500 c) SP GĄBINO 500 d) SP WYTOWNO 500 e) SP ZALESKIE 500 f) SP OBJAZDA 500 g) PUBLICZNE GIMNAZJUM OBJAZDA 500</p> <p>4. Udział w Ogólnopolskiej Kampanii Społecznej „Zachowaj Trzeźwy Umysł” pod patronatem Minister Edukacji Narodowej i Sportu Krystyny Łobackiej szkół podstawowych: Gąbino, Charnowo, Objazda, Zaleskie, Wytowno i Publicznego Gimnazjum w Objeździe 2.000</p> <p>5. prowadzenie programu profilaktyczno-wychowawczego dla dzieci i młodzieży w świetlicach środowiskowych – porozumienie o współpracy z PTZN o/Słupsk w sprawie prowadzenia grup środowiskowych w: 63.000</p> <p>1) Peplinie: a) umowy z pochodnymi: 56 godz. X 10 m-cy x 24 zł/godz. ŁĄCZNIE: 13.440 zł</p>	<p>7.850</p> <p>10.110</p> <p>9.910</p> <p>11.885</p> <p>500</p> <p>500</p> <p>500</p> <p>500</p> <p>500</p> <p>500</p> <p>500</p> <p>2.000</p> <p>63.000</p>	<p>Cały rok</p> <p>I kwart.</p> <p>cały rok</p>	<p>prezes klubu dyrektor szkoły dyrektor szkoły dyrektor szkoły dyrektor szkoły dyrektor szkoły dyrektor szkoły</p> <p>przewodniczący GKRPA, koordynator dyrektor Publicznego Gminazjum, w Objeździe</p> <p>pracownik merytoryczny UG</p>
--	---	--	---	---	---

			<p>b) zakup materiałów i doposażenie: 2500 zł.</p> <p>c) środowiskowa impreza rekreacyjno-sportowa i Święto Pieczonego Ziemniaka 500 zł</p> <p>d) transport 500 zł</p> <p>RAZEM: 16.940 zł</p> <p>2. Starkowie:</p> <p>a) umowy z pochodnymi: 24 godz. x 10 m-cy x 24 zł/godz. ŁĄCZNIE: 5.760 zł</p> <p>b) zakup materiałów i doposażenie 2.500 zł</p> <p>c) transport 500 zł</p> <p>RAZEM: 8.760 zł</p> <p>3. Możdżanowie:</p> <p>a) umowy z pochodnymi: 24 godz. x 10 m-cy x 24 zł/godz. ŁĄCZNIE: 5.760 zł</p> <p>b) zakup materiałów i doposażenie 2.500 zł</p> <p>c) transport: 500 zł</p> <p>RAZEM: 8.760 zł</p> <p>4. Wodnicy:</p> <p>a) umowy z pochodnymi 48 godz. x 10 m-cy x 24 zł/godz. ŁĄCZNIE: 11.520 zł</p> <p>b) zakup materiałów i doposażenia: 5.000 zł</p> <p>c) transport 500 zł</p> <p>RAZEM: 17.020 zł</p> <p>6. Doposażenie świetlicy środowiskowej, profilaktyczno-wychowawczej w Rowach planowanej do utworzenia w 2004 roku</p> <p>7. Dofinansowanie Caritas Parafii Rzymско-Katolickiej w Duninowie w zakresie:</p> <p>a) prowadzenie zajęć profilaktyczno-wychowawczych w świetlicy profilaktyczno-wychowawczej – wynagrodzenie prowadzącego zajęcia: umowa zlecenia z pochodnymi: 24 godz. x 10 m-cy x 24 zł/godz. ŁĄCZNIE: 5.760 zł</p> <p>8. Finansowanie kolonii letnich z programem profilaktyczno-wychowawczym dla dzieci z rodzin alkoholowych i patologicznych uczestniczących w programie profilaktyczno-wychowawczym realizowanym w ramach zajęć pozalekcyjnych dla dzieci w szkołach: Charnowo, Gąbino, Objazda, Zaleskie, Wytowno, Gimnazjum Objazda:</p> <p>a) organizacja obozu w formie przetargu 20.196 zł</p> <p>b) transport 1.000 zł</p>			
				5.000	XII	Pracownik merytoryczny UG
				5.760	cały rok	pracownik merytoryczny UG
				21.196	wakacje letnie	pracownik merytoryczny UG
4.	Wspomaganie działalności instytucji, stowarzyszeń i osób fizycznych służącej Rozwiązywaniu Problemów Alkoholowych	Wsparcie materialne, edukacyjne lokalowe dla podmiotów niepaństwowych zajmujących się statutowo rozwiązywaniem problemów alkoholowych	<p>1. Udostępnienie pomieszczeń dla grup AA Przyszań w Objęździe</p> <p>2. Dofinansowanie udziału w Programie Rozwoju Osobistego organizowanym przez Instytut Psychologii Zdrowia w Warszawie dla lidera grupy AA „Przyszań” w Objęździe</p>	500	Wg zgłoszon.potrzeb	pracownik merytoryczny UG
				1.660	XII	pracownik merytoryczny UG

			1. Caritas Parafii Rzymsko-Katolickiej w Duninowie – dofinansowanie parafialnej imprezy sportowo-rekreacyjnej z elementami profilaktyki alkoholowej promującej zdrowy styl życia pn. Familiada	1.000	VIII	pracownik merytoryczny UG
			2. Dofinansowanie dla stowarzyszenia „Krokus” Centrum Trzeźwości w Słupsku na organizację Ogólnopolskiego Pomorskiego Rajdu Abstynenckiego „Gryfa Słupskiego”	500	VIII	pracownik merytoryczny UG
5.	Działalność Gminnej Komisji Rozwiązywania problemów Alkoholowych	Realizacja zadań ustawowych	1. Wynagradzanie członków komisji za posiedzenia w pełnym składzie: 7 osób x 12 posiedzeń w roku x 160 zł/posiedzenie	13.440	cały rok	pracownik merytoryczny UG
			2. Wynagrodzenia członków zespołu ds. osób z problemami alkoholowymi 2 osoby x 12 posiedzeń w roku x 160 zł posiedzenie	3.840		
			3. Wynagrodzenie członków zespołu kontroli przestrzegania zasad i warunków korzystania z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych: 3 osoby x 4 kontrole w roku x 160 zł posiedzenie	1.920		
			4. Udział członków komisji w szkoleniach i konferencjach	1.500		
			5. Zakup środków żywnościowych	100		
			6. Zakup materiałów	100		
RAZEM:						200.000 zł

III. ZASADY WYNAGRADZANIA CZŁONKÓW GMINNEJ KOMISJI ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH

- Dla członków gminnej komisji rozwiązywania Problemów Alkoholowych za każdy dzień wykonywania czynności związanych z pracą komisji, w szczególności za udział w posiedzeniach komisji, zespołów ds. profilaktyki uzależnień, osób z problemami alkoholowymi, kontroli sprzedaży i podawania napojów alkoholowych oraz innych posiedzeniach rady z tytułu pracy komisji ustala się wynagrodzenie w wysokości 20% najniższego wynagrodzenia ogłaszanego w dzienniku ustaw przez Ministra Pracy, Polityki Społecznej.
- Przy podróżach poza teren gminy członkom komisji skierowanym na szkolenia z zakresu rozwiązywania problemów alkoholowych przysługuje zwrot kosztów według zasad obowiązujących przy podróżach służbowych na terenie kraju”.

1186

UCHWAŁA Nr VI/49/2003
Rady Gminy Ustka
z dnia 26 lutego 2003 r.

w sprawie ustalenia liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu i poza miejscem sprzedaży.

Na podstawie art. 12 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1231; zm. Nr 167, poz. 1372) i art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 zm.: Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220; Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 9840) uchwała się, co następuje:

§ 1

- Ustala się 45 punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa), przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży i 35 punktów sprzedaży i podawania napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa), przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży.

2. W miejscowości Lędowo, w której mieści się jednostka wojskowa, w ramach ilości punktów, o których mowa w ust. 1 ustala się, po zasięgnięciu opinii Dowódcy Garnizonu Ustka 3, jeden punkt sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa), przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży i jeden punkt sprzedaży i podawania napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa), przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży.

§ 2

Traci moc uchwała Nr VIII/52/2001 Rady Gminy Ustka z dnia 14 sierpnia 2001 r. w sprawie ustalenia punktów sprzedaży napojów alkoholowych, zasad: usytuowania miejsc sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych na terenie gminy Ustka

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Ustka i Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w ramach ich kompetencji.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący Rady
W. Gąsior

1187

UCHWAŁA Nr VII/142/2002
Rady Miasta Gdańska
z dnia 27 marca 2003 r.

w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Chełm – rejon ulic Madalińskiego i Miłskiego w mieście Gdańsku.

Na podstawie art. 26 w związku z art. 7, art. 8 ust. 1-3, art. 9-11, art. 18 i art. 28 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139, zm: z 1999 r. Nr 41, poz. 412, Nr 111, poz. 1279, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 109, poz. 1157, Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 5, poz. 42, Nr 14, poz. 124, Nr 100, poz. 1085, Nr 115, poz. 1229, Nr 154, poz. 1804, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 113, poz. 984, Nr 130, poz. 1112), art. 18 ust. 2 pkt 5, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, zm: z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 214, poz. 1806) Rada Miasta Gdańska uchwała, co następuje:

§ 1

Uchwała się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Chełm – rejon ulic Madalińskiego i Miłskiego w mieście Gdańsku obejmujący obszar o powierzchni 15,10 ha, jak na rysunku planu.

§ 2

1. Ustala się podział obszaru objętego planem na 6 terenów (oznaczonych symbolami trzycyfrowymi od 001 do 006) wydzielonych liniami rozgraniczającymi oraz ich przeznaczenie według klasyfikacji strefowej. Pod

pojęciem strefy rozumie się teren wydzielony liniami rozgraniczającymi o jednakowych zasadach zagospodarowania, przeznaczony pod określoną grupę funkcji, oznaczoną symbolem dwucyfrowym oraz pod sieć i urządzenia sieciowe infrastruktury technicznej.

2. Na potrzeby niniejszego planu definiuje się następujące strefy funkcyjne:

21 – zabudowa mieszkaniowa ekstensywna: domy wolno stojące jedno- lub dwumieszkaniowe na jednej działce.

22 – zabudowa mieszkaniowa ekstensywna – domy mieszkalne do 4 mieszkań dostępnych z jednej klatki schodowej.

23 – zabudowa mieszkaniowa – wszystkie formy.

24 – zabudowa mieszkaniowa intensywna – domy mieszkalne powyżej 4 mieszkań dostępnych z jednej klatki schodowej.

W terenach mieszkaniowych dopuszcza się:

1) usługi spełniające równocześnie poniższe warunki:

a) brak kolizji z funkcją mieszkaniową,
b) mieszczące się w lokalach użytkowych do 100 m² powierzchni użytkowej,

c) dysponujących odrębnym wejściem z zewnątrz lub wejściem z zewnątrz wspólnym z najwyżej jednym mieszkaniem.

2) wybrane budynki zamieszkania zbiorowego, niekolizyjne z funkcją mieszkaniową, np.: schronisko socjalne, internat, dom studencki, dom rencistów, dom zakonny, dom dziecka, z wyłączeniem obiektów hotelarskich.

3) zieleni z zakresu strefy 64.

W terenach mieszkaniowych wyklucza się stacje przekaznikowe telefonii komórkowej.

31 – zabudowa mieszkaniowo-usługowa zawierająca wybrane strefy mieszkaniowe: 21, 22 lub 23 i usługowe: 33 lub 34. W planie można ustalić proporcję między funkcją mieszkaniową a usługową.

33 – usługi, z wyłączeniem:

1) rzemiosła produkcyjnego,

2) stacji paliw,

3) warsztatów samochodowych blacharskich i lakierniczych,

4) stacji obsługi samochodów ciężarowych i autobusów.

Dopuszcza się:

1) parkingi i garaże dla samochodów osobowych,

2) salony samochodowe (z serwisem),

3) małe hurtownie do 2000 m² powierzchni,

4) budynki zamieszkania zbiorowego,

5) mieszkania integralnie związane z prowadzoną działalnością gospodarczą.

34 – usługi z zielenią towarzyszącą zawierająca strefę 33 i – na co najmniej 70% powierzchni działki – strefę 62.

W terenach usługowych i mieszkaniowo-usługowych dopuszcza się zieleni z zakresu strefy 64.

51 – obiekty użyteczności publicznej chronione: np.: oświaty, ochrony zdrowia i pomocy społecznej

Dopuszcza się zieleni z zakresu strefy 64.

62 – zieleni urządzona – tereny miejskiej zieleni urządzonej dostępne dla publiczności, np.: parki, zieleńce, ogrody zabytkowe i tematyczne, w których co najmniej 80% powierzchni zagospodarowuje się jako powierzchnię biologicznie czynną. Dopuszcza się:

- 1) obiekty budowlane obsługujące użytkowników, np.: gastronomia, szalety, wypożyczalnie sprzętu turystycznego, pod warunkiem ustalenia w planie ich szczegółowej lokalizacji i zasad kształtowania zabudowy,
- 2) obiekty obsługujące użytkowników nie wymagające pozwolenia na budowę.
- 64 – zieleń krajobrazowo-ekologiczna: np.: zbiorniki wodne (za wyjątkiem retencyjnych), drobne ciekły z zielenią przywodną, międzywala, tereny podmokłe, żarnowczyska, zieleń na skarpach, naturalne zadrzewienia i zakrzewienia.
- 81 – ulice lokalne, ulice dojazdowe.
- W terenach transportu drogowego dopuszcza się obiekty stanowiące tradycyjne wyposażenie ulic, np.: kioski z prasą, punkty sprzedaży biletów, budki telefoniczne, wiaty przystankowe, nośniki reklamowe.

§ 3

1. Wyjaśnienie pojęć użytych w niniejszym planie:
- 1) intensywność zabudowy – stosunek powierzchni całkowitej wszystkich kondygnacji naziemnych po obrysie, z wyłączeniem tarasów i balkonów, do powierzchni działki,
- 2) mieszkanie integralnie związane z prowadzoną działalnością gospodarczą – lokal lub dom mieszkalny właściciela podmiotu gospodarczego, stróża lub technologa, jeśli działalność wymaga całodobowego nadzoru technologicznego, na działce wspólnej z obiektem gospodarczym,
- 3) typ zabudowy – zespół następujących cech zabudowy: usytuowanie na działce, gabaryty, kształt dachu. Jeżeli w ustaleniu jest mowa o projektowanej zabudowie w typie zabudowy istniejącej – typ ten określa zabudowa istniejąca w bliskim sąsiedztwie projektowanej (we wnętrzu urbanistycznym). Na fragmentach niezabudowanych, poza bezpośrednim sąsiedztwem zabudowy istniejącej – ustalenie typu zabudowy nie obowiązuje, chyba że także te fragmenty zostały włączone odpowiednim zapisem.

- 4) wysokość zabudowy – wysokość mierzona od naturalnej warstwy terenu w najniższym punkcie obrysu budynku do kalenicy lub najwyższego punktu na pokryciu kubatury, bez masztów odgromnikowych, anten i kominów,
- 5) OSTAB – Ogólnomiejski System Terenów Aktywnych Biologicznie – ciągła struktura przestrzenna wiążąca ze sobą najbardziej wartościowe, różnorodne tereny zieleni i fragmenty terenów otwartych (w tym wód powierzchniowych), a także zapewniająca ich powiązanie z odpowiednimi terenami pozamiejskimi. OSTAB składa się z podstawowych elementów strukturalnych i ciągów łączących, które zapewniają zachowanie w jego obrębie ekologicznych reguł ciągłości w czasie i przestrzeni oraz różnorodności biologicznej,
- 6) dachy strome – dachy o nachyleniu pości powyżej 35°,
- 7) makroniwelacja – zmiana naturalnej rzeźby i nachylenia stoku (wykop, nasyp, wyrównanie powierzchni) o wysokość względną większą niż 1m.
2. Ustalony w planie zasady podziału terenów na działki nie dotyczą wydzielen geodezyjnych dla sieci i urządzeń sieciowych infrastruktury technicznej.
3. Wody opadowe lub roztopowe ujęte w systemy kanalizacyjne, pochodzące z powierzchni zanieczyszczonych wymagają oczyszczenia, zgodnie z przepisami szczególnymi.
4. Obiekty budowlane położone w otoczeniu Portu Lotniczego „Gdańsk Trójmiasto”, powinny spełniać warunki, określone w przepisach szczególnych.

§ 4

1. Ustala się wskaźniki parkingowe do obliczania zapotrzebowania inwestycji na miejsca postojowe dla samochodów osobowych.

Lp.	Rodzaj funkcji	Podstawa odniesienia	Wskaźniki miejsc postojowych. Obszary ekstensywnej zabudowy miejskiej. Strefa nieograniczonego parkowania.
1	2	3	4
1.	Budynki mieszkalne jednorodzinne	1 mieszkanie	MIN 2
2.	Budynki mieszkalne wielorodzinne	1 mieszkanie	MIN 1
3.	Hotele, pensjonaty	10 łóżek	MIN 6
4.	Domy dziennego i stałego pobytu dla osób starszych	15 łóżek	MIN 1,3
5.	Sklepy o powierzchni sprzedażowej do 2000 m ² , domy towarowe wielokondygnacyjne	1000 m ² pow. sprzedażowej	MIN 25
6.	Restauracje, kawiarnie, bary	100 miejsc konsumpcyjnych	MIN 24
7.	Biura, urzędy, poczty, banki	1000 m ² pow. użytkowej	MIN 30
8.	Przychodnie, gabinety lekarskie, kancelarie adwokackie	1000 m ² pow. użytkowej	MIN 30
9.	Kościóły, kaplice	1000 m ² pow. użytkowej	MIN 12
10.	Domy parafialne, domy kultury	1000 m ² pow. użytkowej	MIN 8

11.	Kina, teatry	100 miejsc siedzących	MIN 22
12.	Obiekty muzealne i wystawowe	1000 m ² pow. użytkowej	MIN 20 +0,3 m.p. dla autokaru
13.	Szkoły podstawowe i gimnazja	1 pomieszczenie do nauczania	MIN 1,5
14.	Szkoły średnie	1 pomieszczenie do nauczania	MIN 1,5
15.	Szkoły wyższe, obiekty dydaktyczne	10 studentów	MIN 1,5
16.	Przedszkola, świetlice	1 oddział	MIN 3
17.	Rzemiosło usługowe	100 m ² pow. użytkowej	MIN 3
18.	Baseny pływackie, siłownia, inne małe obiekty sportu i rekreacji	100 m ² pow. użytkowej	MIN 10
19.	Korty tenisowe (bez miejsc dla widzów)	1 kort	MIN 2

2. Dla funkcji nie wymienionych w ust. 1 powyższe wskaźniki stosuje się odpowiednio.

§ 5

Ustalenia szczegółowe planu są następujące:

MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO CHEŁM – REJON ULIC MADALIŃSKIEGO I MILSKIEGO Nr EW. PLANU 1732

1. KARTA TERENU NUMER 001
2. POWIERZCHNIA 0,60 ha
3. STREFA LUB FUNKCJA
Nr strefy 51
Obiekty użyteczności publicznej chronione – przedszkole
4. FUNKCJE WYŁĄCZONE
nie ustala się
5. ISTNIEJĄCY SPOSÓB ZAGOSPODAROWANIA UZNANY ZA ZGODNY Z PLANEM
nie ustala się
6. WARUNKI URBANISTYCZNE
 - 1) intensywność zabudowy – nie ustala się,
 - 2) minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej – 70%,
 - 3) maksymalny procent pokrycia działki zabudową – 20%,
 - 4) wielkość działki – nie ustala się,
7. ZASADY KSZTAŁTOWANIA ZABUDOWY I KRAJOBRAZU
nie ustala się
8. PARKINGI
jak w § 4 uchwały
9. ZASADY OBSŁUGI W ZAKRESIE INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
 - 1) dostępność drogowa – od ulicy Kopeckiego – poza granicami planu,
 - 2) zaopatrzenie w wodę – z sieci wodociągowej,
 - 3) odprowadzenie ścieków komunalnych – do kanalizacji sanitarnej,
 - 4) odprowadzenie wód opadowych – do kanalizacji deszczowej lub zagospodarowanie na terenie,
 - 5) zaopatrzenie w energię elektryczną – z sieci elektroenergetycznej,
 - 6) zaopatrzenie w gaz – z sieci gazowej,

- 7) zaopatrzenie w ciepło – z ogólnomiejskiej sieci ciepłowniczej lub z niskoemisyjnych źródeł lokalnych,
- 8) gospodarka odpadami – po segregacji wywóz na składowisko miejskie.

10. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO
nie ustala się
11. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO
nie ustala się
12. ZAGROŻENIA I OGRANICZENIA
nie ustala się
13. SPOSOBY ZAGOSPODAROWANIA TYMCZASOWEGO
zieleni urządzona ze strefy 62
14. STREFY ZORGANIZOWANEJ DZIAŁALNOŚCI INWESTYCYJNEJ, REHABILITACJI, PRZEKSZTAŁCEŃ OB-SZARÓW ZDEGRADOWANYCH
nie ustala się
15. STAWKA PROCENTOWA
0%
16. POSTANOWIENIA WYNIKAJĄCE Z PRZEPISÓW SZCZEGÓLNYCH
nie ustala się
17. INNE ZAPISY STANOWIĄCE
nie ustala się
18. ZALECENIA I INFORMACJE NIE BĘDĄCE PODSTAWĄ WYDAWANIA DECYZJI ADMINISTRACYJNYCH
zaleca się ogrzewanie z ogólnomiejskiej sieci ciepłowniczej.

MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO CHEŁM – REJON ULIC MADALIŃSKIEGO I MILSKIEGO Nr EW. PLANU 1732

1. KARTA TERENU NUMER 002
2. POWIERZCHNIA 6,30 ha
3. STREFA LUB FUNKCJA
Nr strefy 31
zabudowa mieszkaniowo-usługowa
4. FUNKCJE WYŁĄCZONE
 - 1) małe hurtownie do 2000 m² powierzchni,
 - 2) salony samochodowe z serwisem,
 - 3) obiekty handlowe o powierzchni sprzedażowej powyżej 2000 m²,
 - 4) szpitale,

- 5) obiekty sportowo – widowiskowe (np. hale, boiska)
o powierzchni całkowitej terenu powyżej 2000 m²,
 - 6) hale targowe, targowiska,
 - 7) motele.
5. ISTNIEJĄCY SPOSÓB ZAGOSPODAROWANIA
UZNANY ZA ZGODNY Z PLANEM
nie ustala się
6. WARUNKI URBANISTYCZNE
- 1) intensywność zabudowy – minimalna: nie ustala się,
maksymalna: 0,7
 - 2) minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej – 30%,
 - 3) maksymalny procent pokrycia działki zabudową –
nie ustala się,
 - 4) wielkość działki – dla obiektów sportowo-widowiskowych
maksymalnie 2000 m²,
 - 5) inne zasady i warunki podziałów terenu – nie ustala się,
 - 6) inne – ustala się ciąg pieszy łączący teren zieleni
urządzonej 003-62 z zespołem usługowym
przy ul. Kopeckiego (poza granicami planu).
Przebieg południowego odcinka ciągu – jak
na rysunku planu
7. ZASADY KSZTAŁTOWANIA ZABUDOWY I KRAJOBRAZU
- 1) linie zabudowy – nieprzekraczalne, jak na rysunku
planu,
 - 2) wysokość zabudowy – nie ustala się,
 - 3) formy zabudowy – nie ustala się,
 - 4) kształt dachu – nie ustala się,
 - 5) inne – ciąg pieszy jak na rysunku planu.
8. PARKINGI
jak w § 4 uchwały
9. ZASADY OBSŁUGI W ZAKRESIE INFRASTRUKTURY
TECHNICZNEJ
- 1) dostępność drogowa – od ulic: Kopeckiego, Cebertowicza, Więckowskiego (poza granicami planu),
 - 2) zaopatrzenie w wodę – z sieci wodociągowej,
 - 3) odprowadzenie ścieków komunalnych – do kanalizacji
sanitarnej,
 - 4) odprowadzenie wód opadowych – z terenów zabudowy
do kanalizacji deszczowej,
 - 5) zaopatrzenie w energię elektryczną – z sieci elektroenergetycznej,
 - 6) zaopatrzenie w gaz – z sieci gazowej,
 - 7) zaopatrzenie w ciepło – z ogólnomiejskiej sieci ciepłowniczej
lub z niskoemisyjnych źródeł lokalnych,
 - 8) gospodarka odpadami – po segregacji wywóz na
składowisko miejskie.
10. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA
KULTUROWEGO
nie ustala się
11. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA
PRZYRODNICZEGO
- 1) część terenu objęta OSTAB,
 - 2) obowiązek zabezpieczenia i odwodnienia skarp
i stoków o nachyleniu powyżej 12%,
 - 3) zakaz makroniwelacji na terenach poza nieprzekraczalną
linią zabudowy,
 - 4) dopuszczalny poziom hałasu w środowisku jak dla
zabudowy mieszkaniowej.
12. ZAGROŻENIA I OGRANICZENIA
- 1) kolektor kanalizacji deszczowej \approx 0,5m,
 - 2) kanalizacji sanitarnej \approx 0,3 m,
 - 3) wodociąg \approx 200 mm,
 - 4) gazociąg niskiego ciśnienia \approx 100 mm.
13. SPOSOBY ZAGOSPODAROWANIA TYMCZASOWEGO
nie ustala się
14. STREFY ZORGANIZOWANEJ DZIAŁALNOŚCI INWESTYCYJNEJ,
REHABILITACJI, PRZEKSZTAŁCEN OB-SZARÓW ZDEGRADOWANYCH
nie ustala się
15. STAWKA PROCENTOWA
30%
16. POSTANOWIENIA WYNIKAJĄCE Z PRZEPISÓW
SZCZEGÓLNYCH
od istniejącego gazociągu \approx 100 odsunąć zabudowę
zgodnie z przepisami
17. INNE ZAPISY STANOWIĄCE
do istniejącej infrastruktury zapewnić dostęp technologiczny
oraz dojazd do studzienek
18. ZALECENIA I INFORMACJE NIE BĘDĄCE PODSTAWĄ
WYDAWANIA DECYZJI ADMINISTRACYJNYCH
- 1) zaleca się ogrzewanie z ogólnomiejskiej sieci ciepłowniczej,
 - 2) dla zabudowy mieszkaniowej zaleca się wprowadzenie
zabudowy średnio wysokiej lub wysokiej, w rozumieniu
warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki,
o jednolitym typie zabudowy,
 - 3) zaleca się zachowanie następujących odległości zabudowy
od istniejącej infrastruktury: od wodociągu \approx 200 mm – 3,0 m;
od kanalizacji sanitarnej \approx 0,3 m – 5,0 m; od kanalizacji
deszczowej \approx 0,5 – 5,0 m.

**MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO CHEŁM – REJON ULIC
MADALIŃSKIEGO I MILSKIEGO Nr EW. PLANU 1732**

1. KARTA TERENU NUMER 003
2. POWIERZCHNIA 5,64 ha
3. STREFA LUB FUNKCJA
Nr strefy 62
zieleni urządzonej
4. FUNKCJE WYŁĄCZONE
nie ustala się
5. ISTNIEJĄCY SPOSÓB ZAGOSPODAROWANIA UZNANY
ZA ZGODNY Z PLANEM
nie ustala się
6. WARUNKI URBANISTYCZNE

 - 1) intensywność zabudowy, – nie ustala się,
 - 2) minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej –
nie ustala się,
 - 3) maksymalny procent pokrycia działki zabudową –
2%,
 - 4) wielkość działki – nie ustala się,
 - 5) inne zasady i warunki podziałów terenu – nie ustala
się.

7. ZASADY KSZTAŁTOWANIA ZABUDOWY I KRAJOBRAZU

 - 1) linie zabudowy – nieprzekraczalne, jak na rysunku
planu,
 - 2) wysokość zabudowy – minimalna: nie ustala się,
maksymalna: dla dachów płaskich – 9 m, dla dachów
stromych – 12 m,

- 3) formy zabudowy – nie ustala się,
- 4) kształt dachu – nie ustala się,
- 5) inne – ustala się przebieg ciągu pieszego jak na rysunku planu.
8. PARKINGI
jak w § 4 uchwały
9. ZASADY OBSŁUGI W ZAKRESIE INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
 - 1) dostępność drogowa – od ulicy Madalińskiego 006-81,
 - 2) zaopatrzenie w wodę – z sieci wodociągowej,
 - 3) odprowadzenie ścieków komunalnych – do kanalizacji sanitarnej,
 - 4) odprowadzenie wód opadowych – powierzchniowo, z terenów utwardzonych do kanalizacji deszczowej,
 - 5) zaopatrzenie w energię elektryczną – z sieci elektroenergetycznej,
 - 6) zaopatrzenie w gaz – z sieci gazowej lub gaz bezprzewodowy,
 - 7) zaopatrzenie w ciepło – z ogólnomiejskiej sieci ciepłowniczej lub z niskoemisyjnych źródeł lokalnych,
 - 8) gospodarka odpadami – po segregacji wywóz na składowisko miejskie.
10. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO
nie ustala się
11. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO
 - 1) teren objęty OSTAB,
 - 2) obowiązek zabezpieczenia i odwodnienia skarp i stoków o nachyleniu powyżej 12%,
 - 3) ochrona szpaleru zieleni wysokiej oznaczonego na rysunku planu,
 - 4) ochrona stanowisk rokitnika.
12. ZAGROŻENIA I OGRANICZENIA
nie ustala się
13. SPOSOBY ZAGOSPODAROWANIA TYMCZASOWEGO
nie ustala się
14. STREFY ZORGANIZOWANEJ DZIAŁALNOŚCI INWESTYCYJNEJ, REHABILITACJI, PRZEKSZTAŁCENŃ OBSZARÓW ZDEGRADOWANYCH
nie ustala się
15. STAWKA PROCENTOWA
0%
16. POSTANOWIENIA WYNIKAJĄCE Z PRZEPISÓW SZCZEGÓLNYCH
nie ustala się
17. INNE ZAPISY STANOWIĄCE
ustala się zagospodarowanie terenu w sposób zintegrowany z sąsiadującym od południa terenem zieleni urządzonej ustalonym w m.p.z.p. Ujeścisko I uchwalonym uchwałą nr LVI/751/97 Rady Miasta Gdańska z 18.12.19997 r. (Dz.Urz. Woj. Gd. nr 14 z dnia 06.04.1998, poz. 45) i oznaczonym w tym planie symbolem 014-62,
18. ZALECENIA I INFORMACJE NIE BĘDĄCE PODSTAWĄ WYDAWANIA DECYZJI ADMINISTRACYJNYCH
nie ustala się.

**MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO CHEŁM – REJON ULIC
MADALIŃSKIEGO I MILSKIEGO Nr EW. PLANU 1732**

1. KARTA TERENU NUMER 004
2. POWIERZCHNIA 0,25 ha
3. STREFA LUB FUNKCJA
Nr strefy 33
usługi
4. FUNKCJE WYŁĄCZONE
 - 1) garaże,
 - 2) małe hurtownie do 2000 m² powierzchni,
 - 3) obiekty handlowe o powierzchni sprzedażowej powyżej 2000 m²,
 - 4) budynki zamieszkania zbiorowego.
5. ISTNIEJĄCY SPOSOB ZAGOSPODAROWANIA UZNANY ZA ZGODNY Z PLANEM
nie ustala się
6. WARUNKI URBANISTYCZNE
 - 1) intensywność zabudowy, – nie ustala się,
 - 2) minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej – nie ustala się,
 - 3) maksymalny procent pokrycia działki zabudową – nie ustala się,
 - 4) wielkość działki – minimalna: 2500 m²,
 - 5) inne zasady i warunki podziałów terenu – nie ustala się.
7. ZASADY KSZTAŁTOWANIA ZABUDOWY I KRAJOBRAZU
 - 1) linie zabudowy – nieprzekraczalne, jak na rysunku planu,
 - 2) wysokość zabudowy, – minimalna: nie ustala się, maksymalna: 12 m,
 - 3) formy zabudowy – nie ustala się,
 - 4) kształt dachu – nie ustala się.
8. PARKINGI
jak w § 4 uchwały
9. ZASADY OBSŁUGI W ZAKRESIE INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
 - 1) dostępność drogowa – od ulicy Witosza poza granicami planu,
 - 2) zaopatrzenie w wodę – z sieci wodociągowej,
 - 3) odprowadzenie ścieków komunalnych – do kanalizacji sanitarnej,
 - 4) odprowadzenie wód opadowych – do kanalizacji deszczowej,
 - 5) zaopatrzenie w energię elektryczną – z sieci elektroenergetycznej,
 - 6) zaopatrzenie w gaz – z sieci gazowej lub gaz bezprzewodowy,
 - 7) zaopatrzenie w ciepło – z ogólnomiejskiej sieci ciepłowniczej lub z niskoemisyjnych źródeł lokalnych,
 - 8) gospodarka odpadami – po segregacji wywóz na składowisko miejskie.
10. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO
nie ustala się
11. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO
nie ustala się
12. ZAGROŻENIA I OGRANICZENIA
projektowana magistrala wodociągowa \varnothing 250 mm
13. SPOSOBY ZAGOSPODAROWANIA TYMCZASOWEGO
nie ustala się

14. STREFY ZORGANIZOWANEJ DZIAŁALNOŚCI INWESTYCYJNEJ, REHABILITACJI, PRZEKSZTAŁCEN OB-SZARÓW ZDEGRADOWANYCH
nie ustala się
15. STAWKA PROCENTOWA
0%
16. POSTANOWIENIA WYNIKAJĄCE Z PRZEPISÓW SZCZEGÓLNYCH
nie ustala się
17. INNE ZAPISY STANOWIĄCE
ustala się punkt widokowy o niepełnej panoramie w kierunku terenu 003-62
18. ZALECENIA I INFORMACJE NIE BĘDĄCE PODSTAWĄ WYDAWANIA DECYZJI ADMINISTRACYJNYCH
zalecana odległość zabudowy od planowanej magistrali wodociągowej \approx 250 mm – 5,0 m.

**MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO CHEŁM – REJON ULIC
MADALIŃSKIEGO I MILSKIEGO Nr EW. PLANU 1732**

1. KARTA TERENU NUMER 005
2. POWIERZCHNIA 2,05 ha
3. STREFA LUB FUNKCJA
Nr strefy 23
zabudowa mieszkaniowa – wszystkie formy
4. FUNKCJE WYŁĄCZONE
nie ustala się
5. ISTNIEJĄCY SPOSÓB ZAGOSPODAROWANIA UZNA-
NY ZA ZGODNY Z PLANEM
nie ustala się
6. WARUNKI URBANISTYCZNE
 - 1) intensywność zabudowy – minimalna: nie ustala się, maksymalna: 0,7
 - 2) minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej – na terenie OSTAB 70%, na pozostałym 50%
 - 3) maksymalny procent pokrycia działki zabudową – nie ustala się,
 - 4) wielkość działki – nie ustala się,
 - 5) inne zasady i warunki podziałów terenu – nie ustala się.
7. ZASADY KSZTAŁTOWANIA ZABUDOWY I KRAJOBRA-
ZU
 - 1) linie zabudowy – nieprzekraczalne, jak na rysunku planu,
 - 2) wysokość zabudowy, – minimalna: nie ustala się, maksymalna: 15 m,
 - 3) formy zabudowy – nie ustala się,
 - 4) kształt dachu – nie ustala się.
8. PARKINGI
jak w § 4 uchwały
9. ZASADY OBSŁUGI W ZAKRESIE INFRASTRUKTURY
TECHNICZNEJ
 - 1) dostępność drogowa – od ulicy Madalińskiego 006-81 oraz ulicy Nieborowskiej (poza granicami planu),
 - 2) zaopatrzenie w wodę – z sieci wodociągowej,
 - 3) odprowadzenie ścieków komunalnych – do kanalizacji sanitarnej,
 - 4) odprowadzenie wód opadowych – do kanalizacji deszczowej,
 - 5) zaopatrzenie w energię elektryczną – z sieci elektroenergetycznej,
 - 6) zaopatrzenie w gaz – z sieci gazowej lub gaz bezprzewodowy,

- 7) zaopatrzenie w ciepło – z ogólnomiejskiej sieci ciepłowniczej lub z niskoemisyjnych źródeł lokalnych,
 - 8) gospodarka odpadami – po segregacji wywóz na składowisko miejskie.
10. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO
nie ustala się
 11. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO
 - 1) obowiązek zabezpieczenia i odwodnienia skarp i stoków o nachyleniu powyżej 12%,
 - 2) zapewnienie możliwości spływu zimnego powietrza,
 - 3) fragment terenu objęty OSTAB.
 12. ZAGROŻENIA I OGRANICZENIA
nie ustala się
 13. SPOSOBY ZAGOSPODAROWANIA TYMCZASOWEGO
nie ustala się
 14. STREFY ZORGANIZOWANEJ DZIAŁALNOŚCI INWESTYCYJNEJ, REHABILITACJI, PRZEKSZTAŁCEN OB-SZARÓW ZDEGRADOWANYCH
nie ustala się
 15. STAWKA PROCENTOWA
0%
 16. POSTANOWIENIA WYNIKAJĄCE Z PRZEPISÓW SZCZEGÓLNYCH
nie ustala się
 17. INNE ZAPISY STANOWIĄCE
nie ustala się
 18. ZALECENIA I INFORMACJE NIE BĘDĄCE PODSTAWĄ WYDAWANIA DECYZJI ADMINISTRACYJNYCH
zaleca się ogrzewanie z ogólnomiejskiej sieci ciepłowniczej

**MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO CHEŁM – REJON ULIC
MADALIŃSKIEGO I MILSKIEGO Nr EW. PLANU 1732**

1. KARTA TERENU NUMER 006
2. POWIERZCHNIA 0,26 ha
3. KLASA I NAZWA ULICY
Nr strefy 81
ulica dojazdowa D – ulica Madalińskiego.
4. SZEROKOŚĆ W LINIACH ROZGRANICZAJĄCYCH
jak na rysunku planu – minimalnie 10 m,
5. WARUNKI TECHNICZNE I WYPOSAŻENIE
 - 1) prędkość projektowa – nie ustala się,
 - 2) szerokość pasa ruchu – 3,0 m,
 - 3) przekrój – jedna jezdnia, dwa pasy ruchu,
 - 4) dostępność do terenów przyległych – bez ograniczeń
- 5) wyposażenie – chodniki.
6. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA KULTUROWEGO
nie ustala się
7. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO
fragment terenu objęty OSTAB
8. ZAGROŻENIA I OGRANICZENIA
nie ustala się
9. SPOSOBY ZAGOSPODAROWANIA TYMCZASOWEGO
nie ustala się

10. KOMPOZYCJA PRZESTRZENNA ULICY
nie ustala się
11. STAWKA PROCENTOWA
0%
12. POSTANOWIENIA WYNIKAJĄCE Z PRZEPISÓW SZCZEGÓLNYCH
nie ustala się
13. INNE ZAPISY STANOWIĄCE
nie ustala się
14. ZALECENIA NIE BĘDĄCE PODSTAWĄ WYDAWANIA DECYZJI ADMINISTRACYJNYCH
nie ustala się

§ 6

1. Integralną częścią planu jest rysunek miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Chełm – rejon ulic Madalińskiego i Miłskiego w mieście Gdańsku w skali 1:2000 stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.
2. Na rysunku planu ustalono następujące elementy:
 - 1) granice planu,
 - 2) linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub zasadach zagospodarowania,
 - 3) nieprzekraczalne linie zabudowy,
 - 4) oznaczenia terenów w liniach rozgraniczających wg klasyfikacji strefowej,
 - 5) ciągi piesze,
 - 6) teren OSTAB,
 - 7) szpaler zieleni wysokiej.

§ 7

Zobowiązuje się Prezydenta Miasta Gdańska do:

- 1) przedstawienia Wojewodzie Pomorskiemu niniejszej uchwały wraz z dokumentacją planistyczną w celu oceny zgodności z prawem,
- 2) skierowania, w terminie nie dłuższym niż 30 dni, niniejszej uchwały do ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego,
- 3) umieszczenia niniejszej uchwały na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Gdańsku.

§ 8

Tracą moc:

- 1) miejscowy szczegółowy plan zagospodarowania przestrzennego dzielnicy Chełm – Stare Szkoty – Orunia Górna zatwierdzony Uchwałą Nr XX/114/91 Rady Miasta Gdańska z dnia 26 marca 1991 r. (Dz. Urz. Woj. Gd. Nr 10, poz. 86),
- 2) miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego Miasta Gdańska zatwierdzony uchwałą Nr XLV/484/93 Rady Miasta Gdańska z dnia 29 czerwca 1993 r. (Dz. Urz. Woj. Gd. Nr 18 z dnia 30 września 1993 r. poz. 102),
we fragmentach objętych granicami niniejszego planu.

§ 9

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego z wyjątkiem § 7, który wchodzi w życie z dniem podjęcia uchwały.

Przewodniczący
Rady Miasta Gdańska
B. Oleszek

1188

KOMUNIKAT Nr 2
Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 21maja 2003 r.

w sprawie określenia minimalnego zestawu wydawnictw i podręczników oraz przyborów nawigacyjnych.

Na podstawie § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 13 grudnia 2002 r. w sprawie szczególnych warunków bezpiecznego uprawiania żeglugi przez statki morskie (Dz. U. Nr 222, poz. 1867) podaje się do wiadomości, co następuje:

§ 1

Komunikat określa minimalny zestaw wydawnictw i podręczników oraz przyborów nawigacyjnych na statkach morskich o polskiej przynależności z wyjątkiem:

- 1) jednostek pływających marynarki wojennej, straży granicznej oraz policji,
- 2) statków sportowych,
- 3) statków nie podlegających wpisowi do rejestru okrętowego i rejestru administracyjnego.

§ 2

1. Ustala się tablice minimalnego zestawu wydawnictw i podręczników oraz przyborów nawigacyjnych, stanowiąca załącznik do niniejszego komunikatu.
2. Na każdym statku powinna znajdować się tablica określona w załączniku.

§ 3

Dla celów niniejszego komunikatu przez rodzaje żeglugi wymienione w załączniku w zależności, od których ustalono wyposażenie statków, należy rozumieć rodzaje żeglugi określone w przepisach rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 13 grudnia 2002 r. w sprawie szczególnych warunków bezpiecznego uprawiania żeglugi przez statki morskie (Dz. U. Nr 222 poz. 1867).

§ 4

1. Zobowiązuje się armatorów do stałego uaktualniania wydawnictw i podręczników wyszczególnionych w tablicy stanowiącej załącznik do komunikatu.
2. Wyszczególnione w tablicy wydawnictwa i podręczniki powinny być dostępne dla osób wykonujących określone funkcje na statku.

§ 5

W uzasadnionych przypadkach urząd morski może zwolnić poszczególny statek z niektórych wymagań określonych w niniejszym komunikacie, jeżeli byłyby one niecelowe ze względu na szczególny rodzaj statku lub rejon i warunki żeglugi.

§ 6

Traci moc zarządzenie porządkowe Nr 3 Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 20 lutego 1998 r. w sprawie określenia minimalnego zestawu wydawnictw i podręczników oraz przyborów nawigacyjnych (Dz. Urz. Woj. Gd. Nr 24 poz. 89 i Dz. Urz. Woj. Elbląskiego Nr 3 poz. 21).

§ 7

Komunikat wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2003 r. w drodze wywieszenia w kapitanatach i bosmanatach por-

tów i podlega ogłoszeniu w Dziennikach Urzędowych Województw Pomorskiego i Warmińsko-Mazurskiego. Komunikat zostaje umieszczony na stronie internetowej Urzędu Morskiego w Gdyni.

Dyrektor
Urzędu Morskiego w Gdyni
I. Jagniszczak

Załącznik
do komunikatu Nr 2
Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 21 maja 2003 r.

TABLICA MINIMALNEGO ZESTAWU WYDAWNICTW I PODRĘCZNIKÓW ORAZ PRZYBORÓW NAWIGACYJNYCH

Lp.	Wyszczególnienie	Rodzaj żeglugi				
		Międzynarodowa	Przybrzeżna	Krajowa	Ościężta	Portowa
1	Międzynarodowa Konwencja o Bezpieczeństwie życia na morzu SOLAS – 74/83 <i>Tekst ujednolicony 2002</i>	(1) W	n/d	n/d	n/d	n/d
2	<i>Konwencja STCW 78/95</i>	(1) W	n/d	n/d	n/d	n/d
3	<i>Międzynarodowa Konwencja o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki MARPOL - 73/78</i>	(1) W	(1) W	(1) W	n/d	n/d
4	<i>International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage CLC 69/92</i>	(1) W	(1) W	(1) W	n/d	n/d
5	<i>International Convention on Load Lines. LL 66/88</i>	(1) W	(1) W	n/d	n/d	n/d
6	Międzynarodowa Konwencja o zapobieganiu zderzeniom na morzu COLREG – 72	(1) W	(1) W	(1) W	(1) W	(1) W
7	Międzynarodowa Konwencja o poszukiwaniach i ratownictwie na morzu SAR 79	(1) W	n/d	n/d	n/d	n/d
8	<i>Kodeks Bezp. Postępowania przy Rozmieszczeniu i Mocowaniu Ładunków. Rez. A.714(17) IMO</i>	(1) T, Pro-ro	(1)T,Pro-ro	(1) T, Pro-ro	n/d	n/d
9	<i>Kodeks Bezp. Załadunku i Rozładunku Masowców. Res. A.862(20)IMO</i>	(1) T	(1) T	(1) T	n/d	n/d
10	Kodeks IMO budowy i wyposażenia statków przewożących chemikalia luzem	(1) Z,C,G	(1)Z,C,G	1) Z,C,G	n/d	n/d
11	<i>Kodeks bezpiecznego przewozu stałych ładunków masowych „BC Code”</i>	(1) T	(1) T	(1) T	n/d	n/d
12	Kodeks IMO w sprawie bezpiecznej praktyki przy przewozie ładunków drewna na pokładzie	(1) T	(1) T	(1) T	n/d	n/d
13	Międzynarodowy Morski Kodeks Towarów Niebezpiecznych (<i>IMDG Code</i>).	(1) W	(1) W	(1) W	n/d	n/d
14	Kodeks Morski	(1) W	n/d	n/d	n/d	n/d
15	Przepisy portowe obowiązujące na polskich obszarach morskich	(1) W	(1) W	(1) W	(1) W	(1) W
16	Poradnik postępowania dla statków w nagłych wypadkach przy przewozie ładunków niebezpiecznych	(1) T,Z,C,G	(1)T,Z,C,G	(1) T,Z,C,G	n/d	n/d

17	Poradnik pierwszej pomocy medycznej przy wypadkach powstałych podczas przewozu ładunków niebezpiecznych	(1) T,Z,C,G	(1)T,Z,C,G	(1) T,Z,C,G	n/d	n/d
18	Poradnik poszukiwania i ratowania dla statków handlowych IAMSAR	(1) W	(1) W	(1) W *	n/d	n/d
19	Podręcznik medyczny dla kapitanów statków	(1) W	(1) W	(1) W *	n/d	n/d
20	Ocean Passages (wydawnictwo Admiralicji Brytyjskiej)	(1) W	n/d	n/d	n/d	n/d
21	Międzynarodowy Kod Sygnałowy	(1) W	(1) W	(1) W	n/d	n/d
22	Morski Nawigacyjny Słownik Frazeologiczny	(1) W	(1) W	n/d	n/d	n/d
23	Łocja rejonów żeglugi	(1) W	(1) W	(1) W	n/d	n/d
24	Spis świateł rejonów żeglugi	(1) W	(1) W	(1) W	n/d	n/d
25	Spis radiostacji nautycznych	(1) W	(1) W	n/d	n/d	n/d
26	Rocznik astronomiczny	(1) W	n/d	n/d	n/d	n/d
27	Tablice nawigacyjne	(1) W	n/d	n/d	n/d	n/d
28	Tablice astronomiczne	(1) W	n/d	n/d	n/d	n/d
29	Tablice prądów	(1) W	n/d	n/d	n/d	n/d
30	Tablica pogładowa kodu flagowego	(1) W	(1) W	(1) W	(1) W	n/d
31	Tablica sygnałów ratunkowych	(1) W	(1) W	(1) W	(1) W	n/d
32	Znaki i skróty stosowane na mapach	(1) W	(1) W	(1) W	n/d	n/d
33	Katalog map morskich	(1) W	(1) W	(1) W	n/d	n/d
34	Komplet map nawigacyjnych na rejon żeglugi	(1) W	(1) W	(1) W	(1) W	n/d
35	Identyfikator gwiazd	(1) W	n/d	n/d	n/d	n/d
36	Aktualne tabele dewiacji	(1) W	(1) W	(1) W	W	W
37	Trójkąt nawigacyjny (kompl.2 szt.) lub liniał równoległy	(2) W	(1) W	(1) W	(1) W	n/d
38	Cyrkiel nawigacyjny	(2) W	(1) W	(1) W	(1) W	n/d
39	Szkoło powiększające	(1) W	n/d	n/d	n/d	n/d
40	Kodeksy: DSC, HSC 1994 i HSC 2000	Statki szybkie lub dynamicznie unoszone.	n/d	n/d	n/d	n/d

Legenda	
Liczba w nawiasie	Oznacza wymaganą ilość
Litera	Oznacza rodzaj statku, do którego wymagania się odnoszą
Poz. 8, 26, 27, 29, 34, 35, 38	Nie dotyczy statków rybackich o pojemności brutto poniżej 200, połowiących na polskich obszarach morskich.
Litera T	Oznacza statek towarowy
Litera P ro – ro	Oznacza statek pasażerski ro – ro
Litera Z	Oznacza zbiornikowiec
Litera C	Oznacza chemikaliowiec
Litera G	Oznacza gazowiec,
Litera W	Oznacza wszystkie statki,
N/d	Nie dotyczy
*	Nie dotyczy statków rybackich.

1189

KOMUNIKAT Nr 3
Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 21 maja 2003 r.

o wprowadzeniu w życie wytycznych dla armatorów w sprawie szczegółowych instrukcji alarmowych dla poszczególnych statków i wytycznych w sprawie rozkładów alarmowych dla statków pasażerskich.

Na podstawie § 19 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 13 grudnia 2002 r. w sprawie szczególnych warunków bezpiecznego uprawiania żeglugi przez statki morskie (Dz. U. Nr 222, poz. 1867) podaje się do wiadomości, co następuje:

§ 1

Ustala się wytyczne dla armatorów w sprawie alarmów ćwiczebnych i próbnych na statkach morskich, które stanowią załącznik do niniejszego komunikatu.

§ 2

1. Wytyczne obowiązują armatorów statków morskich o polskiej przynależności z wyjątkiem:
 - 1) jednostek pływających marynarki wojennej, straży granicznej oraz policji,
 - 2) statków sportowych,
 - 3) statków innych niż pasażerskie, których liczba stałej załogi wynosi mniej niż 5 osób,
 - 4) łodzi rybackich,
 - 5) statków nie podlegających wpisowi do rejestru okrętowego oraz rejestru administracyjnego.
2. Na statkach wymienionych w ust. 1 pkt 3 winny być wywieszane we właściwych miejscach tablice określające rodzaje alarmów, sygnały alarmowe i ich charakterystykę oraz sposób nadawania tych sygnałów.

§ 3

Wytyczne, o których mowa w § 1, stanowią podstawę do opracowania przez armatorów szczegółowych instrukcji alarmowych dla poszczególnych statków.

§ 4

Traci moc zarządzenie porządkowe Nr 7 Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 20 lutego 1998 r. w sprawie wprowadzenia w życie wytycznych dla armatorów w sprawie alarmów ćwiczebnych i próbnych na statkach morskich (Dz. Urz. Woj. Gd. Nr 38, poz. 140 i Dz. Urz. Woj. Elbląskiego Nr 4 poz. 25).

§ 5

Komunikat wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2003 r. w drodze wywieszenia kapitanatach i bosmanatach portów i podlega ogłoszeniu w Dziennikach Urzędowych Województw Pomorskiego i Warmińsko-Mazurskiego. Komunikat zostaje umieszczony na stronie internetowej Urzędu Morskiego w Gdyni.

Dyrektor
Urzędu Morskiego w Gdyni
I. Jagniszczak

Załącznik
do komunikatu Nr 3
Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 21 maja 2003 r.

WYTYCZNE DLA ARMATORÓW
W SPRAWIE ALARMÓW ĆWICZEBNYCH I PRÓBNYCH
NA POLSKICH STATKACH MORSKICH

Ogłaszanie alarmów

1. Sygnały alarmowe winny być nadawane przy pomocy gwizdka lub syreny okrętowej oraz dodatkowo dzwonkiem elektrycznym zgodnie z przepisami konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu. W pomieszczeniach gdzie występuje natężenie hałasu – także światłem.
2. Statki, które nie mają możliwości nadawania sygnałów alarmowych w sposób podany w pkt 1 ogłaszają alarmy za pomocą gwałtownego bicia w gong, lub innym dostępnym środkiem.
3. Sygnał alarmowy winien być powtórzony kilkakrotnie:
 - 1) w morzu: do czasu zajęcia przez załogę stanowisk alarmowych,
 - 2) w porcie: do chwili przybycia pomocy.

Instrukcje postępowania w przypadku zagrożenia

1. Dla każdego członka załogi znajdującego się na statku należy opracować w języku polskim i w języku angielskim instrukcję postępowania w przypadku zagrożenia.
2. Instrukcja postępowania powinna zawierać:
 - 1) nazwy wszystkich alarmów zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury w sprawie szczególnych warunków bezpiecznego uprawiania żeglugi przez statki morskie, zwanego dalej „rozporządzeniem”,
 - 2) rodzaje sygnałów alarmowych,
 - 3) środki jakimi sygnały alarmowe będą nadawane,
 - 4) miejsce zbiórek alarmowych,
 - 5) działanie jakie powinien podjąć każdy członek załogi po usłyszeniu sygnału alarmowego (ubiór, obuwie, zabranie pasa ratunkowego, kombinezonu ratunkowego, porcji odżywek opóźniających hypotermię, przenośnych radiotelefonów do łączności dwukierunkowej, radiopław awaryjnych itp.) na jaki sygnał alarmowy ubiera pas ratunkowy (kombinezon ratunkowy),
 - 6) czynności wynikające z rozkładów alarmowych,
 - 7) czynności jakie powinien podjąć członek załogi po zauważeniu wypadnięcia człowieka za burtę, pożaru i innych zagrożeń.
3. Instrukcje postępowania powinny być wykonane w dwóch egzemplarzach – jeden egzemplarz wywieszony w kabinie członka załogi, drugi u kapitana.
4. Instrukcja postępowania dla pasażerów powinna zawierać:
 - 1) nazwy alarmów,
 - 2) rodzaje sygnałów alarmowych,
 - 3) środki jakimi sygnały będą nadawane,
 - 4) drogi i miejsca zbiórki, na które należy się udać,
 - 5) co powinien pasażer zabrać ze sobą na miejsce zbiórki (np. pas ratunkowy) oraz jaki powinien mieć ubiór,
 - 6) numer łodzi lub tratwy ratunkowej, do której wyznaczony jest pasażer,

- 7) czynności jakie powinien podjąć po zauważeniu wypadnięcia człowieka za burtę, pożaru lub innego zagrożenia.
5. Instrukcja postępowania dla pasażerów powinna być opracowana w języku polskim i angielskim oraz w miarę potrzeby w innym języku obcym i wywieszona w kabinach pasażerskich, w mesach i palarniach, świetlicach, w miejscach zbiórek, oraz w rzucający się sposób – w korytarzach pasażerskich. Obok instrukcji postępowania należy wywiesić ilustrowane tablice pokazujące sposób zakładania pasa ratunkowego. Opis ilustrowanej tablicy powinien być dwujęzyczny – polski i angielski.

II. Rozkład alarmowy

1. Statek przed wyjściem w morze powinien posiadać rozkład alarmowy, sporządzony stosownie do:
- 1) znajdującego się na statku wyposażenia ratunkowego, ratowniczego, radiotelekomunikacyjnego, pożarowego i awaryjnego,
 - 2) składu i liczebności załogi,
 - 3) liczby pasażerów.
2. Rozkład alarmowy powinien:
- 1) obejmować alarmy wyszczególnione w § 17 rozporządzenia,
 - 2) rodzaje sygnałów alarmowych,
 - 3) środki jakimi sygnały alarmowe będą nadawane,
 - 4) sposób w jaki będzie wydane polecenie opuszczenia statku,
 - 5) wyznaczać stanowiska alarmowe dla członków załogi i punkty zborne dla pasażerów,
 - 6) określać obowiązki każdego członka załogi w czasie alarmu,
 - 7) określać miejsca przechowywania – środków ochrony cieplnej, środków do walki z pożarem oraz wyposażenia awaryjnego.
3. Rozkład alarmowy powinien określać, którzy oficerowie są odpowiedzialni za utrzymanie środków ratunkowych i środków do walki z pożarami w dobrym stanie technicznym i gotowości do natychmiastowego użycia.
4. Rozkład alarmowy powinien określać zastępców osób na kluczowych stanowiskach, na wypadek gdyby stały się one niezdolne do pełnienia powierzonych funkcji, biorąc przy tym pod uwagę, że różne stany zagrożenia mogą wymagać podjęcia różnych działań.
5. Rozkład alarmowy powinien określać dowódcę i zastępcę na każdą łódź ratunkową i ratowniczą, dowódcę na każdą tratwę ratunkową oraz skład załogi na łodzi ratunkowej i ratowniczej.
6. Rozkład alarmowy powinien ustalać obowiązki wyznaczone, na wypadek zagrożenia, członkom załogi względem pasażerów. Obowiązki te powinny obejmować:
- 1) ostrzeżenie pasażerów,
 - 2) sprawdzenie, czy pasażerowie są odpowiednio ubrani i czy nałożyli na siebie pasy ratunkowe lub kombinезony ratunkowe we właściwy sposób,
 - 3) gromadzenie pasażerów w miejscach zbiórek,
 - 4) utrzymanie porządku w przejściach oraz na klatkach schodowych i ogólny nadzór nad ruchem pasażerów,
 - 5) dopilnowanie, aby zapas koców został zabrany do jednostek ratunkowych,
- 6) rozmieszczenie pasażerów w łodziach i tratwach ratunkowych,
- 7) rozkład alarmowy powinien ustalać obowiązki wyznaczone poszczególnym członkom załogi statku stosownie do rodzaju zagrożenia, w szczególności w związku z:
- 1) postępowaniem w razie:
 - a) potrzeby opuszczenia statku,
 - b) spostrzeżenia pożaru lub wypadnięcia człowieka za burtę,
 - c) pożaru statku w porcie i na morzu,
 - d) stwierdzenia na statku obecności wody zagrażającej bezpieczeństwu statku,
 - e) zagrożenia chemicznego i związanego z rozlewem olejowym,
 - f) zagrożenia gazowego,
 - g) skażenia radioaktywnego,
 - h) aktów terroryzmu i bezprawia,
 - i) obrony cywilnej,
 - 2) podziałem czynności i obsadą stanowisk alarmowych załogi pokładowej, maszynowej i hotelowej, odrębnie dla każdego rodzaju zagrożenia,
 - 3) rozmieszczeniem i zamykaniem drzwi wodoszczelnych i pożarowych, iluminatorów, zaworów i urządzeń do zamykania ścieków, pokryw zejściówek, pokryw świetlików i innych podobnych otworów na statku,
 - 4) obsadą, wyposażeniem i wodowaniem łodzi i tratw oraz przygotowaniem innych środków ratunkowych,
 - 5) obsługą silników na łodziach lub napędu śruboręcznego i wiosłowego,
 - 6) obsługą przenośnych radiotelefonów do łączności dwukierunkowej, radiopław awaryjnych i transponderów radarowych,
 - 7) obsługą reflektorów,
 - 8) składem, wyposażeniem i zbiórką sekcji przeciwpożarowej,
 - 9) obsługą stałych i przenośnych urządzeń do walki z pożarem,
 - 10) wyłączeniem wentylacji,
 - 11) wyłączeniem napięcia elektrycznego z zagrożonej części statku,
 - 12) ewakuacją załogi i pasażerów z zagrożonej części statku,
 - 13) ustaleniem miejsc przebicia statku,
 - 14) przygotowaniem i uruchamianiem pomp, obsługą plastra i uszczelnianiem przecieków, sondowaniem żęz i zbiorników balastowych,
 - 15) składem, wyposażeniem i obowiązkami w czasie zagrożenia chemicznego, gazowego i innych,
 - 16) uszczelnieniem pomieszczeń statku chronionych objętościowymi instalacjami gaśniczymi.
8. Rozkład alarmowy należy każdorazowo opracować przed wyjściem statku w morze. Jeżeli po opracowaniu rozkładu alarmowego nastąpi jakakolwiek zmiana w składzie załogi wymagająca wprowadzenia zmiany do tego rozkładu, to kapitan powinien uaktualnić rozkład lub opracować nowy. Rozkład alarmowy powinien być opatrzony datą i podpisany przez kapitana. Wzór rozkładu alarmowego dla statków pasażerskich powinien być zatwierdzony przez administrację morską:
- 1) rozkład alarmowy powinien być wywieszony na widocznych miejscach, a w szczególności w:

- a) sterowni,
 - b) maszynowni,
 - c) korytarzach prowadzących do pomieszczeń załogowych i pasażerskich,
- 2) rozkłady alarmowe muszą być czytelne i oświetlone,
 - 3) obok rozkładu alarmowego na statku powinien być wywieszony, w miejscu ogólnie dostępnym powyżej pokładu górnego, plan systemu balastowo-osuszającego statku oraz plan ochrony przeciwpożarowej. Drugi egzemplarz planu ochrony przeciwpożarowej wykonany w języku polskim i angielskim powinien być przechowywany przez kapitana statku. Duplikaty planów ochrony ppoż. powinny być stale przechowywane w specjalnej obudowie poza pokładówką z przeznaczeniem dla portowych straży pożarnych zgodnie z wytycznymi Ministra – Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej Nr 1/87 z dnia 28.02.1987 r. w sprawie przechowywania planów obrony przeciwpożarowej na statkach morskich dla potrzeb portowych straży pożarnych.

III. Numery alarmowe

1. Każdy członek załogi powinien mieć przydzielony numer alarmowy i instrukcję postępowania.
2. Należy na bieżąco prowadzić wykaz numerów alarmowych, zawierający nazwiska, imiona i stanowiska członków załóg, którym numery te zostały przydzielone.
3. Instrukcja postępowania powinna zawierać numer alarmowy oraz określać przewidziane dla posiadacza tego numeru czynności w zakresie każdego rodzaju zagrożenia.

IV. Alarmy próbne i ćwiczebne

1. Każdy alarm ćwiczebny i próbny powinien być w odpowiedni sposób zapowiedziany pasażerom lub załodze ze stosownym wyprzedzeniem czasowym.
2. Alarmy ogólny i pożarowy przeprowadza się:
 - 1) na statkach pasażerskich w podróżach międzynarodowych – każdorazowo przed opuszczeniem przez statek portu wyjścia, a następnie raz w tygodniu,
 - 2) na statkach pasażerskich uprawiających żeglugę krajową – raz w miesiącu,
 - 3) na statkach innych niż pasażerskie – w odstępach nie przekraczających jednego miesiąca z tym, że jeżeli na statku zmieniono ponad 25% ogólnego stanu załogi od chwili ostatniego alarmu – alarm należy przeprowadzić przed upływem 24 godzin od wyjścia statku z portu, w którym nastąpiła zmiana załogi,
 - 4) na statkach z załogą rotacyjną – raz w miesiącu dla każdej zmiany,
 - 5) na wszystkich statkach w odstępach nie przekraczających 3 miesięcy należy przeprowadzić alarmy w porze nocnej (na statkach z załogą rotacyjną z każdą zmianą oddzielnie).
3. Alarmy inne niż wymienione w ust. 2 należy przeprowadzić:
 - 1) na wszystkich statkach w odstępach czasu nie przekraczających 3 miesięcy,
 - 2) na statkach z załogą rotacyjną – w odstępach czasu nie przekraczających 3 miesięcy dla każdej zmiany.
4. Alarm próbny dla pasażerów przeprowadza się przed upływem 24 godzin od chwili wyjścia statku z portu, w którym przyjęto pasażerów, z tym, że:

- 1) jeżeli po przeprowadzeniu próbnego alarmu zostanie w jakimś porcie zaokrętowana jedynie niewielka liczba pasażerów, to zamiast przeprowadzać kolejny alarm, wystarczy skierować uwagę tych pasażerów na instrukcję postępowania w przypadku alarmu ogólnego i pożarowego,
- 2) jeżeli podróż statku ma trwać krócej niż 24 godziny, kapitan statku powinien zamiast alarmu próbnego w jak najkrótszym czasie po rozpoczęciu podróży skierować uwagę pasażerów na instrukcję postępowania w przypadku alarmu ogólnego i pożarowego,
- 3) jeżeli podróż statku trwać będzie dłużej niż 1 miesiąc, następne alarmy próbne dla pasażerów powinny być przeprowadzone w odstępach miesięcznych (co 30 dni).

V. Zakres czynności w czasie ćwiczeń alarmowych

1. Kapitan statku powinien przeprowadzić alarmy próbne oraz ćwiczenia alarmów zgodnie z obowiązującym rozkładem alarmowym i w taki sposób, aby pasażerowie i członkowie załogi znali i rozumieli przydzielone im obowiązki i czynności oraz potrafili je wykonać szybko i sprawnie.
2. Kapitan statku przeprowadza alarmy ćwiczebne w taki sposób, aby załoga statku pełniła przemiennie funkcje alarmowe co ma na celu przygotowanie załogi do obsługi środków ratunkowych w każdych warunkach (szczególnie w opuszczaniu łodzi ratunkowych).
3. W czasie alarmów próbnych i ćwiczeń alarmowych, kapitan statku obowiązany jest nadzorować ich przebieg, sprawdzać gotowość i stan techniczny środków ratunkowych, pożarowych i sprzętu awaryjnego oraz sprawność ich obsługi przez załogę.
4. Każde ćwiczenie opuszczania statku powinno obejmować:
 - 1) wezwanie pasażerów i załogi na miejsce zbiórek przy zastosowaniu instalacji alarmowych i upewnienie się, że znają oni zasady opuszczania statku wyszczególnione w rozkładzie alarmowym,
 - 2) zgłaszanie się w miejscach zbiórek i przygotowanie do wykonania obowiązków określonych w rozkładzie alarmowym,
 - 3) sprawdzenie, czy pasażerowie i załoga są odpowiednio ubrani,
 - 4) sprawdzenie, czy pasy ratunkowe zostały prawidłowo założone,
 - 5) sprawdzenie działania oświetlenia awaryjnego,
 - 6) częściowe opuszczenie co najmniej jednej łodzi ratunkowej po dokonaniu wszelkich niezbędnych przygotowań do opuszczenia jej na wodę,
 - 7) uruchomienie i pracę silnika łodzi ratunkowej,
 - 8) działanie żurawików używanych do opuszczania na wodę tratw ratunkowych,
 - 9) sprawdzenie działania łączności wewnętrznej statku (w tym m.in. zasięg słyszalności przenośnych UHF),
 - 10) na statkach wyposażonych w 100% kombinezonów ratunkowych – sprawdzenie czy wszyscy członkowie załogi stawili się z kombinezonami ratunkowymi,
 - 11) testowanie radiopławy awaryjnej (EPIRB),
 - 12) testowanie transpondera radarowego (SART).
5. Podczas kolejnych ćwiczeń powinny być częściowo opuszczone inne łodzie ratunkowe.

6. Każda łódź ratunkowa, w tym także i łódź zrzutowa, razem z przypisaną do niej załogą, powinna zostać opuszczona na wodę i wykonywać manewry co najmniej raz na 3 miesiące podczas ćwiczeń opuszczania statku.
 7. W przypadku statków odbywających krótkie podróże międzynarodowe, łodzie ratunkowe na jednej burcie mogą być nie opuszczone na wodę, jeżeli sposób cumowania tych statków w porcie i zasady odbywania podróży nie pozwalają na opuszczenie łodzi ratunkowych po tej burcie. Jednakże wszystkie takie łodzie ratunkowe powinny być częściowo opuszczone co najmniej raz na trzy miesiące i wodowane co najmniej raz na 6 miesięcy.
 8. Łodzie ratownicze, inne niż łodzie ratunkowe będące również łodziami ratowniczymi, na ile jest to wykonalne, powinny być raz na miesiąc opuszczane na wodę, obsadzone przypisaną załogą i wykonywać manewry. Niniejsze wymaganie powinno być spełnione we wszystkich przypadkach co najmniej raz na trzy miesiące.
 9. W przypadku ćwiczenia opuszczania na wodę łodzi ratunkowej i łodzi ratowniczej gdy statek płynie, to czynności te ze względu na związane z tym zagrożenia – powinny być wykonane w warunkach, które w ocenie kapitana są sprzyjające do ich przeprowadzania i bezpośrednio są wykonywane pod nadzorem doświadczonego w tym względzie oficera.
 10. Każde ćwiczenie walki z pożarem powinno obejmować:
 - 1) wezwanie załogi na miejsce zbiórek ustalone rozkładem alarmowym przy zastosowaniu instalacji alarmowej,
 - 2) sprawdzenie obecności załogi na wyznaczonych stanowiskach,
 - 3) sprawdzenie znajomości obowiązków wyszczególnionych w rozkładzie alarmowym,
 - 4) sprawdzenie wyposażenia w sprzęt pożarniczy wyznaczony rozkładem alarmowym sekcji pożarowej oraz znajomości prawidłowego użycia sprzętu,
 - 5) podanie założenia ćwiczebnego dla sekcji i grupy roboczej,
 - 6) praktyczne wykonanie wyznaczonego ćwiczenia przez sekcję i grupę roboczą,
 - 7) uruchomienie i pracę pompy awaryjnej ppoż.,
 - 8) ocenę i omówienie ćwiczenia.
 11. Każde ćwiczenie „człowiek za burtą” powinno obejmować:
 - 1) wezwanie załogi na miejsce zbiórek przy zastosowaniu instalacji alarmowej,
 - 2) sprawdzenie, czy wszyscy się zgłosili na miejsce zbiórki, czy są właściwie ubrani, czy pasy ratunkowe są prawidłowo założone oraz znajomości obowiązków wyszczególnionych w rozkładzie alarmowym,
 - 3) przygotowanie łodzi ratowniczej (ratunkowej) do opuszczenia na wodę,
 - 4) przygotowanie sprzętu według MERSAR do wciągnięcia rozbitka niesprawnego fizycznie,
 - 5) przygotowanie środków do łączności dwukierunkowej,
 - 6) opuszczenie łodzi ratowniczej (ratunkowej) na wodę i manewrowanie nią,
 - 7) podjęcie rozbitka,
 - 8) omówienie i ocena ćwiczenia.
 12. Każde ćwiczenie walki z wodą powinno obejmować:
 - 1) wezwanie załogi na miejsce zbiórek ustalone rozkładem alarmowym przy zastosowaniu instalacji alarmowej,
 - 2) sprawdzenie obecności załogi oraz znajomości obowiązków wynikających z rozkładu alarmowego,
 - 3) przygotowanie wyposażenia awaryjnego w szczególności przygotowanie plastra do założenia na uszkodzoną część kadłuba,
 - 4) uszczelnienie miejsca przecieku (założenie plastra, poduszki itp.),
 - 5) przygotowanie pomp i ich uruchomienie,
 - 6) sondowanie zęb i zbiorników balastowych, sprawdzenie zaworów skrajnika dziobowego,
 - 7) sprawdzenie znajomości przez załogę systemu balastowo-osuszającego,
 - 8) omówienie i ocena ćwiczenia.
 13. Każde inne ćwiczenie dotyczące alarmu innych zagrożeń (gazowe, chemiczne itp.) określa armator w porozumieniu z urzędem morskim.
 14. Alarmy próbnych oraz ćwiczenia alarmów przewidziane w zarządzeniu, nie należy przeprowadzać bezpośrednio jeden po drugim, z wyjątkiem alarmów kompleksowych.
- ### VI. Szkolenie i instruktaże na statku
1. Szkolenie członka załogi w posługiwaniu się środkami ratunkowymi statku, w tym również wyposażeniem jednostek ratunkowych, powinno być przeprowadzone na statku możliwie najwcześniej, jednak nie później niż w dwa tygodnie po jego zatrudnieniu na danym statku.
 2. Jeżeli członek załogi jest zatrudniony na statku w systemie planowej, regularnej rotacji, to przeszkolenie, o którym mowa w ust. 1, powinien przejść w ciągu 2 tygodni od pierwszego zatrudnienia na statku.
 3. Instruktaże w zakresie posługiwania się środkami ratunkowymi statku i przeżycia na morzu powinny się odbywać w tych samych odstępach czasu ćwiczenia. Poszczególne instruktaże mogą obejmować rozmaite rodzaje środków ratunkowych statku, jednak całość wyposażenia ratunkowego i środków ratunkowych statku powinna zostać nimi objęta w dowolnym okresie 2 miesięcy.
 4. Każdy członek załogi powinien otrzymać instruktaż, który powinien obejmować następujące tematy, lecz niekoniecznie być do nich ograniczony:
 - 1) sposób działania i użycie pneumatycznych tratw ratunkowych statku,
 - 2) zagadnienie hypotermii, udzielanie pierwszej pomocy w przypadku hypotermii oraz inne odpowiednie sposoby udzielania pierwszej pomocy,
 - 3) specjalny instruktaż niezbędny do posługiwania się środkami ratunkowymi statku w trudnych warunkach pogodowych i przy wzburzonem morzu,
 - 4) ubierania i obsługi kombinezonu ratunkowego,
 - 5) szkolenie w posługiwaniu się tratwami ratunkowymi opuszczanymi za pomocą żurawików powinno się odbywać na każdym statku wyposażonym w takie tratwy nie rzadziej niż co 4 miesiące. Jeżeli jest to praktycznie wykonalne, to szkolenie powinno obejmować nadmuchanie i częściowe opuszczenie tratwy,

- 6) każdą meszę, świetlicę, należy wyposażyć w podręczniki szkolenia opatrzone instrukcjami i ilustracjami o sposobie wykorzystania, użycia środków ratunkowych oraz o najlepszych sposobach ratowania się.

VII. Zapisy alarmów i szkoleń

1. Alarmy próbne dla pasażerów, ćwiczenia opuszczania statku, ćwiczenia „człowiek za burtą” oraz szkolenia i instruktaże z obsługi urządzeń i środków ratunkowych należy zapisywać w „Książce wyposażenia ratunkowego” oraz w „Dzienniku Okrętowym”.
2. Ćwiczenia i szkolenia z walki z pożarem należy wpisywać do „Dzienniku Okrętowym”.
3. Ćwiczenia i szkolenia z innych zagrożeń należy wpisywać w „Dzienniku Okrętowym”.
4. Po przeprowadzeniu alarmu ćwiczebnego należy dokonać odpowiedniego wpisu w „Dzienniku Okrętowym” oraz w „Książce wyposażenia ratunkowego”. W razie niemożności przeprowadzenia alarmu ćwiczebnego w przepisany terminie należy dokonać zapisu z podaniem przyczyn niewykonania ćwiczenia.
5. Wszystkie powyższe wpisy powinny obejmować datę przeprowadzenia i czas trwania ćwiczenia, szkolenia, urządzenia i wyposażenie jakie użyto w czasie ćwiczenia, stan działania drzwi wodoszczelnych i pożarowych oraz innych zamknięć, wyniki uruchamiania silników łodzi ratunkowych (ratowniczych), przeglądu wyposażenia łodzi, sprzętu ratunkowego, przeciwpożarowego i awaryjnego. Ilość uczestników na ćwiczeniu, szkoleniu, ocenę ćwiczenia, opis przyczyn wskutek których ćwiczenia, szkolenia nie odbyły się w przepisowych terminach lub odbyły się tylko częściowo.

1190

KOMUNIKAT Nr 4
Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 21 maja 2003 r.

w sprawie ilości i rodzaju sprzętu awaryjnego do likwidowania przecieków i ratowania statku przed zatonięciem.

Na podstawie § 19 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 13 grudnia 2002 r. w sprawie szczególnych warunków bezpiecznego uprawiania żeglugi przez statki morskie (Dz. U. Nr 222, poz. 1867) podaje się do wiadomości, co następuje:

§ 1

Komunikat określa minimalny zestaw sprzętu awaryjnego na statkach morskich o polskiej przynależności uprawiających żeglugę przybrzeżną krajową i żeglugę międzynarodową.

§ 2

Dla celów niniejszego komunikatu przez rodzaje żeglugi wymienione w § 1 należy rozumieć rodzaje żeglugi określone w przepisach rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 13 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych warunków żeglugi przez statki morskie (Dz. U. Nr 222, poz. 1867).

§ 3

1. Komunikat nie ma zastosowania do:
 - 1) jednostek pływających Marynarki Wojennej,
 - 2) statków sportowych,
 - 3) statków śródlądowych uprawiających żeglugę na wodach morskich,
 - 4) statków nie podlegających wpisowi do rejestru okrętowego lub rejestru statków morskich, prowadzonego przez urzędy morskie,
 - 5) statków nowo wybudowanych, przebudowanych, odbudowanych lub remontowanych udających się w podróż próbną przed rozpoczęciem żeglugi,
 - 6) doków pływających.
2. Warunki bezpiecznego uprawiania żeglugi dla jednostek pływających Straży Granicznej określa rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 1 lipca 2002 r. w sprawie wymagań dotyczących technicznego i pozatechnicznego bezpieczeństwa żeglugi jednostek pływających Straży Granicznej (Dz. Urz. Nr 108, poz. 956).

§ 4

1. Ustala się tablicę minimalnego zestawu sprzętu awaryjnego stanowiące załącznik do niniejszego komunikatu.
2. Na każdym statku powinna znajdować się tablica określona w załączniku.

§ 5

W zależności od rejonu żeglugi armator może wyposażyć dodatkowo statek w sprzęt awaryjny zgodnie z zasadami dobrej praktyki morskiej.

§ 6

1. Wyszczególniony w załączniku sprzęt awaryjny powinien znajdować się w miejscach do tego przeznaczonych, znanych wszystkim członkom załogi i być gotowy do natychmiastowego użycia.
2. Podczas przeprowadzania ćwiczebnego alarmu innych zagrożeń należy przeprowadzić przegląd i konserwację sprzętu awaryjnego.

§ 7

Traci moc zarządzenie porządkowe Nr 4 Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 20 lutego 1998 r. w sprawie minimalnego zestawu sprzętu awaryjnego (Dz. Urz. Woj. Gd. Nr 24 poz. 90 i Dz. Urz. Woj. Elbląskiego Nr 3 poz. 22).

§ 8

Komunikat wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2003 r. w drodze wywieszenia w kapitanatach i bosmanatach portów i podlega ogłoszeniu w Dziennikach Urzędowych Województw Pomorskiego i Warmińsko-Mazurskiego. Komunikat zostaje umieszczony na stronie internetowej Urzędu Morskiego w Gdyni.

Dyrektor
Urzędu Morskiego w Gdyni
I. Jagniszczak

Załącznik
do komunikatu Nr 4
Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 21 maja 2003 r.

**Tablica minimalnego zestawu sprzętu awaryjnego
dla statków w żegludze przybrzeżnej i podróży międzynarodowych**

Lp.	Nazwa sprzętu awaryjnego	Statki o pojemności brutto ponad 100 do 500	Statki o pojemności brutto ponad 500 do 3.000	Statki o pojemności brutto ponad 3.000 do 20.000	Statki o pojemności brutto ponad 20.000
1	Plaster wraz z osprzętem	-	1	1 ¹	1 ²
2	Plaster ćwiczebny wraz z osprzętem	-	1	1	1
3	Cement	50 kg	100 kg	200 kg	300 kg
4	Przyspieszacz	5 l	10 l	20 l	20 l
5	Piasek	50 kg	100 kg	200 kg	300 kg
6	Deski	0,5 m ³	0,5 m ³	1 m ³	1 m ³
7	Krawędziaki o długości minimum 2 m	-	0,5 m ³	1 m ³	1 m ³

1191

**KOMUNIKAT Nr 5
Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 21 maja 2003 r.**

w sprawie wytycznych dla armatorów o rodzaju, ilości i rozmieszczeniu sprzętu gaśniczego (pożarniczego) na statku oraz w sprawie opracowywania i przechowywania planów ochrony przeciwpożarowej statków morskich.

Na podstawie § 21 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 13 grudnia 2002r. sprawie szczególnych warunków bezpiecznego uprawiania żeglugi przez statki morskie (Dz. U. Nr 222, poz. 1867) podaje się do wiadomości, co następuje:

§ 1

Ustala się wytyczne dla armatorów:

- 1) w sprawie rodzaju, ilości i rozmieszczenia sprzętu pożarniczego stanowiące Załącznik Nr 1 do niniejszego komunikatu,
- 2) w sprawie opracowywania i przechowywania planów ochrony przeciwpożarowej statków morskich stanowiące Załącznik Nr 2 do niniejszego komunikatu.

§ 2

Wytyczne obowiązują armatorów statków morskich z wyjątkiem:

- 1) jednostek pływających marynarki wojennej, straży granicznej oraz policji,
- 2) statków sportowych,
- 3) statków nie podlegających wpisowi do rejestru okrętowego lub rejestru statków morskich, prowadzonego przez urzędy morskie.

- 1) Minimalne wymiary plastra powinny wynosić 2000 x 2000 mm.
- 2) Minimalne wymiary plastra powinny wynosić 3000 x 3000 mm.

§ 3

Wytyczne, o których mowa w § 1, stanowią podstawę do ustalania rodzaju, ilości i rozmieszczenia sprzętu gaśniczego, pożarniczego oraz opracowywania planów ochrony przeciwpożarowej dla poszczególnych statków.

§ 4

Tracą moc:

- 1) zarządzenie porządkowe Nr 9 Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 20 lutego 1998 r. w sprawie ustalenia normatywów wyposażenia statków morskich w sprzęt pożarniczy (Dz. Urz. Woj. Gd. Nr 38, poz. 142 i Dz. Urz. Woj. Elbląskiego Nr 4, poz. 27).
- 2) zarządzenie porządkowe Nr 11 Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 20 lutego 1998 r. w sprawie wprowadzenia w życie wytycznych dla armatorów w sprawie opracowywania planów ochrony przeciwpożarowej statków morskich o polskiej przynależności (Dz. Urz. Woj. Gd. Nr 80, poz. 400 i Dz. Urz. Woj. Elbląskiego Nr 4 poz. 29).

§ 5

Komunikat wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2003r. w drodze wywieszenia kapitanatach i bosmanatach portów i podlega ogłoszeniu w Dziennikach Urzędowych Województw Pomorskiego i Warmińsko-Mazurskiego. Komunikat zostaje umieszczony na stronie internetowej Urzędu Morskiego w Gdyni.

Dyrektor
Urzędu Morskiego w Gdyni
I. Jagniszczak

Załącznik Nr 1
do komunikatu Nr 5
Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 21 maja 2003 r.

SZCZEGÓŁOWE ZASADY USTALANIA RODZAJU, ILOŚCI I ROZMIESZCZENIA SPRZĘTU POŻARNICZEGO NA STATKU

I. Postanowienia ogólne

1. Niniejsze przepisy stanowią podstawę do ustalenia rodzaju, liczby i rozmieszczenia sprzętu pożarniczego przy opracowaniu planu ochrony przeciwpożarowej statku.
2. Dla statków, które nie są zobowiązane do posiadania planu ochrony przeciwpożarowej, rodzaj, ilość oraz rozmieszczenie sprzętu pożarniczego ustala urząd morski.
3. Ustalony rodzaj, liczba oraz rozmieszczenie sprzętu pożarniczego winny być wpisane do książki bezpieczeństwa statku.
4. Sprzęt pożarniczy powinien spełniać wymagania przepisów uznanej instytucji klasyfikacyjnej.
5. W szczególnie uzasadnionych przypadkach dyrektor urzędu morskiego, biorąc pod uwagę rodzaj statku, charakter jego zatrudnienia oraz rodzaj uprawianej żeglugi, może zmienić lub zaakceptować inny rodzaj, liczbę i rozmieszczenie sprzętu pożarniczego niż ustalony w niniejszych normatywach.

II. Zasady rozmieszczenia sprzętu pożarniczego

1. Sprzęt pożarniczy powinien być umieszczony w łatwo dostępnym i widocznym miejscu na statku oraz powinien być odpowiednio oznaczony, zgodnie z Rez. IMO A.654 (16), symbolami wykonanymi z materiału fotoluminescencyjnego.
2. Sprzęt powinien być utrzymywany w należyтым stanie technicznym i gotowości do natychmiastowego użytku zarówno w morzu, jak i podczas postoju statku w porcie. Sprzętu tego należy używać wyłącznie do akcji ratowniczo-gaśniczych oraz do celów szkoleniowych.
3. Sprzęt pożarniczy nie rozdysponowany na stanowiska należy przechowywać w magazynie pożarowym lub w innym specjalnie do tego celu przeznaczonym miejscu. Zaleca się, aby na statku znajdowały się dwa magazynki sprzętu pożarniczego, z których jeden powinien znajdować się w rejonie nadbudówki. Każdy magazynek pożarowy powinien być wyraźnie i w sposób trwały oznakowany.
4. W magazynku pożarowym należy przewidzieć odpowiednie stanowiska przeglądów i konserwacji przechowywanego sprzętu, zapasów do utrzymywania ich w stanie przydatności do natychmiastowego użycia.
5. W pomieszczeniach statku węże tłoczne powinny być na stałe przyłączone do hydrantów.
6. Gaśnice na dwutlenek węgla nie powinny być umieszczane w pomieszczeniach mieszkalnych.
7. Gaśnice powinny być rozmieszczane i przechowywane w taki sposób, aby ich skuteczność gaśnicza nie uległa zmniejszeniu pod wpływem warunków pogodowych, drgań lub innych czynników zewnętrznych.
8. W posterunkach dowodzenia oraz innych pomieszcze-

niach, w których znajduje się wyposażenie elektryczne, elektroniczne lub urządzenia niezbędne dla bezpieczeństwa statku, gaśnice powinny zawierać taki czynnik gaśniczy, który ani nie przewodzi prądu, ani nie jest szkodliwy dla wyposażenia i urządzeń.

9. Topór i tom powinny być umieszczane jako komplet wewnątrz pomieszczeń w pobliżu wyjść w różnych rejonach statku, położonych jak najdalej od siebie.
10. Na statku powinny znajdować się pożarnicze tablice informacyjne z napisem NIEBEZPIECZEŃSTWO – DANGER oraz NIE PALIĆ – NO SMOKING. Tablice powinny mieć wymiary nie mniejsze niż 840 x 600 mm, powinny być koloru białego, z 20 mm obrzeżem koloru czerwonego. Litery powinny być czarne, o wysokości nie mniejszej niż 120 mm.

III. Gaśnice i agregaty gaśnicze

1. Pojemność przenośnych gaśnic płynowych nie powinna być większa niż 13,5 litra i nie mniejsza niż 9 litrów. Inne gaśnice powinny być tak samo łatwo przenośne jak gaśnice płynowe 13,5 litrowe, a skuteczność ich działania powinna być co najmniej równoważna skuteczności gaśnic płynowych 9 litrowych. Całkowita masa gaśnicy przenośnej nie może przekraczać 23 kg.
2. Za równoważne można uznać te gaśnice, które podczas próby działania zgaszą pożar testowy nie mniejszy niż gaśnica płynowa 9 litrowa. Gaśnica płynowa 9 litrowa może być zastąpiona gaśnicą proszkową 4,5 kg lub 6kg.
3. Czynnik gaśniczy zastosowany w gaśnicy powinien być odpowiedni do grupy pożaru, jaki może powstać w danym pomieszczeniu, do którego gaśnica jest przeznaczona.
4. Do każdego typu gaśnic zdolnych do ponownego naładowania na statku przez załogę należy przewidzieć ładunki zapasowe w liczbie 100% dla pierwszych 10 gaśnic oraz 50% dla gaśnic pozostałych, lecz nie wymaga się więcej niż 60 kompletów ładunków zapasowych. Na statku należy umieścić instrukcje ładowania gaśnic. W przypadku gaśnic, które nie mogą być ponownie naładowane na statku, należy przewidzieć dodatkowe gaśnice zapasowe tego samego typu i tej samej objętości, w takiej liczbie jak określono wyżej odnośnie do ładunków zapasowych. Do każdego agregatu gaśniczego, który można napełnić na statku, należy przewidzieć jeden ładunek zapasowy.
5. Gaśnice powinny być umieszczane w pomieszczeniu w łatwo dostępnym miejscu. Jedna z gaśnic w danym pomieszczeniu powinna znajdować się w pobliżu wejścia do pomieszczenia.
6. Zezwala się na wyposażenie grupy pomieszczeń o łącznej powierzchni do 50m² w jedną gaśnicę, umieszczoną na korytarzu, pod warunkiem że wejścia do tych pomieszczeń prowadzą tylko z jednego korytarza.
7. W przedziałach maszynowych kategorii A gaśnice powinny być tak rozmieszczone, aby odległość między nimi nie przekraczała 10 m.
8. Gaśnice nie mogą być umieszczane w odległości mniejszej niż 1m od potencjalnego źródła ognia.
9. Każda gaśnica powinna mieć element konstrukcyjny lub zawleczkę z plombą, pokazujące, że po użyciu została rozładowana.

IV. Przenośny zestaw pianowy

Przenośny zestaw pianowy powinien składać się z prądownicy powietrzno-pianowej, którą można podłączyć do rurociągu wodnohydrantowego za pomocą węża pożarniczego, zasysacza liniowego wraz z przenośnym zbiornikiem zawierającym co najmniej 20 litrów środka pianotwórczego oraz jednego zbiornika zapasowego tej samej pojemności. Prądownica powinna wytwarzać pianę w ilości co najmniej 1,5 m³/min, która skutecznie gasi płonąca ciecz ropopochodną.

V. Wyposażenie strażackie

W skład zestawu wyposażenia strażackiego powinny wchodzić:

1. Wyposażenie osobiste, które składa się z:
 - ubrania ochronnego, wykonanego z materiału chroniącego skórę przed ciepłem promieniującym od ognia oraz przed oparzeniami płomieniem lub parą. Powierzchnia zewnętrzna ubrania powinna być wodoodporna,
 - rękawic elektroizolacyjnych,
 - butów elektroizolacyjnych,
 - hełmu strażackiego,
 - elektrycznej lampy bezpieczeństwa, działającej co najmniej 3 godz. elektryczne lampy bezpieczeństwa stosowane na ropowcach oraz na innych statkach w rejonach zagrożonych wybuchem powinny być typu przeciwwybuchowego,
 - pasa strażackiego z zatrzaśnikiem i toporkiem strażackim w pochwie. Toporek strażacki powinien mieć rękojeść z izolacją odporną na wysokie napięcie.
2. Aparat oddechowy, który powinien być niezależnym aparatem oddechowym ze sprężonym powietrzem, którego objętość w butlach powinna wynosić co najmniej 1200 litrów, lub innym niezależnym aparatem oddechowym który powinien funkcjonować przez okres co najmniej 30 minut. Należy przewidzieć taką liczbę butli zapasowych do każdego aparatu, aby zapewnić prowadzenie akcji gaśniczej: przez 1 godzinę dla statków towarowych oraz przez 2 godziny dla statków pasażerskich. Wszystkie butle ze sprężonym powietrzem powinny być wzajemnie wymienne. Do każdego aparatu oddechowego należy przewidzieć ognioodporną linkę bezpieczeństwa o długości ok. 30m, którą można mocować za pomocą karabińczyka do szelek aparatu podczas użycia linki bezpieczeństwa. Linka bezpieczeństwa powinna być poddana próbie wytrzymałości pod obciążeniem statycznym 3,5 kN przez 5 min.
3. Jeden komplet wyposażenia strażackiego powinien być umieszczony na mostku nawigacyjnym lub w jego pobliżu.
4. Rękawice i buty elektroizolacyjne, wchodzące w skład zestawu wyposażenia strażackiego podlegają okresowej legalizacji.
5. Jeżeli statek musi posiadać wyposażenie strażackie to jego ilość nie może być mniejsza niż 2 komplety

VI. Awaryjne uciezkowe aparaty oddechowe

1. Awaryjny uciezkowy aparat oddechowy przeznaczony jest wyłącznie do użycia podczas ucieczki z pomieszczenia o atmosferze niebezpiecznej zagrażającej zdrowiu i życiu ludzkiemu. Aparat nie powinien być używany podczas gaszenia pożaru oraz wchodzenia do zbiorników pozbawionych tlenu.
2. Awaryjny uciezkowy aparat oddechowy powinien składać się z maski twarzowej lub kaptura oraz zasobnika z tlenem lub sprężonym powietrzem.
3. Maski twarzowej powinna zakrywać twarz zapewniając szczelność wokół oczu, nosa i ust.
4. Kaptur powinien zakrywać głowę, szyję i może zakrywać część pleców.
5. Maski twarzowej i kaptur powinny być wykonane z materiałów odpornych na działanie płomienia oraz powinny mieć okienko z przezroczystą szybą zapewniającą dobrą widoczność.
6. Czas działania aparatu powinien wynosić co najmniej 10 min.
7. Aparat nie używany powinien umożliwiać noszenie go przy sobie, pozostawiając ręce swobodne.
8. Awaryjny uciezkowy aparat oddechowy powinien spełniać wymagania wydanego przez IMO cyrkularza MSC/Circ.849 i powinien być uznany przez instytucję klasyfikacyjną.

VII. Wyposażenie statków w sprzęt pożarniczy, części zapasowe

1. Wyposażenie w sprzęt pożarniczy i części zapasowe statków o pojemności brutto 500 i większej określa konwencja SOLAS-74.
2. Minimalne wyposażenie w sprzęt pożarniczy statków o pojemności brutto do 500 określa tabela nr 1.

VIII. Kontrola sprzętu pożarniczego

1. Gaśnice, agregaty gaśnicze i aparaty oddechowe należy co 12 miesięcy poddawać okresowym przeglądom, które powinny być wykonane przez uznane zakłady konserwacji i napraw sprzętu pożarniczego posiadające autoryzację Administracji Morskiej.
2. Uznanie zakładów konserwacji i napraw sprzętu pożarniczego i uzyskanie autoryzacji Administracji Morskiej regulują odrębne przepisy.
3. Na statkach o pojemności brutto 500 i większej sprzęt pożarniczy winien być systematycznie kontrolowany i utrzymywany w stałej sprawności do natychmiastowego użytku przez oficera wyznaczonego przez kapitana statku zgodnie z rejestrem inspekcji i prób (wytyczne IMO Cykularz MSC/Circ. 850).
4. Na statkach o pojemności brutto do 500 wewnętrzne kontrole sprzętu pożarniczego winne być przeprowadzane przez kapitana statku lub wyznaczonego oficera pokładowego co 3 miesiące. Fakt dokonania kontroli odnotować w dzienniku pokładowym.

Tabela do Załącznika Nr 1
do Komunikatu Nr 5
Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 21 maja 2003 r.

Minimalne wyposażenie w sprzęt pożarniczy statków o pojemności do 500

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
Lp.	Rodzaj statku	Gaśnica płynowa 9 litrowa lub gaśnica proszkowa 4,5 kg ABC	Gaśnica śniegowa	Agregat pianowy 45 litrowy	Wąż tłoczny, prądo-wnica uniwersalna	Koc gaśniczy	Wyposażenie strażackie	Topór strażacki i tom	Rękawice ognioochronne
1.	Statek: - pasażerski i prom osobowo samochodowy - holownik pow. 769 kW - pożarniczy pow. 769 kW - zbiornikowiec								
2.	Statek ratowniczy, szkolny, badawczy, hydrograficzny	5	3	-	Ilość równa liczbie zainstalowanych zaworów hydrantowych na statku	2	-	1	1
3.	Pogłębiarka	5	5	-		2	-	1	1
4.	Kuter pilotowy, kontroler badawczy, hydrograficzny, holownik do 368 kW	5	3	-		1	-	1	1
5.	Holownik i statek poż. od 368 kW do 769 kW	5	3	1		2	-	1	1
6.	Łódź motorowa rybacka bezpokładowa	1	-	-		1	-	-	-
7.	Łódź motorowa rybacka pokładowa ze sterówką i dziobówką	1	1	-		1	-	-	1
8.	Kuter rybacki do 17 m (dł. pomiarowa)	2	1	-		1	-	1	1
9.	Kuter rybacki powyżej 17 m (dł. pomiarowa)	5	3	-		2	-	2	1
10.	Motorówka pasaż., ratownicza, inspekcyjna, hydrograficzna, gospodarcza, cumownicza	2	1	-		1	-	-	1
11.	Barka bez napędu	1	1	-		-	-	-	1
12.	Barka z napędem	3	2	-		1	-	1	1
13.	Baza nurkowa b/n, warsztat pływający	2	1	-		1	-	1	1
14.	Szalanda bez napędu	2	1	-		1	-	-	-
15.	Szalanda z napędem, dźwig pływający	4	3	-		2	-	1	1
16.	Koszarka	3	1	-		1	-	1	1

Objaśnienia:

1. Wyposażenie strażackie na statkach wymienionych pod pl. 2-16 powinno być zgodne z pkt V.1. Załącznika.
2. Wyposażenie w sprzęt gaśniczy (pożarniczy) zgodnie z w/w tablicą należy zatwierdzić w Urzędzie Morskim.
3. W uzasadnionych przypadkach Dyrektor Urzędu Morskiego może zmienić ilość sprzętu pożarniczego wymienionego w powyższej tablicy.

Załącznik Nr 2
do Komunikatu Nr 5
Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 21 maja 2003 r.

WYTYCZNE W SPRAWIE OPRACOWYWANIA I PRZECHOWYWANIA PLANÓW OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ STATKÓW MORSKICH

I. POSTANOWIENIA WSTĘPNE

1. Wytyczne niniejsze określają zasady sporządzania planu ochrony przeciwpożarowej dla poszczególnych statków morskich, który w dalszej treści wytycznych zwany jest planem.
2. Wytyczne mają zastosowanie do opracowywania planu dla statków morskich nowo wybudowanych oraz statków poddanych przebudowie, remontom, wymianie wyposażenia jak również statków będących w eksploatacji w przypadku, jeżeli okoliczności wymagają zmiany planu.
3. Do posiadania planu zobowiązane są statki:
 - a) nowo wybudowane lub przebudowane oraz statki istniejące, podlegające Konwencji SOLAS-74,
 - b) pasażerskie, zbiornikowce, chemikaliowce i gazowce niezależnie od ich pojemności i rodzaju uprawianej żeglugi,
 - c) nie podlegające Konwencji SOLAS – 74 z napędem własnym o łącznej mocy silników głównych i pomocniczych 735 kW i powyżej,
 - d) nowo wybudowane, przebudowane i po remoncie udające się w podróże próbne z personelem nie należącym do załogi statku o liczebności powyżej 12 osób,
 - e) z napędem żaglowo-mechanicznym o długości 24 m i powyżej,
 - f) innych – na wniosek zainteresowanych.
4. Plan winien być opracowany w oparciu o zatwierdzoną przez instytucję klasyfikacyjną dokumentację statku.
5. Ujęte w planie symbole graficzne określające elementy zabezpieczenia konstrukcyjnego, urządzeń ochrony przeciwpożarowej oraz wyposażenia pożarniczego winny być zgodne z obowiązującą Rezolucją IMO.
6. Każdy plan powinien być zatwierdzony przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni. Przenacza się jeden egzemplarz planu ochrony przeciwpożarowej dla celów archiwizacyjnych urzędu morskiego.
7. Zatwierdzenie planu następuje przez przyłożenie pieczęci, według następującego wzoru i treści:

ZATWIERDZAM – APPROVED
URZĄD MORSKI W GDYNI
MARITIME OFFICE at GDYNIA
Gdynia dnia
day of
Z up. Dyrektora
Under the authority of Director
(podpis -- signature)

8. Plan ochrony przeciwpożarowej powinien być wywieszony na statku w widocznych miejscach: na korytarzach, holach, centrum dowodzenia. Duplikat planu powinien być ulokowany na zewnątrz nadbudówki w

oznaczonym pojemniku.. Miejsce umieszczenia planu powinno być oznakowane zgodnie z okólnikiem IMO MSC/Circ 451.

9. Za zatwierdzenie planu pobiera się opłatę zgodnie z taryfą ustaloną, w odrębnych przepisach.

II. PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE PRZY OPRACOWYWANIU PLANÓW OCHRONY PPRZECIWPOŻAROWEJ

Przy opracowywaniu planów należy w szczególności uwzględnić:

- 1) postanowienia Konwencji SOLAS -74,
- 2) tablicę symboli graficznych stosowanych na planach ustalonych w obowiązującej Rezolucji IMO,
- 3) przepisy instytucji klasyfikacyjnej uznanej przez polską administrację morską,
- 4) obowiązujące przepisy dotyczące wyposażenia statków morskich w sprzęt pożarniczy.

III. ZADANIA I PRZEZNACZENIE PLANU OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

Plan powinien spełniać następujące zadania:

- 1) umożliwić załogom statków, jednostkom straży pożarnej i odpowiedzialnym za bezpieczeństwo pożarowe pracownikom stoczni zapoznanie się z rodzajami i rozmieszczeniem:
 - a) posterunków dowodzenia i pożarowych,
 - b) przegród przeciwpożarowych pionowych i poziomych,
 - c) drzwi i zamknięcia otworów w przegrodach przeciwpożarowych,
 - d) dróg ewakuacji z rejonów i pomieszczeń statków,
 - e) urządzeń odcinających i wyłączających systemy wentylacji,
 - f) zbiorników paliwa i olejów smarowych z zaworami zdalnego odcinania
 - g) urządzeń wykrywczno-sygnalizacyjnych pożaru i alarmowych,
 - h) pomp pożarniczych z zaworami instalacji wodno-hydrantowej,
 - i) stałych instalacji gaśniczych oraz przenośnego sprzętu pożarniczego zainstalowanego na statku,
- 2) stanowi pomoc w prowadzeniu akcji ratowniczo-gaśniczej i szkoleniu załóg statków oraz jednostek straży pożarnej,
- 3) stanowi podstawę prawidłowego rozmieszczenia przenośnego sprzętu pożarniczego na statkach w końcowej fazie budowy i w trakcie ich eksploatacji.

IV. PODZIAŁKA I FORMAT PLANU OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

1. Plan powinien być wykonany w skali zapewniającej praktyczne jego wykorzystanie i możliwość naniesienia odpowiednich elementów konstrukcyjnych statku, symboli urządzeń ochrony przeciwpożarowej i wyposażenia pożarniczego oraz innych znaków i napisów. Dla wykonania planu zaleca się przyjmowanie następujących podziałek:
 - 1) dla statków o długości całkowitej do 50 m 1:50,
 - 2) dla statków o długości całkowitej od 51 m do 150 m 1:100,

- 3) dla statków o długości całkowitej od 151 m do 200 m 1:200,
 - 4) dla statków o długości całkowitej powyżej 200 m 1:300.
2. Plan powinien być wykonany w miarę możliwości na jednym arkuszu. Dla statków wielopokładowych (statki pasażerskie, promy pasażersko-samochodowe, statki do przewozu samochodów itp.) dopuszcza się wykonanie planu na dwóch lub więcej arkuszach.

V. RYSUNKI PLANU OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

1. Plan powinien zawierać przekrój wzdłużny statku w płaszczyźnie symetrii, widoki z góry wszystkich pokładów i platform oraz widok na zbiorniki denne paliwa.
2. Obrisy konstrukcji statku i jego wyposażenia, istotne dla bezpieczeństwa pożarowego, powinny być wykonane na planie liniami w kolorze czarnym. Na planie należy nanosić szczegóły nie obrazujące ochrony przeciwpożarowej statku, które mogłyby zmniejszyć czytelność planu lub uniemożliwić naniesienie w odpowiednich miejscach właściwych symboli, opisów itp.
3. Na przekroju wzdłużnym lub na każdym pokładzie powinno być odpowiednio oznaczone:
 - 1) rozmieszczenie posterunków dowodzenia i pożarowych,
 - 2) rodzaj i rozmieszczenie przegród przeciwpożarowych pionowych i poziomych, dzielących przestrzeń kadłuba i nadbudówki względnie pokładówki na odpowiednie strefy pionowe i poziome,
 - 3) drzwi w przegrodach przeciwpożarowych i szybach klatek schodowych ze stanowiskami ich sterowania,
 - 4) schody, zejściówki, szyby dźwigów pionowych i luków transportowych umożliwiające dostęp do poszczególnych przedziałów, pomieszczeń i pokładów z uwidocznieniem korytarzy, drzwi i dróg ewakuacyjnych,
 - 5) urządzenia zdalnego wyłączenia wentylatorów, zamykania otworów kanałów wentylacyjnych, świetlików, przestrzeni pierścieniowych wokół kominów oraz innych zamknięć ograniczających ciąg oraz przenikanie dymu i płomieni,
 - 6) rozmieszczenie centralek wykrywczo-sygnalizacyjnych pożaru i ich repetytorów oraz pomieszczenia chronione,
 - 7) rozmieszczenie stałych instalacji gaśniczych ze stanowiskami ich uruchamiania oraz pomieszczenia chronione tymi instalacjami.
 - 8) pompy pożarnicze ze stanowiskami ich uruchamiania i rozmieszczeniem zaworów hydrantowych oraz łączników międzynarodowych,
 - 9) rozmieszczenie zbiorników paliwa i olejów smarowych ze stanowiskami zdalnego zamykania zaworów odcinających,
 - 10) rozmieszczenie sprzętu pożarniczego
4. Na poszczególnych pokładach powinny być naniesione pomieszczenia mieszkalne, służbowe, maszynowe i przemysłowe wraz z korytarzami przyległymi do tych pomieszczeń oraz pomieszczenia ładunkowe, pomieszczenia kategorii specjalnej i pompownie.
5. W pomieszczeniach maszynowych należy zaznaczyć obrysami silniki główne kotły parowe, spalarki, zespo-

ty prądotwórcze, zbiorniki sprężonego powietrza, zbiorniki paliwa i oleju smarowego o pojemności 1 m³ oraz główne tablice rozdzielcze.

6. Na przekroju wzdłużnym planu należy zaznaczyć za pomocą, strzałki (kolorem zielonym) usytuowanie miejsca do wypalania otworów ewakuacyjnych z pomieszczenia maszynowni. Miejsce to należy zaznaczyć na kadłubie statku w sposób trwały, w uzgodnieniu z instytucją, klasyfikacyjną. Zaleca się, aby minimalne wymiary otworu wynosiły
 - 1) szerokość 600 mm,
 - 2) wysokość 900 mm.Na statkach, gdzie odstępy między wręgami w przedziale maszynowym są mniejsze niż 600 mm, oznaczenie otworu, o którym mowa wyżej, nie jest wymagane. Przykład poprawnego oznaczenia otworu ewakuacyjnego na planie pokazuje Aneks Nr 1 do niniejszego załącznika.
7. Na planie należy zaznaczyć usytuowanie magazynów sprzętu pożarniczego. Magazyny sprzętu pożarniczego mogą być w pomieszczeniach, z których wyjścia prowadzą na otwarty pokład lub korytarz, mający bezpośrednie połączenie z pokładem otwartym.

VI. OZNAKOWANIE PLANU OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

1. Symbole graficzne powinny być naniesione na plan w takiej pozycji, w jakiej są usytuowane w tablicy symboli graficznych z wyjątkiem symboli drzwi oraz strzałek określających kierunek ewakuacji.
2. Symbole graficzne powinny być nanoszone na plan możliwie dokładnie w miejscach odpowiadających rzeczywistemu położeniu urządzenia lub wyposażenia pożarniczego statku, a ogólna ich liczba winna być podana w tablicy symboli.
3. Symbole graficzne, które nie mieszczą się w danym pomieszczeniu na planie, można umieszczać obok tego pomieszczenia na odnośnikach.
4. W przypadku występowania pomieszczeń chronionych jednocześnie instalacjami gaśniczymi i wykrywczymi, można je oznaczyć pojedynczymi symbolami czujek pożarowych odpowiedniego rodzaju w połączeniu z odpowiednimi symbolami obszarów chronionych
5. Wymaga się nanoszenia na plan symboli graficznych wyposażenia pożarniczego w liczbie nie mniejszej niż wynika to z przepisów o wyposażeniu statków w sprzęt pożarniczy.
6. Przegrody typu A-0, tworzące poprzeczne grodzie wodoszczelne, sięgające do pokładu grodziowego i dzielące statek na przedziały wodoszczelne, należy narysować linią ciągłą o grubości 1mm. Nie wymaga się dodatkowego oznakowania tego typu przegród na rysunkach i tabliczce rysunkowej planu.
7. Symbole graficzne w tablicy symboli planu powinny być naniesione według kolejności numerów od dołu ku górze.
8. Obrisy zbiorników paliwa i olejów smarowych powinny być obramowane linią koloru brązowego.

VII. OPIS PLANU

1. Na planie powinna być umieszczona tablica symboli, według wzoru podanego w Aneksie Nr 2, z objaśnie-

niami znaczenia symboli i charakterystyką urządzeń ochrony przeciwpożarowej oraz wyposażenia pożarniczego.

2. Na planie należy podać następujące dane statku:

- 1) długość całkowita,
- 2) szerokość maksymalna
- 3) wysokość do pokładu głównego
- 4) pojemność brutto,
- 5) moc silników głównych
- 6) ilość załogi i pasażerów
- 7) symbol klasy

3. Na planie należy opisać pomieszczenia mieszkalne, służbowe, maszynowe, przemysłowe, ładunkowe, kategorii specjalnej i pompownie. Opisy można nanieść w obrysie pomieszczenia, podając jego nazwę lub numer identyfikacyjny. W przypadku oznaczenia pomieszczeń numerami identyfikacyjnymi, należy sporządzić osobną tabelę zgodnie z wzorem podanym w Aneksie Nr 3, z określeniem ich nazw.

4. W osobnej tabeli należy opisać zbiorniki paliwa i oleju smarowego z podaniem ich pojemności, zgodnie z wzorem określonym w Aneksie Nr 4. Zamiast osobnej tabeli dopuszcza się opis zbiorników w miejscu ich usytuowania, o ile taka możliwość istnieje.

5. Dla statków wyposażonych w stałą instalację gaśniczą gazową należy na planie ochrony przeciwpożarowej sporządzić zestawienie otworów przewidzianych do zamknięcia celem uszczelnienia przedziału bronionego

tą instalacją, oraz oznakować na planie symbole urządzeń do wewnętrznego, zewnętrznego zamknięcia wentylacji i drzwi zgodnie z zasadami określonymi w Aneksie nr 5.

6. Przy opisywaniu pomieszczeń, zbiorników i urządzeń ochrony przeciwpożarowej należy kierować się zasadą, że wszystkie te elementy leżące po prawej stronie płaszczyzny symetrii statku, powinny być oznaczone numerami nieparzystymi, natomiast leżące po lewej stronie płaszczyzny symetrii statku numerami parzystymi
7. Wszystkie zestawienia powinny być naniesione z prawej strony rysunków planu po lewej stronie tabliczki rysunkowej.
8. Plan statku uprawiającego żeglugę międzynarodową powinien być wykonany w językach polskim i angielskim.
9. Dla planu statku uprawiającego żeglugę międzynarodową ustala się nazwę:

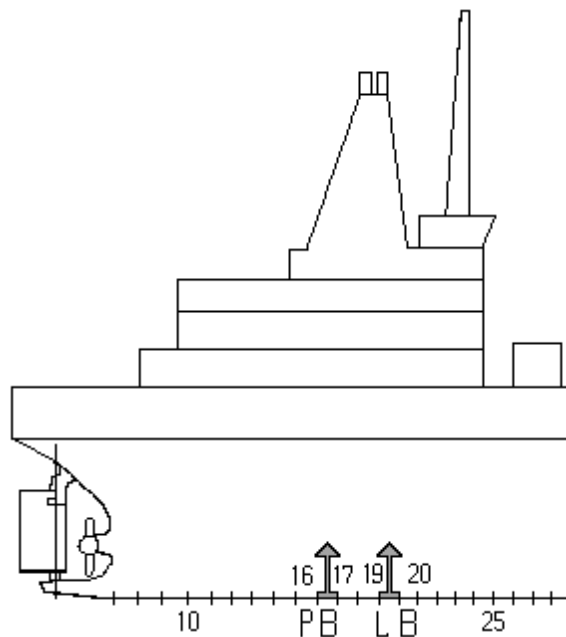
„PLAN OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ – FIRE CONTROL PLAN”.

W przypadku naniesienia oznakowania środków i urządzeń ratunkowych ustala się nazwę:

„PLAN BEZPIECZEŃSTWA – SAFETY PLAN”.

Aneks Nr 1

do Załącznika Nr 2 do Komunikatu Nr 5
Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 21 maja 2003 r.

Miejsce oznaczenia otworu ewakuacyjnego

Aneks Nr 2
do Załącznika Nr 2 do Komunikatu Nr 5
Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 21 maja 2003 r.

1														
Poz	Symbol	ZNACZENIE SYMBOLU						J m	LICZBA					
Item	Symbol	MEANING OF SYMBOL						U. m	QUANT.					
Konstr.							NAZWA ZAKŁADU							
Kreślił														
Sprawdz.														
Skala	NAZWA STATKU					Zmiany								
Format	PLAN OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ FIRE CONTROL PLAN						N	U	M	E	R			
Pow. w m ²							R	Y	S	U	N	K	U	
						Arkusz				Arkuszy				

Aneks Nr 3
do Załącznika Nr 2 do Komunikatu Nr 5
Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 21 maja 2003 r.

WYKAZ POMIESZCZEŃ	
LIST OF ACCOMODATION	
Nr ident.	Nazwa pomieszczenia
Ident. No	Name of accommodation

Aneks Nr 4
do Załącznika Nr 2 do Komunikatu Nr 5
Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 21 maja 2003 r.

ZESTAWIENIE ZBIORNIKÓW			
TANK ARRANGEMENT			
Nr zbiornika	Przeznaczenie	Położenie wr - wr	Objętość m3
No. of tank	Purpose	Location Fr - fr	Volume m3

Aneks Nr 5
do Załącznika Nr 2 do Komunikatu Nr 5
Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 21 maja 2003 r.

ZASADY MAJĄCE NA CELU ZAPEWNIENIE SKUTECZNOŚCI GASZENIA

W celu zapewnienia skuteczności gaśniczego działa-

nia dwutlenku węgla lub innego gazu obojętnego stosowanego do gaszenia pożaru na statkach morskich wprowadza się następujące zasady:

1. Należy przeprowadzić inwentaryzację wszystkich otworów zamykanych do siłowni okrętowych oraz ładowni (drzwi, kłapy, żaluzje, głowice wentylatorów, ciągła itp.) a następnie sporządzić zestawienie według poniższego wzoru:

WYKAZ URZĄDZEŃ ODCINAJĄCYCH WENTYLACJĘ POMIĘSZCZEŃ CHRONIONYCH INSTALACJĄ GAŚNICZĄ CO ₂			
LIST OF EQUIPMENT OF VENTILATION OF COMPARTMENT PROTECTED BY CO ₂ EXTIGUISHING INSTALATION			
Nr	Rodzaj urządzenia	Lokalizacja urządzenia	Nazwa pomieszczenia bronionego
No	Type of equipment	Location of equipment	Name of compartment to be cut off

2. Wszystkie urządzenia odcinające wentylację na statku należy oznakować nadanym w wykazie numerem.
3. Numerację otworów należy rozpocząć od najniższej położonego pokładu ku górze oraz od rufy do dziobu.
4. Posługując się ustaloną w zestawieniu numeracją, otwory zamykane należy oznakować według poniższych wzorów
 - a) dla siłowni okrętowej znak wykonuje się w postaci żółtego koła o średnicy 100 mm z umieszczonym wewnątrz numerem czarnego koloru, napisanym cyframi arabskimi o wysokości 50 mm, określającym ustalony numer urządzenia zamykającego otwór wentylacyjny:

- b) dla ładowni statków znaki wykonuje się w postaci żółtego kwadratu o boku 100 mm z umieszczonym wewnątrz ustalonym numerem koloru czarnego:

1192

KOMUNIKAT Nr 6
Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 21 maja 2003 r.

w sprawie ilości, rodzaju i rozmieszczenia środków i urządzeń ratunkowych dla poszczególnych kategorii statków oraz w sprawie minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych dla tych statków.

Na podstawie § 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 13 grudnia 2002 r. w sprawie szczególnych warunków bezpiecznego uprawiania żeglugi przez statki morskie (Dz. U. Nr 222, poz. 1867) podaje się do wiadomości, co następuje:

§ 1

Komunikat określa:

- 1) ilość, rodzaj i rozmieszczenie środków ratunkowych dla poszczególnych kategorii statków określonych w § 7 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 13 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych warunków bezpiecznego uprawiania żeglugi przez statki (Dz. U. Nr 222, poz. 1867), zwanego dalej rozporządzeniem,
- 2) minimalny zestaw urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych dla statków, o których mowa w rozporządzeniu.

§ 2

Dla celów niniejszego komunikatu przez rodzaje żeglugi, w zależności od których ustalono wyposażenie statków w środki i urządzenia ratunkowe, w minimalny zestaw urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych, należy rozumieć rodzaje żeglugi określone w przepisach rozporządzenia.

§ 3

1. Statki powinny być wyposażone w urządzenia i środki ratunkowe zgodnie z przepisami niniejszego komunikatu.
2. Wyposażenie statków w urządzenia i środki ratunkowe ustala się w zależności od kategorii, do której zgod-

nie z rozporządzeniem został zaliczony statek, od typu statku i od rodzaju żeglugi, którą statek uprawia.

3. Wyposażenie poszczególnych kategorii statków w środki i urządzenia ratunkowe określa załącznik nr 1 do niniejszego komunikatu.

§ 4

W żegludze krajowej wprowadza się podział statków pasażerskich odpowiednio do odbywanych podróży:
klasa A – oznacza żeglugę na obszarach morskich w rejonie żeglugi poza B, C i D;

klasa B – oznacza żeglugę przybrzeżną w obszarze działania służby poszukiwawczo-ratowniczej;

klasa C – oznacza żeglugę na obszarach morskich, gdzie prawdopodobieństwo przekroczenia znaczącej wysokości fali równej 2,5 m jest mniejsze niż 10% w określonych dla żeglugi porach roku przy spełnieniu następujących warunków:

- odległość od miejsca schronienia nie przekracza 15 mil morskich,
- odległość od linii brzegu morskiego nie przekracza 5 mil morskich,
- rejon objęty jest działaniem służby poszukiwawczo-ratowniczej;

klasa D – oznacza żeglugę na obszarach morskich, gdzie prawdopodobieństwo przekroczenia znaczącej wysokości fali równej 1,5 m jest mniejsze niż 10% w określonych dla żeglugi porach roku przy spełnieniu następujących warunków:

- odległość od miejsca schronienia nie przekracza 6 mil morskich,
- odległość od linii brzegu morskiego nie przekracza 3 mil morskich;
- rejon objęty jest działaniem służby poszukiwawczo-ratowniczej.

§ 5

1. Armator obowiązany jest sporządzić plan rozmieszczenia środków ratunkowych na statku.
2. Plan rozmieszczenia środków ratunkowych, o których mowa w ust. 1 wymaga zatwierdzenia przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni.
3. Z wymagań, o których mowa w ust. 1 zwalnia się statki wymienione w załączniku nr 1 § 5, kategoria C2, typy statków 4 do 7 oraz § 6, kategoria D, typy statków 5 do 8.

§ 6

Na statkach pasażerskich uprawiających żeglugę na morzu terytorialnym lub morskich wodach wewnętrznych przed odcumowaniem należy przeprowadzić instruktaż dla pasażerów dotyczący rozmieszczenia pasów ratunkowych, dróg ewakuacyjnych i miejsc zbiórek oraz zdemontować zakładanie pasa ratunkowego. Powyższe nie dotyczy statków pasażerskich jeżeli czas trwania rejsu nie przekracza 30 min.

§ 7

1. Środki ratunkowe znajdujące się na statku, poza wyposażeniem w przedmioty związane z nimi konstrukcyjnie, powinny być wyposażone w przedmioty służące do ratowania życia na morzu.
2. Wyposażenie łodzi ratunkowych i ratowniczych oraz tratw powinno być zgodne z przepisami międzynarodowymi, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Dopuszcza się wyposażenie pneumatycznych tratw ratunkowych dla statków w żegludze przybrzeżnej, osłoniętej i portowej zgodnie z Konwencją SOLAS i Kodeksem LSA tak, jak dla statków pasażerskich odbywających krótkie podróże międzynarodowe – „SOLAS B PACK”.

§ 8

1. Ustala się tablicę minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych dla statków w żegludze portowej, osłoniętej, przybrzeżnej i międzynarodowej, stanowiącą załącznik nr 2 do niniejszego komunikatu.
2. Na każdym statku winna znajdować się tablica określona w ust. 1.

§ 9

1. Ilość, rodzaj i rozmieszczenie urządzeń i środków ratunkowych wyszczególnionych w załączniku nr 1 z zastrzeżeniem ust. 3 dla poszczególnych kategorii statków, oraz minimalny zestaw urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych wyszczególniony w załączniku nr 2 określa dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni.
2. Wyszczególnione w załącznikach nr 1 i 2 urządzenia i środki ratunkowe, oraz urządzenia nawigacyjne, radiowe i środki sygnałowe powinny odpowiadać wymaganiom określonym w przepisach instytucji klasyfikacyjnych.
3. Rodzaj i ilość urządzeń i środków ratunkowych dla statków pasażerskich (w tym dla pasażerskich jednostek szybkich) oraz pozostałych statków o pojemności brutto powyżej 500 w żegludze międzynarodowej określają wymagania Konwencji SOLAS i kodeksów IMO.
4. Ilekroć wyposażenie w środki ratunkowe uzależnione jest od długości statku, przyjmuje się jego pomiarową określoną przepisami Międzynarodowej konwencji o pomierzaniu pojemności statków z 1969 r.

§ 10

Znajdujące się na statku niesprawne, a nie wymagane przez niniejszy komunikat środki ratunkowe, urządzenia lub wyposażenie muszą być wyraźnie oznaczone jako niezdatne do użytku. Dyrektor Urzędu może polecić usunięcie w/w przedmiotów w określonym terminie.

§ 11

1. Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni może zwolnić statki objęte umowami międzynarodowymi od dopełnienia niektórych wymogów ustalonych w tych umowach, jeżeli umowy międzynarodowe zezwalają na takie zwolnienie.
2. Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni może zwolnić statek określony w załącznikach nr 1 i 2 od dopełnienia niektórych wymagań ustalonych w tych załącznikach, jeżeli uzna to za możliwe ze względu na rodzaj podróży i warunki żeglugi. W takim wypadku Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni może zwiększyć inne wymagania z zakresu wyposażenia statków w urządzenia i środki ratunkowe, w przedmioty stanowiące wyposażenie środków ratunkowych oraz minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych.

§ 12

Traci moc zarządzenie porządkowe nr 5 Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 17 sierpnia 2000 r. w sprawie wyposażenia statków w urządzenia i środki ratunkowe, określenia rodzaju przedmiotów stanowiących wyposażenie środków ratunkowych oraz minimalnego zestawu urządzeń nawigacyjnych, radiowych i środków sygnałowych. (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 108 poz.706 i Dz. Urz. Woj. Warmińsko-Mazurskiego Nr 52 poz. 760).

§ 13

Komunikat wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2003 r. w drodze wywieszenia w kapitanatach i bosmanatach por-

tów i podlega ogłoszeniu w Dziennikach Urzędowych Województw Pomorskiego i Warmińsko-Mazurskiego. Komunikat zostaje umieszczony na stronie internetowej Urzędu Morskiego w Gdyni.

Dyrektor
Urzędu Morskiego w Gdyni
I. Jagniszczak

Załącznik Nr 1
do komunikatu Nr 6
Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 21 maja 2003 r.

WYPOSAŻENIE STATKÓW W ŚRODKI I URZĄDZENIA RATUNKOWE

Kategoria	Typ statków zaliczanych do kategorii	Rodzaj żeglugi	Ilość, rodzaj środków i urządzeń ratunkowych
§ 1. Kategoria A1. Statki pasażerskie			
A.1.	1.	Statki pasażerskie o długości 24 m i większej	Krajowa
			1) Łodzie lub tratwy ratunkowe dla 110% osób na statku. Ilość jednostek ratunkowych, która znajduje się na burcie, winna być zwiększona, aby uwzględnić możliwość utraty lub niezadziałania największej jednostki ratunkowej, zapewniając miejsca dla ogólnej liczby osób na statku.
			2) Łódź ratownicza z możliwością wodowania z każdej burty.
			3) Koła ratunkowe: 8 szt.
			4) Wyposażenie kół ratunkowych:
			a) dwa w pławki świetlno-dymne, b) pozostałe w nietonącą linkę ratunkową, c) 50% kół w samoczynnie zapalające się pławki świetlne.
			5) Pasy ratunkowe dla 105% osób na statku.
			6) Pasy ratunkowe dla dzieci w ilości 10% ogólnej liczby osób na statku.
			7) Komplet wyrzutni linki ratunkowej.
			8) Na statkach pasażerskich mających w świadectwie klasy znak C lub D przewożących do 250 pasażerów:
			a) zmniejsza się ilość kół ratunkowych do 4 szt.;
			b) na statkach których stępka została położona w dniu wejścia w życie niniejszego komunikatu lub po tej dacie zwiększa się pojemność łodzi lub tratw ratunkowych do 125% liczby osób na statku.

	2.	Statki pasażerskie o długości poniżej 24 m.	Krajowa	1)	Łodzie lub tratwy ratunkowe dla 110% osób na statku. Ilość jednostek ratunkowych, która znajduje się na burcie, winna być zwiększona, aby uwzględnić możliwość utraty lub niezadziałania największej jednostki ratunkowej, zapewniając miejsca dla ogólnej liczby osób na statku.
				2)	Łódź ratownicza z możliwością opuszczania z każdej burty lub inne skuteczne urządzenie ratownicze służące do ratowania człowieka za burcią.
				3)	Koła ratunkowe 4 szt. z których dwa powinny być wyposażone w pławki świetlno-dymne, pozostałe w nietonącą linkę ratunkową.
				4)	Pasy ratunkowe dla 105% liczby osób na statku.
				5)	Pasy ratunkowe dla dzieci w ilości 10% ogólnej liczby osób na statku.

§ 2. Kategoria A.2. Statki pasażerskie

A.2.	1.	Statki pasażerskie	Osłonięta, portowa	1)	Łodzie lub tratwy ratunkowe, albo otwarte dwustronnie tratwy pneumatyczne o łącznej pojemności wystarczającej dla ogólnej liczby osób na statku.
				2)	Łódź ratownicza (z możliwością wodowania z każdej burty) lub inne skuteczne urządzenie ratownicze służące do ratowania człowieka za burcią.
				3)	Koła ratunkowe w ilości nie mniejszej niż:
				a)	4 -gdy długość statku wynosi poniżej 24 m
				b)	6 – gdy długość statku wynosi 24 m i powyżej
				4)	Wyposażenie kół ratunkowych:
				a)	po jednym na każdej burcie w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlno-dymną.
				b)	po jednym na każdej burcie w nietonącą linkę ratunkową,
				5)	Pasy ratunkowe:
				a)	dla 105% osób na statku,
				b)	pasy ratunkowe dla dzieci w ilości 10% ogólnej liczby osób na statku.
				6)	Połowa kompletu wyrzutni linki ratunkowej, jeśli długość statku wynosi 24 m i powyżej. W żegludze portowej wymóg nie obowiązuje.

§ 3. Kategoria B. Statki towarowe																
B	1.	Statki towarowe inne niż zbiornikowce o pojemności brutto poniżej 500	Międzynarodowa, przybrzeżna	<p>1) Tratwy ratunkowe nie mniej niż dwie o łącznej pojemności wystarczającej dla ogólnej liczby osób na statku. W przypadku braku możliwości łatwego przemieszczania tratw z burty na burtę – należy zwiększyć ich pojemność do ogólnej ilości osób na każdej z burt.</p> <p>2) Łódź ratownicza (z możliwością wodowania z każdej burty) lub inne skuteczne urządzenie ratownicze służące do ratowania.</p> <p>3) Koła ratunkowe w ilości:</p> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 20px;">a)</td> <td>4 - gdy długość statku wynosi poniżej 24 m</td> </tr> <tr> <td>b)</td> <td>6 – gdy długość statku wynosi 24 m i powyżej.</td> </tr> </table> <p>4) Wyposażenie kół ratunkowych:</p> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 20px;">a)</td> <td>po jednym na każdej burcie w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlno-dymną,</td> </tr> <tr> <td>b)</td> <td>po jednym na każdej burcie w nietonącą linkę ratunkową.</td> </tr> </table> <p>5) Pasy ratunkowe</p> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 20px;">a)</td> <td>po jednym dla każdej osoby znajdującej się na statku,</td> </tr> <tr> <td>b)</td> <td>dodatkowe dla wachty.</td> </tr> </table> <p>6) Kombinezon ratunkowy w żegludze międzynarodowej dla każdej osoby znajdującej się na statku.</p> <p>7) Komplet wyrzutni linki ratunkowej.</p>	a)	4 - gdy długość statku wynosi poniżej 24 m	b)	6 – gdy długość statku wynosi 24 m i powyżej.	a)	po jednym na każdej burcie w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlno-dymną,	b)	po jednym na każdej burcie w nietonącą linkę ratunkową.	a)	po jednym dla każdej osoby znajdującej się na statku,	b)	dodatkowe dla wachty.
	a)	4 - gdy długość statku wynosi poniżej 24 m														
b)	6 – gdy długość statku wynosi 24 m i powyżej.															
a)	po jednym na każdej burcie w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlno-dymną,															
b)	po jednym na każdej burcie w nietonącą linkę ratunkową.															
a)	po jednym dla każdej osoby znajdującej się na statku,															
b)	dodatkowe dla wachty.															
	2.	Zbiornikowce o pojemności brutto poniżej 500	Międzynarodowa, przybrzeżna	<p>1) Na każdej burcie łódź ratunkowa motora częściowo lub całkowicie zakryta o łącznej pojemności wystarczającej dla wszystkich osób na statku.</p> <p>2) Tratwy ratunkowe o łącznej pojemności wystarczającej dla ogólnej liczby osób na statku. W przypadku braku możliwości łatwego przemieszczania tratw z burty na burtę – należy zwiększyć ich pojemność do ogólnej ilości osób na każdej burcie.</p> <p>3) Łódź ratownicza (z możliwością wodowania z każdej burty) lub inne skuteczne urządzenie ratownicze służące do ratowania człowieka za burtą.</p> <p>4) Koła ratunkowe w ilości:</p> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 20px;">a)</td> <td>4 - gdy długość statku wynosi mniej niż 24 m</td> </tr> <tr> <td>b)</td> <td>6 – gdy długość statku wynosi 24 m i powyżej.</td> </tr> </table>	a)	4 - gdy długość statku wynosi mniej niż 24 m	b)	6 – gdy długość statku wynosi 24 m i powyżej.								
a)	4 - gdy długość statku wynosi mniej niż 24 m															
b)	6 – gdy długość statku wynosi 24 m i powyżej.															

				5)	Wyposażenie kół ratunkowych:
				a)	jedno na każdej burcie w pławkę świetlno-dymną
				b)	jedno na każdej burcie w nietonącą linkę ratunkową,
				6)	Pasy ratunkowe:
				a)	po jednym dla każdej osoby znajdującej się na statku,
				b)	dodatkowe dla wachty na mostku i w siłowni
				7)	Kombinezon ratunkowy w żegludze międzynarodowej dla każdej osoby znajdującej się na statku
				8)	Komplet wyrzutni linki ratunkowej

§ 4. Kategoria C.1. Statki rybackie

C.1.	1.	Statki rybackie o długości 75 m i powyżej wliczając w to statki przetwarzające swoje połowy	Międzynarodowa	1)	Półzakryte lub częściowo zakryte łodzie ratunkowe na każdej burcie o pojemności wystarczającej dla 50% osób na statku, w tym po jednej łodzi motorowej na każdej burcie.
				2)	Łódź ratownicza z możliwością wodowania z każdej burty.
				3)	Tratwy ratunkowe na każdej burcie o łącznej pojemności wystarczającej dla ogólnej ilości osób na statku.
				5)	Koła ratunkowe: szt. 8. Wyposażenie kół ratunkowych:
				a)	jedno na każdej burcie w pławkę
				b)	świetlno-dymną,
				c)	jedno na każdej burcie w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlną. dwa na każdej burcie w nietonącą linkę ratunkową,
				6)	Kombinezon ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na statku.
				7)	Pasy ratunkowe w ilości:
				a)	po jednym dla każdej osoby na statku,
				b)	dodatkowe dla wachty.
				8)	Komplet wyrzutni linki ratunkowej.

§ 5. Kategoria C.2. Statki rybackie

C.2.	1.	Statki rybackie o długości od 45 m do poniżej 75 m wliczając w to statki przetwarzające swoje połowy .	Międzynarodowa	1)	Częściowo zakryte łodzie ratunkowe na każdej burcie o pojemności wystarczającej dla 50% osób na statku, w tym po jednej łodzi z napędem motorowym na każdej burcie, jeśli całkowita liczba osób na statku wynosi 100 lub więcej. Łódź ratownicza z możliwością wodowania z
				2)	każdej burty. Tratwy ratunkowe na każdej burcie o
				3)	pojemności wystarczającej dla pomieszczenia 50% ogólnej liczby osób.
				4)	Koła ratunkowe: 6 szt.

			5) Wyposażenie kół ratunkowych: a) jedno na każdej burcie w pławkę świetlnodymną, b) jedno na każdej burcie w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlną, c) jedno na każdej burcie w nietonącą linkę ratunkową, 6) Pasy ratunkowe w ilości: a) po jednym dla każdej osoby na statku, b) dodatkowe dla wachty. 7) Kombinezon ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na statku 8) Komplet wyrzutni linki ratunkowej.
2.	Statki rybackie o długości 24 m do 45 m włącznie.	Międzynarodowa	1) Tratwy ratunkowe na każdej burcie o pojemności wystarczającej dla pomieszczenia ogólnej liczby osób znajdujących się na statku. 2) Łódź ratownicza z możliwością wodowania z każdej burty lub inne skuteczne urządzenie do ratowania człowieka za burta. 3) Koła ratunkowe: 4 szt. 4) Wyposażenie kół ratunkowych: a) jedno na każdej burcie w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlnodymną, b) jedno na każdej burcie w nietonącą linkę ratunkową. 5) Pasy ratunkowe w ilości: a) po jednym dla każdej osoby na statku, b) dodatkowe dla wachty. 6) Kombinezon ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na statku . 7) Komplet wyrzutni linki ratunkowej.
3.	Statki rybackie o długości od 24 m do 45 m włącznie.	Przybrzeżna	1) Tratwy ratunkowe na każdej burcie o pojemności wystarczającej dla ogólnej liczby osób znajdujących się na statku. 2) Łódź ratownicza z możliwością wodowania z każdej burty lub inne skuteczne urządzenie do ratowania człowieka za burta. 3) Koła i pasy ratunkowe – zgodnie z ust 2 pkt 3), 4) i 5). 4) Połowa kompletu wyrzutni linki ratunkowej.
4.	Statki rybackie o długości od 15 m do poniżej 24 m.	Międzynarodowa ogr. do Bałtyku	1) Tratwy ratunkowe o łącznej pojemności wystarczającej dla ogólnej liczby osób znajdujących się na statku. 2) Koła ratunkowe - 2 szt. 3) Wyposażenie kół ratunkowych: a) jedno w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlną, b) jedno w nietonącą linkę ratunkową.

				4) Pas ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na statku.
				5) Kombinezon ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na statku.
	5.	Statki rybackie o długości od 15 m do poniżej 24 m.	Przybrzeżna	1) Tratwa ratunkowa o pojemności wystarczającej dla ogólnej liczby osób znajdujących się na statku. 2) Koła i pasy ratunkowe - jak w ust. 4 punkty 2), 3) i 4).
	6.	Łodzie rybackie pokładowe o długości do 15 m.	Przybrzeżna, krajowa, osłonięta	1) W żegludze przybrzeżnej i krajowej tratwy ratunkowe lub pływaki ratunkowe z kombinezonami ratunkowymi dla ogólnej liczby osób znajdujących się na statku. 2) W żegludze osłoniętej i krajowej ograniczonej do 6 Mm tratwy ratunkowe lub pływaki ratunkowe lub kombinezony ratunkowe dla ogólnej liczby osób znajdujących się na statku (pływaki ratunkowe – dopuszczalny okres używania do 31.12.2004 r.). 3) Koła ratunkowe - 2 szt., wyposażone jak w § 6 ust. 4 pkt. 3). 4) Pas ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na statku.
	7.	Łodzie rybackie otwarte	Osłonięta, krajowa	1) Jedno koło ratunkowe na 2 osoby. 2) Pas ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na łodzi. 3) Kamizelka asekuracyjna, albo kombinezon ratunkowy lub ochronny dla każdej osoby na łodzi.
§ 6. Kategoria D. Statki specjalistyczne				
D.	1.	Statki szkolne, naukowo-badawcze o pojemności brutto mniejszej niż 500	Międzynarodowa ogr. do Bałtyku	1) Tratwy ratunkowe na każdej burcie o takiej łącznej pojemności, aby zapewnić miejsca dla ogólnej liczby osób znajdujących się na statku 2) Jeżeli tratwy ratunkowe wymagane w ust. 1 pkt. 2 nie mogą być w łatwy sposób przemieszczane na dowolną burtę statku w celu opuszczenia ich na wodę, to należy zapewnić dodatkowe tratwy ratunkowe tak, aby łączna pojemność tratw dostępnych na każdej burcie zapewniała miejsce dla 150% osób na statku. 3) Łódź ratownicza z możliwością wodowania z każdej burty
				4) Koła ratunkowe w liczbie: a) 6 - gdy długość statku wynosi poniżej 60 m b) 10 - gdy długość statku wynosi 60 m i więcej.

			<p>5) Wyposażenie kół ratunkowych:</p> <p>a) po jednym na każdej burcie w pławkę świetlno-dymną,</p> <p>b) po dwa na każdej burcie w samozapalającą się pławkę świetlną na statku o długości 60 m i więcej lub po jednym na statku o długości poniżej 60 m</p> <p>c) pozostałe na każdej burcie w nietonącą linkę ratunkową.</p> <p>6) Pasy ratunkowe w ilości:</p> <p>a) po jednym dla każdej osoby znajdującej się na statku,</p> <p>b) dodatkowe pasy ratunkowe dla wacht,</p> <p>c) dodatkowe w ilości nie mniejszej niż 5% ogólnej liczby znajdujących się na statku osób.</p> <p>7) Kombinezon ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na statku.</p> <p>8) Komplet wyrzutni linki ratunkowej.</p>
2.	Statki hydrograficzne, lodołamacze, holowniki, dźwigi pływające, pożarnicze, pogłębiarki i inne specjalistyczne z napędem własnym o pojemności brutto mniejszej niż 500, a większej niż 300	Międzynarodowa, przybrzeżna	<p>1) Tratwy ratunkowe w ilości nie mniejszej niż dwie o łącznej pojemności wystarczającej dla 200% liczby osób znajdujących się na statku.</p> <p>2) Łódź ratownicza z możliwością wodowania z każdej burty lub inne skuteczne urządzenie do ratowania człowieka za burtą.</p> <p>3) Koła ratunkowe: 6 szt.</p> <p>4) Wyposażenie kół ratunkowych:</p> <p>a) jedno na każdej burcie w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlno-dymną,</p> <p>b) jedno na każdej burcie w nietonącą linkę ratunkową.</p> <p>5) Pas ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na statku i dodatkowe dla wachty.</p> <p>6) Kombinezon ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na statku w żegludze przekraczającej żeglugę przybrzeżną.</p> <p>7) Komplet wyrzutni linki ratunkowej.</p>
3.	Statki hydrograficzne, lodołamacze, dźwigi pływające, pożarnicze, pogłębiarki, holowniki, z możliwością przewozu osób, i inne specjalistyczne z napędem własnym o pojemności brutto 300 i mniejszej.	Międzynarodowa, przybrzeżna	<p>1) Tratwy ratunkowe w ilości nie mniejszej niż dwie o łącznej pojemności wystarczającej dla 200 % osób znajdujących się na statku lub</p> <p>2) tratwa ratunkowa o pojemności wystarczającej dla ogólnej liczby osób znajdujących się na statku w żegludze przybrzeżnej i krajowej, gdy długość statku wynosi poniżej 21 m.</p> <p>3) Łódź ratownicza lub inne skuteczne urządzenie do ratowania człowieka za burtą.</p> <p>4) Koła ratunkowe: 4 szt.</p>

			5) Wyposażenie kół ratunkowych: a) jedno w samozapalającą się pławkę świetlną, b) jedno w nietonącą linkę ratunkową.
			6) Pas ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na statku i dodatkowe dla wachty.
			7) Kombinezon ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na statku w żegludze przekraczającej żeglugę przybrzeżną. 8) Komplet wyrzutni linki ratunkowej dla holowników przeznaczonych dla ratownictwa oraz statków, których długość wynosi 24 m i powyżej.
4.	Platformy wiertnicze	Międzynarodowa ogr. do Bałtyku	1) Łodzie ratunkowe motorowe dla wszystkich osób znajdujących się na platformie badawczej, a na platformie wydobywczej dla 200% osób na platformie. 2) Łódź ratownicza lub inne skuteczne urządzenie do ratowania człowieka za burtą 3) Tratwy ratunkowe o łącznej pojemności wystarczającej dla 150% osób na platformie. 4) Koła ratunkowe: 8 szt. 5) Wyposażenie kół ratunkowych: a) 50% w samoczynnie zapalającą się pławkę świetlną, b) 50% w nietonącą linkę ratunkową. 6) Pas ratunkowy dla każdej osoby znajdującej się na platformie i dodatkowe w miejscach pełnienia wacht. 7) Kombinezony ratunkowe dla każdej osoby znajdującej się na platformie.
5.	Holowniki, statki pilotowe, statki kontrolne, statki pożarnicze, motorówki i inne specjalistyczne z napędem własnym.	Oslonięta oraz wyjście na redę	1) Łódź ratunkowa lub tratwa ratunkowa o pojemności wystarczającej dla ogólnej liczby osób znajdujących się na statku. 2) Koła ratunkowe w ilości: a) 2 – gdy długość statku wynosi do 21 m, b) 4 – gdy długość statku wynosi 21 m i powyżej, 3) Wyposażenie kół ratunkowych: a) jedno na każdej burcie w samozapalającą się pławkę świetlną, b) jedno na każdej burcie w nietonącą linkę ratunkową, 4) Pas ratunkowy dla każdej osoby na statku.

6.	Statki wyszczególnione w ust. 5 oraz pływające rusztowania zacumowane do burty statku	Portowa	1)	Jedno koło dla dwóch osób, lecz nie mniej niż 2 szt.
			2)	Wyposażenie kół ratunkowych:
			a)	Jedno w samozapalającą się pławkę świetlną,
			b)	jedno na w nietonącą linkę ratunkową,
			3)	Pasy ratunkowe dla wszystkich osób na statku.
7.	Statki bez własnego napędu jak: magazyny pływające, szalandy, koszarki, warsztaty pontony, pogłębiarki itp. z załogą na burcie.	Zacumowane przy nabrzeżu.	1)	Koła ratunkowe: 2 szt.
			2)	Wyposażenie kół ratunkowych:
			a)	jedno w samozapalającą się pławkę świetlną,
			b)	każde w nietonącą linkę ratunkową.
			3)	Dla statków pełniących funkcje hotelowe lub restauracyjne dyrektor urzędu morskiego odrębnie określa wyposażenie ratunkowe odpowiednie do potrzeb.
8	Statki wyszczególnione w ust. 7 holowane z załogą na burcie.	Każdy rodzaj żeglugi lub stojące samodzielnie na kotwicy.		Wyposażone jak w ust. 6 oraz dodatkowo w łódź ratunkową lub tratwę ratunkową o pojemności wystarczającej dla wszystkich osób znajdujących się na statku.

§ 7. Kategoria E. Statki ratownicze

E	1.	Statki morskiej służby poszukiwania i ratownictwa typu SAR 1500	Między-narodowa ogr. do Bałtyku	1)	Koła ratunkowe: 2 szt.
				2)	Wyposażenie kół ratunkowych:
				a)	jedno w samozapalającą się pławkę dymną,
				b)	jedno w nietonącą linkę ratunkową.
			3)	Pas ratunkowy dla każdego członka załogi.	
			4)	Kombinezon ochronny (zgodny z LSA) dla każdego członka załogi.	
			5)	Komplet wyrzutni linki ratunkowej.	
			6)	Rakiety spadochronowe czerwone – szt.6	
	2.	Łódź ratownicza (o długości do 14 m)	Krajowa do 6 mil od brzegu	1)	Pas ratunkowy lub kamizelka ratunkowa pneumatyczna (zgodna z LSA) dla każdego członka załogi
				2)	Kombinezon ochronny (zgodny z LSA lub wg wzoru zatwierdzonego przez administrację morską do stosowania na łodziach ratowniczych) dla każdego członka załogi.
	3.	Jednostki morskiej służby poszukiwania i ratownictwa nie wymienione w ust. 1 i 2.	Między-narodowa ogr. do Bałtyku, przybrzeżna		Wyposażenie jak statki specjalistyczne - § 6 – Kategoria D ust. 2 lub 3 (odpowiednio do wielkości).

PRZYPISY I WYJAŚNIENIA

1. Pasy ratunkowe mogą być zastąpione kombinezonami ratunkowymi, jeżeli spełniają warunki pasa ratunkowego.
2. Minimalna długość linki ratunkowej do kół ratunkowych powinna wynosić 30 m.
3. Tratwa ratunkowa musi być zamocowana z użyciem zwalniaka hydrostatycznego.
4. Jeżeli na istniejącym statku wychodzącym na redę lub uprawiającym żeglugę na wodach osłoniętych za instalowanie łodzi ratunkowej lub ratowniczej, albo tratwy ratunkowej jest ze względów konstrukcyjnych lub eksploatacyjnych niemożliwe, Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni może zwolnić statek z obowiązku posiadania tego rodzaju środka ratunkowego.
5. Jeżeli na statkach zainstalowanie części wymaganych łodzi ratunkowych jest niemożliwe, należy wyposażyć statek dodatkowo w pneumatyczne tratwy ratunkowe, aby łączna pojemność środków ratunkowych wystarczała dla ogólnej liczby osób znajdujących się na statku.
6. Urządzenia do opuszczania środków ratunkowych na wodę podlegają przepisom technicznym uznanych instytucji klasyfikacyjnych.
7. Komplet wyrzutni linki ratunkowej powinien zawierać nie mniej niż 4 linki i 4 rakiety zapewniające jej wyrzucenie na odległość co najmniej 230 m.
8. Za zgodą Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni na statkach niezatapialnych, innych niż statki pasażerskie i szkolne, w żegludze przybrzeżnej i osłoniętej można nie wymagać jednego z głównych środków ratunkowych.
9. Łódź ratunkowa może być uznana za łódź ratowniczą pod warunkiem, że odpowiada również wymaganiom dla łodzi ratowniczej.
10. Statek o pojemności brutto większej niż 500 uprawiający żeglugę krajową, osłoniętą i portową powinien być wyposażony tak samo jak inny odpowiadający mu statek co do charakteru i rodzaju uprawianej żeglugi.
11. Jeżeli statek uprawia żeglugę osłoniętą tylko w porze dziennej, to:
 - a – pławka świetlna-dymna może być zastąpiona pławką dymną,
 - b – pasy ratunkowe nie muszą być wyposażone w lampki świetlne.
12. Statki pasażerskie w żegludze krajowej i osłoniętej uprawiające żeglugę w okresie od 15 kwietnia do 15 października zamiast tratw ratunkowych mogą używać otwartych dwustronnych tratw pneumatycznych.
13. Statki rybackie o długości od 15 do 24 m uprawiające żeglugę przybrzeżną mogą być wyposażone w pływaki ratunkowe wraz z kombinezonami ratunkowymi do 31.12.2004 r.
14. Wyposażenie statków i łodzi ratowniczych nie dotyczy wyposażenia niezbędnego do prowadzenia akcji ratowniczych.
15. Statki rybackie posiadające uprawnienia do żeglugi międzynarodowej ograniczonej do 30Mm od brzegu powinny być wyposażone jak statki rybackie w żegludze międzynarodowej ograniczonej do Bałtyku.
16. Na statkach pasażerskich uprawiających żeglugę krajową ograniczoną do 1,5Mm w okresie od 15 kwietnia do 15 października dopuszcza się używanie otwartych dwustronnie tratw pneumatycznych dla 110% osób na statku.
17. Wyposażenie otwartych dwustronnie tratw pneumatycznych zgodnych z SOLAS B PACK na statkach pasażerskich uprawiających żeglugę krajową w okresie od 15 kwietnia do 15 października może być pomniejszone o środki ochrony cieplnej i lekarstwa przeciwko chorobie morskiej.

Załącznik Nr 2
do komunikatu Nr 6
Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni
z dnia 21 maja 2003 r.

**TABLICA
MINIMALNEGO ZESTAWU URZĄDZEŃ NAWIGACYJNYCH, RADIOWYCH I
ŚRODKÓW SYGNAŁOWYCH DLA STATKÓW W ŻEGLUDZE PORTOWEJ, OSŁONIĘTEJ,
PRZYBRZEŻNEJ I MIĘDZYNARODOWEJ**

Lp	Urządzenia i środki	portowa	osłonięta	przybrzeżna	międzynarodowa		Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8
1.	Kompas magnetyczny główny	-	-	1	1	szt.	nie dotyczy statków o pojemności brutto 150 i poniżej;
2.	Kompas magnetyczny sterowy ¹⁾	1	1	1	1	szt.	nie dotyczy łodzi rybackich na Zalewie Wiślanym;
3.	Kompas żyroskopowy	-	-	-	1	szt.	dot. statków pasażerskich o pojemności brutto 300 i powyżej oraz towarowych o pojemności brutto 500 i powyżej;
4.	Miernik przebytej drogi – log	-	-	-	1	szt.	dot. statków o pojemności brutto 300 i powyżej;
5.	Echosonda	-	-	1	1	szt.	dot. statków o pojemności brutto 150 i powyżej;
6.	Sonda ręczna ²⁾	-	1	1	1	szt.	nie dotyczy łodzi rybackich;

7.	Sekstant	-	-	-	1	szt.	dot. statków o pojemności brutto 500 i powyżej;
8.	Chronometr	-	-	-	1	szt.	dot. statków o pojemności brutto 500 i powyżej;
9.	Sekundomierz	-	1	1	1	szt.	nie dot. łodzi rybackich;
10.	Lornetka pryzmatyczna	-	1	1	2	szt.	nie dotyczy łodzi rybackich w żegludze osłoniętej;
11.	Barometr (aneroid)	-	-	-	1	szt.	nie dotyczy łodzi rybackich;
12.	Przechyłomierz	-	1	1	2	szt.	dot. statków o pojemności brutto 50 i powyżej;
13.	Latarnie sygnałowo-pozycyjne ²⁾	1	1	1	1	kpl.	zgodnie z COLREG;
14.	Lampa do sygnalizacji dziennej z zapasem żarówek	-	-	1	1	szt.	dot. statków o pojemności brutto 150 i powyżej;
15.	Dzwon, gong ²⁾	1	1	1	1	szt.	zgodnie z wymogami COLREG; nie dotyczy łodzi rybackich w żegludze portowej i osłoniętej;
16.	Przyrząd do nadawania sygnałów dźwiękowych ²⁾	1	1	1	1	szt.	zgodnie z wymogami COLREG;
17.	Znaki dzienne ²⁾	1	1	1	1	kpl.	zgodnie z wymogami COLREG;
18.	Flagi MKS	1	1	1	1	kpl.	dot. statków o pojemności brutto 50 i powyżej; w żegludze portowej, osłoniętej i krajowej wymagane: A,B,C,G,H,N,O;
19.	Pławki dymne pomarańczowe ³⁾	-	1	1	2	szt.	dot. statków bez tratw lub łodzi ratunkowych;
20.	Rakiety spadochronowe czerwone ²⁾	-	6	6	12	szt.	statki rybackie połowiące w polskich obszarach morskich mogą być wyposażone w 6 rakiet; łodzie rybackie i ratownicze w żegludze osłoniętej i przybrzeżnej ograniczonej do 6 Mm od brzegu mogą być wyposażone w 3 rakiety lub 6 pochodni ręcznych czerwonych;
21.	Radar	1	1	1	1	szt.	nie dotyczy łodzi rybackich w żegludze krajowej;
22.	Reflektor radarowy ^{2), 4)}	1	1	1	1	szt.	dot. statków o pojemności brutto 200 i poniżej;
23.	Radiotelefon VHF z niezależnym źródłem zasilania ⁵⁾	1	1	1	2	szt.	nie dotyczy łodzi rybackich w żegludze portowej, osłoniętej i przybrzeżnej do 6 Mm (do 31.12.2004);
24.	Radiotelefon VHF z DSC ^{6), 7)}	-	1	1	1	szt.	
25.	Radiotelefon przenośny do łączności dwukierunkowej ²⁾	-	-	2	2	szt.	dot. wszystkich statków dokonujących przewozu pasażerów/osób i statków szkolnych oraz pozostałych statków o pojemności brutto 300 i powyżej
26.	Radiotelefon MF z DSC ⁸⁾	-	-	-	1	szt.	
27.	Stacja radiotelefoniczna zasilana z niezależnego źródła ⁹⁾	-	-	-	1	kpl.	dotyczy jednostek rybackich połowiących poza żegluga przybrzeżną w polskich obszarach morskich;
28.	Radiopława awaryjna 406 MHz lub 1,6 GHz ^{10), 11)}	-	-	-	1	szt.	
29.	Radiopława awaryjna dowolnego typu	-	-	-	1	szt.	dot. tylko statków rybackich do 2008 r., o ile nie spełniają wymogu poz. 28;
30.	Transponder radarowy ¹¹⁾	-	-	-	1	szt.	nie dotyczy statków rybackich;
31.	NAVTEX	-	-	-	1	szt.	obowiązuje: statki rybackie o długości 24 m i powyżej oraz inne statki o pojemności brutto 300 i powyżej;
32.	GPS	-	-	1	1	szt.	nie obowiązuje statków rybackich w żegludze przybrzeżnej.

Legenda

- 1) nie jest wymagany, gdy informacja z kompasu głównego o kursie jest dostępna dla sternika,
- 2) dla statków bez napędu obowiązuje wyposażenie wg poz. 6, 13, 15, 16, 17, 20, 22, 25 odpowiednio do potrzeb (typ statku oraz rejon i warunki żeglugi),
- 3) obowiązuje statki w żegludze portowej, jeśli rejon ich pływania obejmuje również redę,
- 4) reflektor radarowy musi posiadać uznanie instytucji klasyfikacyjnej,
- 5) drugim radiotelefonem VHF (w żegludze międzynarodowej) może być wymieniony w poz. 24,
- 6) obowiązuje statki w żegludze ostłonionej i przybrzeżnej od dnia 01.02.2005 r.,
- 7) statki te nie muszą spełniać wymogów poz. 23,
- 8) statki te nie muszą spełniać wymogów poz. 27,
- 9) w skład stacji wchodzi: nadajnik pośredniofalowy z kluczem tonowym oraz odbiornik umożliwiający nasłuch na 2182 kHz; może stanowić wyposażenie kutra do 31.01.2005 r.),
- 10) statki te nie muszą spełniać wymogów poz. 29,
- 11) statków w żegludze przybrzeżnej dotyczy o ile dokonują przewozu pasażerów – osób.

Aneks:

1. Dla potrzeb alarmowania i bezpiecznej nawigacji wyposażenie jednostek rybackich połowiących poza żeglugą przybrzeżną w polskich obszarach morskich może stanowić:
 - radiopława awaryjna 406 MHz z zakodowaną identyfikacją wg MMSI z opcją ręcznej aktywacji, z baterią zapewniającą jej funkcjonowanie co najmniej przez 24 godziny,
 - radiotelefon VHF z DSC z zakodowaną identyfikacją wg MMSI.
2. Do 31 stycznia 2005 r. na rybackich statkach istniejących zamiennie do punktu 1 można stosować następujące wyposażenie:
 - radiopławę awaryjną dowolnego typu,
 - radiotelefon pośredniofalowy z kluczem tonowym,
 - radiotelefon VHF.

1193

UCHWAŁA Nr VI/83/2003 Rady Gminy Kobylnica z dnia 27 maja 2003 r.

w sprawie ustalenia wysokości opłaty administracyjnej za czynność urzędową.

Na podstawie art. 18 i art. 19 pkt 1 lit. d ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2002 r., Nr 9, poz. 84 z późn. zm.) oraz art. 29 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 1999 r., Nr 15, poz. 139 z późn. zm.), uchwala się, co następuje:

§ 1

Ustala się opłatę administracyjną za czynność urzędową nie objętą opłatą skarbową, a wykonywaną przez Wójta Gminy w wysokości 50 zł za wypisy i wyrisy z miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego Gminy Kobylnica.

§ 2

Opłata administracyjna jest płatna gotówką w kasie lub na rachunek bankowy Urzędu Gminy/Nr rachunku: 09 1020 4649-102481450, PKO BP I Oddział Słupsk/z chwilą złożenia wniosku o wykonanie czynności urzędowej określonej w § 1.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Kobylnica.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący Rady
J. Gawrych

1194

UCHWAŁA Nr VI/48/2003 Rady Powiatu Lęborskiego z dnia 25 kwietnia 2003 r.

w sprawie zmiany Uchwały Nr XXX/193/2001 Rady Powiatu Lęborskiego z dnia 30 listopada 2001 r. w sprawie udzielenia dotacji dla podmiotów nie zaliczonych do sektora finansów publicznych.

Na podstawie art. 118 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 15 poz. 148 z 2003 r.), art. 4 ust. 1 pkt 22 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. Nr 142 poz. 1592 z 2001 r. ze zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1

W załączniku Nr 1 do uchwały Nr XXX/193/2001 Rady Powiatu Lęborskiego z dnia 30 listopada 2001 r. w sprawie udzielania dotacji dla podmiotów nie zaliczonych do sektora finansów publicznych – Tryb udzielania dotacji dla podmiotów nie zaliczonych do sektora finansów publicznych, w części pierwszej – Przyznawanie dotacji, pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20.1. Podmioty, które:

- nie przeznaczyły dotacji na deklarowane zadanie,
 - nie przedstawiły sprawozdania merytorycznego i finansowego z wykorzystanej dotacji,
 - nie dokonały rozliczenia lub podały nieprawdziwe dane,
- pozbawia się możliwości otrzymania dofinansowania z budżetu Powiatu, w najbliższym roku budżetowym.

2. Podmioty, które nie dokonały rozliczenia we wskazanym w umowie terminie, pozbawia się możliwości otrzymania dofinansowania z budżetu Powiatu w najbliższym roku budżetowym, o ile niedotrzymanie terminu nie wynika z siły wyższej.”

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu Lęborskiego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty

ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodnicząca Rady
D. Mikołajczyk

1195

UCHWAŁA Nr VI/50/03 Rady Powiatu Lęborskiego z dnia 25 kwietnia 2003 r.

w sprawie zmian w Statucie Powiatu Lęborskiego.

Na podstawie art. 12 pkt 1 i art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. Nr 142, poz. 1592 z 2001 r. ze zm.) oraz § 77 Statutu Powiatu Lęborskiego stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały Nr III/11/98 Rady Powiatu Lęborskiego z dnia 30 grudnia 1998 r. w sprawie uchwalenia statutu Powiatu Lęborskiego (Dz. Urz. Województwa Pomorskiego z 1999 r. Nr 4, poz. 11 ze zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1

W statucie Powiatu Lęborskiego stanowiącym załącznik do Uchwały Nr III/11/98 Rady Powiatu Lęborskiego z dnia 30 grudnia 1998 r. w sprawie uchwalenia Statutu Powiatu Lęborskiego wprowadza się następujące zmiany:

1. W § 52, w ust. 2 liczbę „3” zastępuje się liczbą „2”.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu Lęborskiego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodnicząca Rady
D. Mikołajczyk

1196

UCHWAŁA Nr VI/80/03 Rady Miasta Sopotu z dnia 21 marca 2003 r.

w sprawie przyjęcia sprawozdania z wykonania budżetu miasta i udzielenia Prezydentowi Miasta Sopotu absolutorium za 2002 r.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591, zm.: Dz. U. Nr 23 z 2002 r., poz. 220, Nr 62 poz. 558, Nr 113 poz. 984, Nr 214, poz. 1806) oraz art. 136 ust. 2 ustawy z dnia 26 listopada 1998 o finansach publicznych (t.j. Dz. U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148) Rada Miasta Sopotu uchwała, co następuje:

§ 1

Przyjmuje się sprawozdanie z wykonania budżetu miasta i udziela się Prezydentowi Miasta Sopotu – Jackowi Karnowskiemu absolutorium za 2002 rok, zgodnie z wnioskiem Komisji Rewizyjnej.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący
Rady Miasta Sopotu
W. Augustyniak

1197

UCHWAŁA Nr VI/96/2003 Rady Miasta Sopotu z dnia 21 marca 2003 r.

w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu przy ul. Obrońców Westerplatte 2-4 (część działki nr 54/1) w Sopocie – zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Sopotu.

Na podstawie art. 26 w związku z art. 7, art. 8 ust. 1-3, art. 9-11, art. 18 i art. 28 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139, zm: z 1999 r. Nr 41, poz. 412, Nr 111, poz. 1279, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 109, poz. 1157, Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 5, poz. 42, Nr 14, poz. 124, Nr 100, poz. 1085, Nr 115, poz. 1229, Nr 154, poz. 1804, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 113, poz. 984 i Nr 130, poz. 1112), art. 18 ust. 2 pkt 5, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, zm: z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806) Rada Miasta Sopotu uchwała, co następuje:

§ 1

Uchwała się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla terenu przy ul. Obrońców Westerplatte 2-4 (część działki nr 54/1) w Sopocie oznaczony symbolem C-1/04 jako zmianę miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego miasta Sopotu, obejmujący teren o powierzchni 0,07 ha w granicach jak na rysunku planu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Ustala się jeden teren wydzielony liniami rozgraniczającymi pokrywającymi się z granicami planu oznaczony symbolem dwucyfrowym 01 oraz jego przeznaczenie (główną funkcję) oznaczone symbolem literowym:

MU – tereny zabudowy mieszkaniowo – usługowej

§ 3

Ustalenia szczegółowe planu zawiera poniższa karta terenu nr 01.

1. Wyjaśnienia do ustaleń szczegółowych zawartych w karcie terenu:

- a) intensywność zabudowy określa ustalona dopuszczalna wysokość zabudowy oraz dopuszczalny procent terenu przeznaczony pod zabudowę,
- b) wysokość zabudowy = wysokość budynku mierzona od naturalnej warstwy terenu uśrednionej w granicach rzutu budynku do kalenicy względnie innego najwyższego punktu budynku lub wg ustaleń szczegółowych (nie dotyczy kominów i akcentów architektonicznych),

- c) teren przeznaczony pod zabudowę = powierzchnia zabudowy wyznaczona przez rzut pionowy zewnętrznych krawędzi budynku na powierzchnię terenu; do powierzchni zabudowy nie wlicza się:
- powierzchni obiektów budowlanych ani ich części nie wystających ponad powierzchnię terenu,
 - powierzchni elementów drugorzędnych, np. schodów zewnętrznych, ramp zewnętrznych, daszków, markiz, występów dachowych, oświetlenia zewnętrznego,
- d) stawka procentowa – jednorazowa opłata wnoszona na rzecz gminy, określona w stosunku procentowym do wzrostu wartości nieruchomości w związku z uchwaleniem planu na zasadach określonych w art. 36 ust. 3 wymienionej ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym,
- e) stan istniejący – stan na grudzień 2001.
2. Karta terenu:

**KARTA TERENU DO MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
Nr C – 1/04**

1. NUMER TERENU: 01
2. POWIERZCHNIA: 0,07 ha.
3. PRZEZNACZENIE TERENU: teren zabudowy mieszkaniowo – usługowej/MU/z wymaganymi usługami w parterach budynków; zakres dopuszczalnych funkcji usługowych: gastronomia, kultura, handel, hotele, pensjonaty oraz biura tylko na kondygnacjach powyżej parteru.
4. WARUNKI, ZASADY I STANDARDY KSZTAŁTOWANIA ZABUDOWY:
 - 4.1. linie zabudowy – nie ustala się,
 - 4.2. wysokość zabudowy – nie wyżej niż budynek przy ul. Bohaterów Monte Cassino 19,
 - 4.3. dopuszczalny procent terenu przeznaczony pod zabudowę – nie ustala się (zabudowa plombowa),
 - 4.4. inne warunki:
 - wysokość netto I pięter – min. 2,7 m,
 - wymaga się wysokiego standardu zabudowy oraz wysokiej jakości architektury.
5. PARKINGI – min. 1 miejsce postojowe na 1 mieszkanie oraz dodatkowo 1 miejsce dla 5 mieszkań, — min. 2,5 miejsc postojowych na 100 m² pow. użytkowej usług, część miejsc postojowych musi znajdować się w granicach terenu.
6. ZASADY OBSŁUGI W ZAKRESIE INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ I KOMUNIKACJI:
 - 6.1. dojazd – od ulicy Obrońców Westerplatte,
 - 6.2. woda – z sieci miejskiej,
 - 6.3. elektryczność – z sieci 15 kV poprzez stację transformatorową 15/0,4 KV,
 - 6.4. gaz – z sieci rozdzielczej,
 - 6.5. ogrzewanie – indywidualne – elektryczne, gazowe, olejowe lub inne proekologiczne,
 - 6.6. ścieki sanitarne – do kanalizacji sanitarnej,
 - 6.7. wody opadowe – siecią kanalizacji deszczowej oraz powierzchniowo,
 - 6.8. utylizacja odpadów stałych – wywóz na wysypisko odpadów.
7. WARUNKI KONSERWATORSKIE:
 - 7.1. obszar objęty planem położony jest w zasięgu ze-

społu urbanistyczno – krajobrazowego Sopotu wpisanego do rejestru zabytków województwa decyzją nr 771 z dnia 12.02.1979 r.,

- 7.2. teren 01 położony jest w zasięgu strefy „A” pełnej ochrony historycznej struktury przestrzennej – przedmiot ochrony stanowią:
 - historyczny układ przestrzenny, czyli rozplanowanie zabudowy, jej zasadnicze proporcje i charakter architektury, rozplanowanie wnętrz ulicznych, linie zabudowy,
- 7.3. warunki konserwatorskie dla obiektów projektowanych:
 - nowa zabudowa musi być dostosowana do historycznej kompozycji urbanistycznej w zakresie skali, bryły, podziałów architektonicznych, proporcji powierzchni muru i otworów,
 - obowiązuje wymóg sporządzania i uzgadniania z właściwym konserwatorem zabytków studiów krajobrazowo – architektonicznych, których zadaniem jest uzasadnienie koncepcji architektonicznej w kontekście krajobrazu otoczenia w tym wysokości i szerokości frontów,
 - wymagane dachy strome o nachyleniu połaci dachowych 40° - 45° lub mansardowe o formie kontynuującej charakter zabudowy otoczenia,
 - w przypadku rozbudowy, przebudowy lub wymiany istniejących budynków wymagane jest zachowanie zasady kompozycji architektoniczno – urbanistycznej, w tym:
 - charakter architektury budynku przy ul. Obrońców Westerplatte 2 (oficyna, tzw. „mur pruski”),
 - zachowanie zasady wnętrza urbanistycznego otwartego na ul. Obrońców Westerplatte,
- 7.4. warunki inne:
 - zakaz stosowania agresywnych form reklamy i umieszczania reklam wolnostojących,
 - zakaz realizacji obiektów tymczasowych i substandardowych,
 - obowiązuje stosowanie tradycyjnych materiałów budowlanych (jak cegła ceramiczna, tynk, piaskowiec, granit, wapień, dachówka ceramiczna, drewno, żelazo kute, mosiądz, miedź, cynk, ołów itp.) oraz detali architektonicznych wywodzących się z form historycznych.
8. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA: nie ustala się.
9. SPOSÓB ZAGOSPODAROWANIA TYMCZASOWEGO: nie ustala się.
10. STAWKA PROCENTOWA: 0%.
11. INNE USTALENIA:
 - 11.1. w przypadku gdy roboty budowlane będą powodowały: 1) wytworzenie leja depresyjnego lub 2) naprężeń dynamicznych w podłożu gruntowym należy wcześniej, tj. przed przystąpieniem do projektowania, wykonać ekspertyzę geotechniczną przewidującą skutki w/w robót w stosunku do obiektów sąsiednich oraz wskazującą sposób uniknięcia zjawisk niepożądanych,
 - 11.2. dopuszcza się lokalizację małych obiektów infrastruktury technicznej obsługujących teren 01 oraz sieci podziemnych infrastruktury miejskiej,
 - 11.3. zachować dostępność do zaplecza budynku przy ul. Bohaterów Monte Cassino 17,
 - 11.4. teren objęty planem położony jest w zasięgu obszaru „B” ochrony uzdrowiskowej uzdrowiska Sopot.

§ 4

Integralną częścią planu jest rysunek miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu przy ul. Obrońców Westerplatte 2-4 (część działki nr 54/1) w Sopocie w skali 1:500.

Na rysunku planu zawarto następujące ustalenia planu:

- granicę planu,
- linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania.

§ 5

Zobowiązuje się Prezydenta Miasta do:

- 1) niezwłocznego przekazania niniejszej uchwały Pomorskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu w celu ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego,
- 2) umieszczenia odpisu niniejszej uchwały na okres 14 dni na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Sopocie,
- 3) umożliwienia zainteresowanym osobom wglądu do planu i wydawanie na wniosek zainteresowanych potrzebnych wyrysów i wypisów z planu na zasadach określonych w art. 29 ust. 2 wymienionej ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym.

§ 6

Traci moc miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego miasta Sopotu, zatwierdzony Uchwałą LIII/491/94 Rady Miasta Sopotu z dnia 9 maja 1994 r. (Dz. Urz. Woj. Gd. z 1994 r. Nr 16 poz. 74) we fragmencie objętym granicami niniejszego planu.

§ 7

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego, z wyjątkiem § 5 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem podjęcia uchwały.

Przewodniczący
Rady Miasta Sopotu
W. Augustyniak

1198

UCHWAŁA Nr VI/97/2003
Rady Miasta Sopotu
z dnia 21 marca 2003 r.

w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu posesji przy ul. Chrobrego 1-7 w Sopocie.

Na podstawie art. 26 w związku z art. 7, art. 8 ust. 1-3, art. 9-11, art. 18 i art. 28 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139, zm: z 1999 r. Nr 41, poz. 412, Nr 111, poz. 1279, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 109, poz. 1157, Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 5, poz. 42, Nr 14, poz. 124, Nr 100, poz. 1085, Nr 115, poz. 1229, Nr 154, poz. 1804, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 113, poz. 984 i Nr 130, poz. 1112), art. 18 ust. 2 pkt 5, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, zm: z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806) Rada Miasta Sopotu uchwala, co następuje:

§ 1

Uchwala się miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla terenu posesji przy ul. Chrobrego 1-7 w Sopocie oznaczony symbolem M-7/02 obejmujący obszar o powierzchni 0,64 ha w granicach jak na rysunku planu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Ustala się jeden teren wydzielony liniami rozgraniczającymi pokrywającymi się z granicami planu oznaczony symbolem dwucyfrowym 01 oraz jego przeznaczenie (główną funkcję) oznaczone symbolem literowym:

MU/KP – tereny zabudowy mieszkaniowo – usługowej (MU) z dopuszczeniem funkcji parkingowej (KP) jako funkcji towarzyszącej lub alternatywnej.

§ 3

Ustalenia szczegółowe planu zawiera poniższa karta terenu nr 01.

1. Wyjaśnienia do ustaleń szczegółowych zawartych w kartach terenu:

- a) intensywność zabudowy określa ustalona dopuszczalna wysokość zabudowy oraz dopuszczalny procent terenu przeznaczony pod zabudowę,
- b) wysokość zabudowy = wysokość budynku mierzona od naturalnej warstwy terenu uśrednionej w granicach rzutu budynku do kalenicy względnie innego najwyższego punktu budynku lub wg ustaleń szczegółowych (nie dotyczy kominów i akcentów architektonicznych),
- c) teren przeznaczony pod zabudowę = powierzchnia zabudowy wyznaczona przez rzut pionowy zewnętrznych krawędzi budynku na powierzchnię terenu; do powierzchni zabudowy nie wlicza się:
 - powierzchni obiektów budowlanych ani ich części nie wystających ponad powierzchnię terenu,
 - powierzchni elementów drugorzędnych, np. schodów zewnętrznych, ramp zewnętrznych, daszków, markiz, występów dachowych, oświetlenia zewnętrznego,
- d) określone na rysunku planu linie zabudowy nie dotyczą wykuszy, balkonów, schodów, ganków wejściowych, werand,
- e) stawka procentowa – jednorazowa opłata wnoszona na rzecz gminy, określona w stosunku procentowym do wzrostu wartości nieruchomości w związku z uchwaleniem planu na zasadach określonych w art. 36 ust. 3 wymienionej ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym.

2. Karta terenu:

KARTA TERENU DO MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
Nr M – 7/02

1. NUMER TERENU: 01
2. POWIERZCHNIA: 0, 64 ha.
3. PRZEZNACZENIE TERENU: teren zabudowy mieszkaniowo – usługowej /MU/ z dopuszczeniem funkcji parkingowej (KP) jako funkcji towarzyszącej lub alternatywnej; zakres dopuszczalnych funkcji usługowych: gastronomia, handel do 400 m² pow. użytkowej, hotele, pensjonaty, biura. Dopuszcza się do 100% pow. użytkowej zabudowy dla funkcji mieszkaniowej i usługowej.

4. WARUNKI, ZASADY I STANDARDY KSZTAŁTOWANIA ZABUDOWY:

- 4.1. linie zabudowy – jak na rysunku planu,
- 4.2. wysokość zabudowy – do 14 m,
- 4.3. dopuszczalny procent terenu przeznaczony pod zabudowę – 25%,
- 4.4. minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 40% powierzchni działki,
- 4.5. inne warunki:
 - funkcja mieszkaniowa – wymagana w pierzei ulicy Chrobrego, w kondygnacjach powyżej parteru,
 - pojemność parkingu – do 200 miejsc postojowych,
 - wymaga się wysokiego standardu zabudowy oraz wysokiej jakości architektury,
 - minimalna wielkość działki – 1000 m², maks. nie określa się, powyższe nie dotyczy obiektów infrastruktury technicznej.

5. PARKINGI – dla funkcji mieszkaniowej i usługowej obowiązują następujące wskaźniki:

- min. 1 miejsce postojowe na 1 mieszkanie oraz dodatkowo 1 miejsce postojowe na 5 mieszkań,
- min. 2,5 miejsc postojowych na 100 m² pow. użytkowej usług lub 100 miejsc konsumpcyjnych w gastronomii.

Obowiązuje sytuowanie wszystkich wymaganych miejsc postojowych w granicach działki.

6. ZASADY OBSŁUGI W ZAKRESIE INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ I KOMUNIKACJI:

- 6.1. dojazd – od ulicy Chrobrego,
- 6.2. woda – z sieci miejskiej,
- 6.3. elektryczność – z sieci 15 kV poprzez stację transformatorową 15/0,4 KV,
- 6.4. gaz – z sieci rozdzielczej,
- 6.5. ogrzewanie – indywidualne – elektryczne, gazowe, olejowe lub inne proekologiczne,
- 6.6. ścieki sanitarne – do kanalizacji sanitarnej,
- 6.7. wody opadowe – siecią kanalizacji deszczowej oraz powierzchniowo, z parkingów po podczyszczeniu w osadnikach i separatorach ropopochodnych,
- 6.8. utylizacja odpadów stałych – wywóz na wysypisko odpadów.

7. WARUNKI KONSERWATORSKIE:

- 7.1. obszar objęty planem położony jest w zasięgu zespołu urbanistyczno – krajobrazowego Sopotu wpisanego do rejestru zabytków województwa decyzją nr 771 z dnia 12.02.1979 r.
- 7.2. teren 01 położony jest w zasięgu strefy „A” pełnej ochrony historycznej struktury przestrzennej – przedmiot ochrony stanowią:
 - historyczny układ urbanistyczny, czyli zasadnicze proporcje i charakter architektury, rozplanowanie wewnątrz ulicznych, linie zabudowy, wysokości pierzei,
 - historyczny układ przestrzenny, czyli zasadnicze proporcje, skala i bryły zabudowy,
- 7.3. warunki konserwatorskie dla obiektów projektowanych:
 - nowa zabudowa musi być zharmonizowana pod względem zasad podziałów i proporcji a także detali, kolorystyki i zastosowanych materiałów budowlanych z formami wartościowych budyn-

ków w sąsiedztwie a także podporządkować się celowi uzyskania harmonijnej całości zespołu urbanistycznego,

- obowiązuje wymóg sporządzania i uzgadniania z właściwym konserwatorem zabytków studiów krajobrazowo – architektonicznych, których zadaniem jest uzasadnienie koncepcji architektonicznej w kontekście krajobrazu otoczenia w tym wysokości i szerokości frontów,

7.4. warunki inne:

- zakaz stosowania agresywnych form reklamy i umieszczania reklam wolnostojących,
- zakaz realizacji obiektów tymczasowych i substandardowych,
- w zewnętrznej warstwie obowiązuje stosowanie tradycyjnych materiałów budowlanych (jak cegła ceramiczna, tynk, piaskowiec, granit, wapień, dachówka ceramiczna, drewno, żelazo kute, mosiądz, miedź, cynk, ołów itp.) oraz detali architektonicznych wywodzących się z form historycznych,
- obowiązuje krycie dachów dachówką ceramiczną, kształt dachów powinien kontynuować formy stosowane w historycznej zabudowie sąsiadującej.

8. WARUNKI WYNIKAJĄCE Z OCHRONY ŚRODOWISKA: wymagane zachowanie zieleni wysokiej wzdłuż ul. Chrobrego (poza linią zabudowy) i wzdłuż granic posesji. Od strony ul. Chrobrego przewidzieć pas zieleni ozdobnej jako kontynuację sopockiej tradycji przedogródków.

9. SPOSÓB ZAGOSPODAROWANIA TYMCZASOWEGO: jako użytkowanie tymczasowe dopuszcza się parking naziemny, terenowe urządzenie sportowo – rekreacyjne, istniejący pawilon usługowy.

10. STAWKA PROCENTOWA: 0%

11. INNE USTALENIA:

- 11.1. w granicach terenu przewidzieć dojazd do działek 189/6 i 188/1,
- 11.2. pas terenu o szerokości nie mniejszej niż 1 m wzdłuż granicy przylegającej do ul. Chrobrego przewidzieć na poszerzenie chodnika,
- 11.3. wymagane usługi w parterach zabudowy od strony ulicy Chrobrego
- 11.4. wymagane miejsce dostępności pieszej określono na rysunku planu – obowiązuje połączenie tego miejsca z ul. Chrobrego ogólnodostępnym przejściem pieszym,
- 11.5. w przypadku, gdy roboty budowlane będą powodowały: 1) wytworzenie leja depresyjnego lub 2) naprężeń dynamicznych w podłożu gruntowym należy wcześniej, tj. przed przystąpieniem do projektowania, wykonać ekspertyzę geotechniczną przewidującą skutki w/w robót w stosunku do obiektów sąsiednich oraz wskazującą sposób uniknięcia zjawisk niepożądanych,
- 11.6. dopuszcza się lokalizację małych obiektów infrastruktury technicznej obsługujących teren 01 oraz sieci podziemnych infrastruktury miejskiej,
- 11.7. teren objęty planem położony jest w zasięgu obszaru „B” ochrony uzdrowiskowej uzdrowiska Sopot.

§ 4

Integralną częścią planu jest rysunek miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu posesji przy ul. Chrobrego 1-7 w Sopocie w skali 1:500.

Na rysunku planu zawarto następujące ustalenia planu:

- granicę planu,
- linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania,
- nieprzekraczalną linię zabudowy,
- wymagane miejsce dostępności pieszej.

§ 5

Zobowiązuje się Prezydenta Miasta do:

- 1) niezwłocznego przekazania niniejszej uchwały Pomorskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu w celu ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego,
- 2) umieszczenia odpisu niniejszej uchwały na okres 14 dni na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Sopocie,
- 3) umożliwienia zainteresowanym osobom wglądu do planu i wydawanie na wniosek zainteresowanych potrzebnych wyrysów i wypisów z planu na zasadach określonych w art. 29 ust. 2 wymienionej ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym.

§ 6

Traci moc miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu posesji przy ul. Chrobrego 1-7 w Sopocie, zatwierdzony Uchwałą Nr X/142/99 z dnia 22 października 1999 r. (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 14 z dnia 14 lutego 2000 r. poz. 50).

§ 7

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego, z wyjątkiem § 5 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem podjęcia uchwały.

Przewodniczący
Rady Miasta Sopotu
W. Augustyniak

1199

UCHWAŁA Nr VII/64/2003
Rady Gminy w Koczale
z dnia 26 maja 2003 r.

w sprawie zmiany uchwały w sprawie stawek podatku od posiadania psów na 2003 rok.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 13 i 14 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 ze zm. w Dz. U. Nr 200 poz. 1683) Rada Gminy uchwala, co następuje:

§ 1

W uchwale Nr II/12/2002 Rady Gminy w Koczale z dnia 6 grudnia 2002 r. w sprawie stawek podatku od posiadania psów na 2003 rok – § 2 otrzymuje brzmienie:

- „§ 2.1. Zarządza się pobór podatku w drodze inkasa.
2. Inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso określi rada w odrębnej uchwale.

3. Podatek od posiadania psów płatny jest w terminie do dnia 31 maja 2003 roku bez wezwania”.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący
Rady Gminy
T. Lisowski

1200

UCHWAŁA Nr VII/65/2003
Rady Gminy w Koczale
z dnia 26 maja 2003 r.

w sprawie poboru od osób fizycznych podatku rolnego, podatku leśnego, podatku od nieruchomości i podatku od posiadania psów w drodze inkasa oraz określenia inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso.

Na podstawie art. 6 b ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 1993 r. Nr 94, poz. 431 z późn. zm.), art. 6 ust. 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. z 2002 r. Nr 200, poz. 1682) oraz art. 6 ust. 12 i art. 14 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 9 poz. 84 i Nr 200 poz. 1683) – Rada Gminy uchwala, co następuje:

§ 1

1. Zarządza się pobór od osób fizycznych podatku rolnego, podatku leśnego, podatku od nieruchomości i podatku od posiadania psów w drodze inkasa przez sołtysów.
2. Ustala się wynagrodzenie za inkaso podatku rolnego, podatku leśnego, podatku od nieruchomości i podatku od posiadania psów od pobranej należności przez inkasenta zgodnie z załącznikiem do niniejszej uchwały.
3. Ustala się termin rozliczenia dla inkasentów na dwa dni następujące po dniu, w którym zgodnie z przepisami prawa podatkowego wpłata podatku winna nastąpić.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego, przy czym wynagrodzenie za inkaso określone niniejszą uchwałą dotyczy podatków należnych od 2003 rok.

Przewodniczący
Rady Gminy
T. Lisowski

Załącznik Nr 1
do uchwały Nr VII/65/03
Rady Gminy w Koczale
z dnia 26 maja 2003 r.

Stawki wynagrodzenia prowizyjnego dla softysów za inkaso:

- podatku rolnego,
- podatku leśnego,
- podatku od nieruchomości,
- podatku od posiadania psów.

1. Bielsko – 6,3%.
2. Koczała 5,2.
3. Łękinia 6,3.
4. Pierzykowo 5,4.
5. Starzno 6,00.
6. Trzyniec 7,5.
7. Załęże 6,5.

1201

UCHWAŁA Nr XXXVII/266/2002 Rady Gminy w Gardei z dnia 9 lipca 2002 r.

w sprawie uchwalenia statutu Gminnego Ośrodka Kultury w Gardei.

Na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 9 i art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 oraz z 2002 r. Nr 23, poz. 220) art. 13 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2001 r. 13, poz. 123) Rada Gminy w Gardei uchwała, co następuje:

§ 1

Uchwala się statut Gminnego Ośrodka Kultury w Gardei stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Zastępca
Przewodniczącego
Rady Gminy
A. Szalewski

Załącznik
do uchwały Nr XXXVII/266/2002
Rady Gminy w Gardei
z dnia 9 lipca 2002 r.

STATUT GMINNEGO OŚRODKA KULTURY W GARDEI

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE

§ 1

Gminny Ośrodek Kultury w Gardei zwany dalej „Ośrod-

kiem” jest samorządową instytucją kultury, której organizatorem i podmiotem tworzącym jest Gmina Gardeja.

§ 2

Ośrodek działa na podstawie przepisów prawa, a w szczególności:

- 1) Ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2001 r. Nr 13, poz. 123),
- 2) niniejszego statutu.

§ 3

1. Ośrodek swoją działalnością obejmuje teren Gminy Gardeja.
2. Siedzibą Ośrodka jest część budynku przy ulicy Sportowej 7 w skład którego wchodzi I piętro budynku nad Ochotniczą Strażą Pożarną w Gardei oraz stadion przy ulicy Sportowej 13a z zapleczem sanitarnym (szatnia i natryski).
3. Rada Gminy może przekazać w miarę potrzeb inne obiekty na rzecz Ośrodka.
4. Ośrodek używa pieczęci podłużnej zawierającej treść „Gminny Ośrodek Kultury w Gardei, ulica Sportowa 7”, NIP 581-10-02-768, telefon 0-55-275-14-88.

§ 4

1. Ośrodek jest wpisany do rejestru instytucji kultury prowadzonego przez organizatora.
2. Ośrodek posiada osobowość prawną.

II. CELE I ZAKRES DZIAŁALNOŚCI

§ 5

Do podstawowych zadań w zakresie działalności kulturalnej Ośrodka należy tworzenie, organizowanie i prowadzenie różnorodnych form upowszechniania i ochrony dóbr kultury z wykorzystaniem obiektów Ośrodka przy współpracy z placówkami oświatowymi, organizacjami pozarządowymi i społecznymi, w szczególności polegającą na:

- 1) stwarzaniu warunków dla amatorskiego ruchu artystycznego, kół i klubów zainteresowań, sekcji, zespołów itd.,
- 2) organizowaniu spektakli, koncertów, festiwali, wystaw, odczytów, imprez artystycznych i rozrywkowych,
- 3) innych elementów tworzenia i upowszechniania form kultury.

§ 6

Ośrodek może realizować zadania z zakresu kultury fizycznej i turystyki w tym terenów rekreacyjnych i urządzeń sportowych, których zaspokajanie należy do zadań własnych gminy na podstawie porozumienia zawieranego z Zarządem Gminy i innymi podmiotami prawa.

§ 7

Ośrodek może prowadzić działalność gospodarczą, z której przychody przeznaczone są na realizację celów statutowych i pokrywanie kosztów działalności bieżącej, w szczególności polegającej na:

- 1) najmie pomieszczeń na cele kulturalne i handlowe oraz na doraźne potrzeby organizacji społecznych,
- 2) prowadzeniu małej gastronomii,

- 3) organizacji imprez zleczanych przez inne instytucje i zakłady,
- 4) wypożyczaniu sprzętu,
- 5) dzierżawie własnych pomieszczeń,
- 6) innych dozwolonych prawem.

III. ORGANY ZARZĄDZAJĄCE I DORADCZE

§ 8

1. Na czele Ośrodka stoi Dyrektor, który kieruje bieżącą jego działalnością, reprezentuje instytucję na zewnątrz oraz odpowiada za całokształt pracy Ośrodka.
2. Dyrektora Ośrodka powołuje i odwołuje Zarząd Gminy.

§ 9

Organem doradczym w zakresie działalności kulturalnej Ośrodka jest Społeczna Rada Programowa inicjująca i opiniująca okresowy harmonogram działalności merytorycznej, którą powołuje i odwołuje Dyrektor Ośrodka.

§ 10

Pracowników Ośrodka zatrudnia, awansuje i zwalnia Dyrektor Ośrodka.

§ 11

Wynagrodzenie pracowników Ośrodka ustala się w oparciu o przepisy obowiązujące dla pracowników samorządowych według rozporządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 23 kwietnia 1999 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w instytucjach kultury.

§ 12

Szczegółowe zakresy czynności poszczególnych pracowników ustala Dyrektor Ośrodka.

IV. ZASADY GOSPODARKI FINANSOWEJ

§ 13

1. Ośrodek prowadzi gospodarkę finansową zgodnie z rozdziałem 3 ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej oraz ustawie o rachunkowości.
2. Źródłami finansowania Ośrodka są:
 - 1) dotacje z budżetu gminy ustalone przez organizatora na podstawie planu opracowanego przez Dyrektora i zatwierdzonego przez Radę Gminy,
 - 2) wpływy z działalności statutowej i gospodarczej,
 - 3) środki otrzymane od osób fizycznych i prawnych,
 - 4) z innych źródeł.
3. Dyrektor Ośrodka zarządza powierzonym mieniem zgodnie z jego przeznaczeniem oraz zasadami racjonalnej gospodarki regulowanej odpowiednimi przepisami prawa.

V. PRZEPISY KOŃCOWE

§ 14

Statut Ośrodka nadaje Rada Gminy w drodze uchwały.

§ 15

Wszelkie zmiany w statucie mogą być dokonywane jedynie w trybie przewidzianym dla jego uchwalenia.

§ 16

W sprawach nieuregulowanych postanowieniami niniejszego statutu mają zastosowanie odpowiednie przepisy powszechnie obowiązujące.

§ 17

Statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

1202

UCHWAŁA Nr XXXVIII/269/2002

Rady Gminy w Gardej

z dnia 30 sierpnia 2002 r.

w sprawie ustalenia zasad umieszczania tablic informacyjnych i reklamowych na gruntach, budynkach oraz obiektach będących własnością gminy Gardeja.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 oraz art. 40 ust. 2 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 oraz z 2002 r. Nr 23, poz. 220 i Nr 62, poz. 558) Rada Gminy w Gardej, uchwala, co następuje:

§ 1

Znakiem reklamowym jest każdy znak określający w szczególności nazwę podmiotu, jego logo, znaki towarowe i inne, nie będący szyldem (rodzaj znaku informacyjnego o rodzaju, zakresie, dniach i godzinach prowadzonej działalności).

Znakiem towarowym jest także znak przenośny (np. flaga, transparent, billboard i inne).

§ 2

1. Ustala się prawo do odpłatnego umieszczania znaków reklamowych na gruntach, budynkach, konstrukcjach i innych obiektach stanowiących własność gminy.
2. Określenie warunków umieszczania reklamy następuje w drodze umowy pomiędzy Zarządem Gminy a przedsiębiorcą.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Gminy.

§ 4

Uchwałę ogłasza się przez rozplakatowanie w miejscach publicznych, na tablicach ogłoszeń Urzędu Gminy w Gardej, opublikowanie w prasie lokalnej oraz w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący
Rady Gminy
A. Michalewicz

1203

Gdańsk, dnia 27 maja 2003 r.

PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
dr Leszek Juchniewicz
OGD – 820/164-A/10/2003/IV/JG

DECYZJA

Na podstawie art. 47 ust. 1 i 2 oraz art. 23 ust. 2 pkt 2 lit. b) i c) w związku z art. 30 ust. 1 i art. 45 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 1997 r. Nr 54, poz. 348 i Nr 158, poz. 1042, z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 88, poz. 980, Nr 91, poz. 1042 i Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 555 i Nr 103, poz. 1099, z 2001 r. Nr 154, poz. 1800 i 1802, z 2002 r. Nr 74 poz. 676, Nr 113, poz. 984 i Nr 135, poz. 1144 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424 i Nr 80, poz. 718) oraz w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387)

po rozpatrzeniu wniosku
z dnia 17 marca 2003 r.

Okręgowego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej
Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w Gdyni
posiadającego statystyczny numer identyfikacyjny
REGON: 190563632
zwanego w dalszej części decyzji
„Przedsiębiorstwem”

postanawiam

- 1) zatwierdzić taryfę dla ciepła ustaloną przez Przedsiębiorstwo, stanowiącą załącznik do niniejszej decyzji,
- 2) ustalić współczynniki korekcyjne X_w , określające projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania Przedsiębiorstwa oraz zmianę warunków prowadzenia przez to Przedsiębiorstwo działalności gospodarczej w pierwszym roku stosowania taryfy:
 - a) dla działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania ciepła – w wysokości minus 0,78%,
 - b) dla działalności gospodarczej w zakresie przesyłania i dystrybucji ciepła – w wysokości 0,81%,
- 3) ustalić okres obowiązywania współczynników korekcyjnych X_w , o których mowa w pkt 2 – do dnia 30 czerwca 2004 r.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 61 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego na wniosek Przedsiębiorstwa, posiadającego koncesję w zakresie:

— wytwarzania ciepła – Nr WCC/286/164/U/OT1/98/SA

z dnia 22 października 1998 r., zmienioną decyzjami: Nr WCC/286B/164/W/3/2000/MJ z dnia 28 sierpnia 2000 r., Nr WCC/286C/164/W/3/2001/BK z dnia 24 września 2001 r., Nr WCC/286D/164/W/OGD/2002/MS z dnia 23 sierpnia 2002 r., i Nr WCC/286E/164/W/OGD/2003/KK z dnia 25 marca 2003 r.,

— przesyłania i dystrybucji ciepła – Nr PCC/299/164/U/OT1/98/SA z dnia 22 października 1998 r., uzupełnioną decyzją Nr PCC/299A/164/U/OT1/98/SA z dnia 30 grudnia 1998 r., zmienioną decyzjami: Nr PCC/299B/164/W/3/2000/MJ z dnia 28 sierpnia 2000 r., Nr PCC/299C/164/W/3/2001/BK z dnia 24 września 2001 r., Nr PCC/299D/164/W/OGD/2002/MS z dnia 23 sierpnia 2002 r., i Nr PCC/299E/164/W/OGD/2003/KK z dnia 25 marca 2003 r.,

— obrotu ciepłem – Nr OCC/86/164/U/OT1/98/SA z dnia 22 października 1998 r., zmienioną decyzją nr OCC/86A/164/W/OGD/2002/MS z dnia 23 sierpnia 2002 r., w dniu 17 marca 2003 r. zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie zatwierdzenia taryfy dla ciepła ustalonej przez to Przedsiębiorstwo.

Zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 1997 r. Nr 54, poz. 348 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne”, przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, przesyłania i dystrybucji oraz obrotu ciepłem ustalają taryfy dla ciepła, które podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”.

Natomiast w myśl art. 23 ust. 2 pkt 2 lit. b) i c) ustawy – Prawo energetyczne, do zakresu kompetencji Prezesa URE należy ustalanie współczynników korekcyjnych określających poprawę efektywności funkcjonowania przedsiębiorstw energetycznych oraz zmianę warunków prowadzenia przez te przedsiębiorstwa działalności gospodarczej, a także okresu ich obowiązywania.

W trakcie postępowania administracyjnego, na podstawie zgromadzonej dokumentacji ustalono, że Przedsiębiorstwo opracowało taryfę zgodnie z zasadami określonymi w art. 45 ustawy – Prawo energetyczne oraz z przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 12 października 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie ciepłem (Dz. U. z 2000 r. Nr 96, poz. 1053), zwanego w dalszej części decyzji „rozporządzeniem taryfowym”.

Bazowe ceny i stawki opłat zostały skalkulowane przez Przedsiębiorstwo na podstawie uzasadnionych kosztów prowadzenia działalności gospodarczej, zaplanowanych dla pierwszego roku stosowania taryfy, ustalonych na podstawie zweryfikowanych, porównywalnych kosztów poniesionych przez Przedsiębiorstwo w roku kalendarzowym poprzedzającym pierwszy rok stosowania taryfy (§ 12 ust. 2 rozporządzenia taryfowego). Mając na uwadze ochronę interesów odbiorców, Przedsiębiorstwo zastosowało przepis § 29 ust. 2 rozporządzenia taryfowego.

W cenach i stawkach opłat ustalonych w taryfie zatwierdzonej niniejszą decyzją uwzględnione zostały współczynniki korekcyjne X_w , o których mowa w § 26 ust. 3 rozporządzenia taryfowego, w wysokości adekwatnej do możliwości poprawy efektywności funkcjonowania Przedsiębiorstwa oraz stosownie do zmiany warunków prowadzenia przez to Przedsiębiorstwo działalności koncesyj-

nowanej w pierwszym roku stosowania taryfy. Przy ustalaniu współczynnika korekcyjnego X_w dla działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania ciepła uwzględniono przede wszystkim wzrost uzasadnionych kosztów paliw, natomiast dla działalności gospodarczej w zakresie przesyłania i dystrybucji ciepła wzięto pod uwagę wzrost poziomu podatku od nieruchomości (od infrastruktury ciepłowniczej związanej w szczególności z przesyłaniem i dystrybucją ciepła) uiszczanego na rzecz gmin, na terenie których Przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą.

Okres obowiązywania współczynników korekcyjnych X_w , w myśl § 28 ust. 3 rozporządzenia taryfowego – jest równoznaczny z okresem stosowania taryfy.

W tym stanie rzeczy orzekłem, jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów – za moim pośrednictwem, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy – Prawo energetyczne oraz art. 479⁴⁶ pkt 1 i art. 479⁴⁷ § 1 Kodeksu postępowania cywilnego).
2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wnioski o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub w części (art. 479⁴⁹ Kodeksu postępowania cywilnego). Odwołanie należy przesłać na adres Północnego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki – Al. Jana Pawła II 20, 80-462 Gdańsk.
3. Stosownie do art. 47 ust. 3 pkt 2 w związku z art. 31 ust. 3 pkt 2 i ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne, taryfa zostanie skierowana do ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.
4. Stosownie do art. 47 ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne, Przedsiębiorstwo wprowadza taryfę do stosowania nie wcześniej niż po upływie 14 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Prezes
Urzędu Regulacji Energetyki
L. Juchniewicz

Otrzymują:

1. Okręgowe Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.
ul. Opata Hackiego 14
81-213 Gdynia
2. Pan Jan Ryszard Kurylczyk
Wojewoda Pomorski
3. a/a

Okręgowe Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Spółka z o.o. w Gdyni

TARYFA DLA CIEPŁA

NINIEJSZA TARYFA STANOWI ZAŁĄCZNIK DO DECYZJI PREZESA URE Nr OGD-820/164-A/10/2003/IV/JG

z dnia 27 maja 2003 r.

SPIS TREŚCI:

- CZĘŚĆ I
Objaśnienie pojęć i skrótów używanych w taryfie
- CZĘŚĆ II
Zakres działalności gospodarczej związanej z zaopatrzeniem w ciepło
- CZĘŚĆ III
Podział odbiorców na grupy
- CZĘŚĆ IV
Rodzaje oraz wysokość bazowych cen i stawek opłat
- CZĘŚĆ V
Warunki stosowania cen i stawek opłat
- CZĘŚĆ VI
Zasady wprowadzania oraz zmiany cen i stawek opłat

CZĘŚĆ I

Objaśnienie pojęć i skrótów używanych w taryfie

- ustawa – ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 1997 r. Nr 54, poz. 348 i Nr 158, poz. 1042, z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 88, poz. 980, Nr 91, poz. 1042, Nr 110, poz. 1255, z 2000 r. Nr 43, poz. 489 i Nr 48, poz. 555 i Nr 103, poz. 1099, z 2001 r. Nr 154, poz. 1800 i 1802, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984 i Nr 135, poz. 1144 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424 i Nr 80, poz. 718),
- rozporządzenie taryfowe – rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 12 października 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie ciepłem (Dz. U. z 2000 r. Nr 96, poz. 1053),
- rozporządzenie przyłączeniowe – rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 11 sierpnia 2000 r. w sprawie szczegółowych warunków przyłączenia podmiotów do sieci ciepłowniczych, obrotu ciepłem, świadczenia usług przesyłowych, ruchu sieciowego i eksploatacji sieci oraz standardów jakościowych obsługi odbiorców (Dz. U. z 2000 r. Nr 72, poz. 845),
- odbiorca – każdy, kto otrzymuje lub pobiera paliwa lub energię na podstawie umowy z przedsiębiorstwem energetycznym,
- źródło ciepła – połączone ze sobą urządzenia lub instalacje służące do wytwarzania ciepła,
- sieć ciepłownicza – połączone ze sobą urządzenia lub instalacje, służące do przesyłania i dystrybucji ciepła ze źródeł ciepła do obiektów, należące do przedsiębiorstwa energetycznego,
- przyłączy – odcinek sieci ciepłowniczej, doprowadzający ciepło wyłącznie do jednego węzła cieplnego, albo odcinek zewnętrznych instalacji odbiorczych za grupowym węzłem cieplnym lub źródłem ciepła, łączący te instalacje z obiektem,

- węzeł cieplny – połączone ze sobą urządzenia lub instalacje służące do zmiany rodzaju lub parametrów nośnika ciepła dostarczanego z przyłącza oraz regulacji ilości ciepła dostarczanego do instalacji odbiorczych,
- grupowy węzeł cieplny – węzeł cieplny obsługujący więcej niż jeden obiekt,
- instalacja odbiorcza – połączone ze sobą urządzenia lub instalacje służące do transportowania ciepła lub ciepłej wody z węzłów ciepłych do odbiorników ciepła lub punktów poboru ciepłej wody w obiekcie,
- zewnętrzna instalacja odbiorcza – odcinki instalacji odbiorczych łączące grupowy węzeł cieplny lub źródło ciepła z obiektami,
- obiekt – budowla lub budynek wraz z instalacjami odbiorczymi,
- układ pomiarowo-rozliczeniowy – dopuszczony do stosowania zespół urządzeń służących do pomiaru ilości i parametrów nośnika ciepła, których wskazania stanowią podstawę do obliczenia należności z tytułu dostarczania ciepła,
- liczba punktów pomiarowych – łączna liczba układów pomiarowo-rozliczeniowych zainstalowanych w przyłączach do węzłów ciepłych oraz urządzeń, których wskazania stanowią podstawę do określenia udziału poszczególnych odbiorców w kosztach ciepła dostarczonego do grupowych węzłów ciepłych, obsługujących obiekty więcej niż jednego odbiorcy,
- warunki obliczeniowe – obliczeniowa temperatura powietrza atmosferycznego określona dla strefy klimatycznej, w której zlokalizowane są obiekty, do których jest dostarczane ciepło,
- obliczeniowe natężenie przepływu dla sieci ciepłowniczej – natężenie przepływu nośnika ciepła odpowiadające przyłączeniowej mocy cieplnej dla danej sieci ciepłowniczej i parametrom nośnika ciepła dostarczanego ze źródła ciepła do tej sieci, określonym w tabeli regulacyjnej dla warunków obliczeniowych,
- moc cieplna – ilość ciepła wytworzonego lub dostarczonego do podgrzania określonego nośnika ciepła lub odebrana od tego nośnika w ciągu godziny,
- zamówiona moc cieplna – ustalona przez odbiorcę największa moc cieplna, jaka w ciągu roku występuje w danym obiekcie dla warunków obliczeniowych, która powinna uwzględniać moc cieplną niezbędną dla:
 - a) pokrycia strat ciepła w obiekcie, zapewniającą utrzymanie normatywnej temperatury i wymiany powietrza w pomieszczeniach znajdujących się w tym obiekcie,
 - b) zapewnienia utrzymania normatywnej temperatury ciepłej wody w punktach czerpalnych, znajdujących się w tym obiekcie,
 - c) zapewnienia prawidłowej pracy innych urządzeń lub instalacji, zgodnie z określonymi dla nich warunkami technicznymi i wymaganiami technologicznymi,
- wytwórca i dystrybutor ciepła – przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem ciepła we własnych źródłach oraz przesyłaniem i dystrybucją ciepła wytworzonego we własnych źródłach lub zakupionego od innego przedsiębiorstwa energetycznego, tj. Okręgowe Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w Gdyni, zwane dalej „OPEC – Gdynia”,
- wytwórca ciepła – przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem ciepła, tj. Elektrociepłownia Wybrzeże S.A. w Gdańsku, zwane dalej „EC Wybrzeże S.A.”, od którego OPEC – Gdynia zakupuje ciepło.

CZĘŚĆ II

Zakres działalności gospodarczej związanej z zaopatrzeniem w ciepło

- OPEC – Gdynia prowadzi działalność gospodarczą związaną z zaopatrzeniem w ciepło na podstawie udzielonych koncesji w zakresie:
- wytwarzania ciepła – Nr WCC/286/164/U/OT1/98/SA z dnia 22 października 1998 r., zmienionej decyzjami: nr WCC/286B/164/W/3/2000/MJ z dnia 28 sierpnia 2000 r., nr WCC/286C/164/W/3/2001/BK z dnia 24 września 2001 r., Nr WCC/286D/164/W/OGD/2002/MS z dnia 23 sierpnia 2002 r., Nr WCC/286E/164/W/OGD/2003/KK z dnia 25 marca 2003 r.,
 - przesyłania i dystrybucji ciepła – nr PCC/299/164/U/OT1/98/SA z dnia 22 października 1998 r., uzupełnionej decyzją nr PCC/299A/164/U/OT1/98/SA z dnia 30 grudnia 1998 r., zmienionej decyzjami: nr PCC/299B/164/W/3/2000/MJ z dnia 28 sierpnia 2000 r., Nr PCC/299C/164/W/3/2001/BK z dnia 24 września 2001 r., Nr PCC/299D/164/W/OGD/2002/MS z dnia 23 sierpnia 2002 r., Nr PCC/299E/164/W/OGD/2003/KK z dnia 25 marca 2003 r.,
 - obrotu ciepłem – nr OCC/86/164/U/OT1/98/SA z dnia 22 października 1998 r., zmienionej decyzją nr OCC/86A/164/W/OGD/2002/MS z dnia 23 sierpnia 2002 r.

CZĘŚĆ III

Podział odbiorców na grupy

- 1.1. Odbiorcy, którym ciepło dostarczane jest ze źródeł ciepła będących własnością OPEC – Gdynia:
 - 1.1.1. Miasto Gdynia.

G1 odbiorcy, którym ciepło wytwarzane w źródle ciepła Dickmana 24, w którym ciepło pochodzi z przetwarzania gazu ziemnego i węgla, dla którego zamówiona moc cieplna nie przekracza 1 MW, dostarczane jest bezpośrednio do instalacji odbiorczych w obiekcie, w którym jest ono zlokalizowane oraz w sąsiednich obiektach,

G2 odbiorcy, którym ciepło wytwarzane w źródle ciepła Szczecińska 11, w którym ciepło pochodzi z przetwarzania gazu ziemnego, dla którego zamówiona moc cieplna nie przekracza 1 MW, dostarczane jest bezpośrednio do instalacji odbiorczych w obiekcie, w którym jest ono zlokalizowane oraz w sąsiednich obiektach,
 - 1.1.2. Miasto Sopot.

S1 odbiorcy, którym ciepło wytwarzane w źródle ciepła Brodwinno, w którym ciepło pochodzi z przetwarzania gazu ziemnego i węgla kamiennego, dostarczane jest siecią ciepłowniczą, będącą własnością OPEC – Gdynia:

S1-OX odbiorcy, którym ciepło dostarczane jest do obiektów siecią ciepłowniczą poprzez węzły cieplne będące własnością odbiorców i przez nich eksploatowane,

S1-IDE odbiorcy, którym ciepło dostarczane jest do obiektów poprzez sieć ciepłowniczą i węzły cieplne będące własnością OPEC – Gdynia i przez nie eksploatowane,

S1-GDE-de – odbiorcy, którym ciepło dostarczane jest do obiektów poprzez sieć ciepłowniczą, grupowe węzły cieplne oraz zewnętrzne instalacje odbiorcze

stanowiące własność OPEC – Gdynia i przez nie eksploatowane,

S2 odbiorcy, którym ciepło wytwarzane w źródle ciepła Al. Niepodległości 710 a, w którym ciepło pochodzi z przetwarzania gazu ziemnego, dostarczane jest siecią ciepłowniczą do instalacji odbiorczych w obiektach,

S3 odbiorcy, którym ciepło wytwarzane w źródle ciepła Mickiewicza 63, w którym ciepło pochodzi z przetwarzania gazu ziemnego, dostarczane jest siecią ciepłowniczą do instalacji odbiorczych w obiektach,

S4 odbiorcy, którym ciepło wytwarzane w źródłach ciepła, w których ciepło pochodzi z przetwarzania gazu ziemnego, zlokalizowanych przy ul. Zamenhofa 3, Królowej Jadwigi 6, Krótka 3, Mickiewicza 3, Andersa 28, Majkowskiego 11, Chmielewskiego 6, Al. Niepodległości 863, Boh. Monte Cassino 47, 23-go Marca 102, Malczewskiego 19 a, Chopina 1, Kopernika 4, Andersa 20, Mickiewicza 31, Al. Niepodległości 639, Grottgera 20, Kościuszki 33, Marynarzy 1, Słowackiego 28/30, Mickiewicza 27, Morska 2, Goyki 3, Parkowa 27, Pułaskiego 5/11, Kościuszki 4, Jagielly 7, Czyżewskiego 6, Pułaskiego 17, Armii Krajowej 84, Armii Krajowej 43, Wybickiego 32, Abrahama 3, Sikorskiego 9, Obrońców Westerplatte 32, Bitwy pod Płowcami 15, Chrobrego 22, Dąbrowskiego 1/5, Grunwaldzka 64, Malczewskiego 4, Mieszka I 7, Curie-Skłodowskiej 10-12, 23-go Marca 40, Podjazd 1, Sikorskiego 2, Wejherowska 27-29, Chrobrego 47-49, Dąbrowskiego 4, Grunwaldzka 52, Haffnera 48, Mokwy 6, Sobieskiego 35, Budziszka 4, Armii Krajowej 119/121, Armii Krajowej 111, 1-go Maja 12, 3-go Maja 6A, dla których zamówiona moc cieplna nie przekracza 1 MW, dostarczane jest bezpośrednio do instalacji odbiorczych w obiektach, w których są one zlokalizowane oraz w sąsiednich obiektach.

1.1.3. Miasto Wejherowo.

W odbiorcy, którym ciepło wytwarzane w źródle ciepła Nanice, w którym ciepło pochodzi z przetwarzania węgla kamiennego, dostarczane jest siecią ciepłowniczą, będącą własnością OPEC – Gdynia:

W-OX odbiorcy, którym ciepło dostarczane jest do obiektów siecią ciepłowniczą poprzez węzły cieplne będące własnością odbiorców i przez nich eksploatowane,

W-IDE odbiorcy, którym ciepło dostarczane jest do obiektów poprzez sieć ciepłowniczą i węzły cieplne będące własnością OPEC – Gdynia i przez nie eksploatowane,

W-GDE-de – odbiorcy, którym ciepło dostarczane jest do obiektów poprzez sieć ciepłowniczą, grupowe wę-

zły cieplne oraz zewnętrzne instalacje odbiorcze, stanowiące własność OPEC – Gdynia i przez nie eksploatowane,

W-GDE-ox – odbiorcy, którym ciepło dostarczane jest do obiektów siecią ciepłowniczą poprzez grupowe węzły cieplne, będące własnością OPEC – Gdynia i przez nie eksploatowane oraz zewnętrzne instalacje odbiorcze, stanowiące własność odbiorców i przez nich eksploatowane.

1.2. Odbiorcy z miasta Gdyni i Rumi, którym ciepło, zakupione w EC Wybrzeże S.A., dostarczane jest siecią ciepłowniczą, będącą własnością OPEC – Gdynia:

PW-OX – odbiorcy, którym ciepło dostarczane jest do obiektów siecią ciepłowniczą poprzez węzły cieplne będące własnością odbiorców i przez nich eksploatowane,

PW-IDE – odbiorcy, którym ciepło dostarczane jest do obiektów siecią ciepłowniczą i węzły cieplne będące własnością OPEC – Gdynia i przez nie eksploatowane,

PW-GDE-de – odbiorcy, którym ciepło dostarczane jest do obiektów siecią ciepłowniczą poprzez grupowe węzły cieplne oraz zewnętrzne instalacje odbiorcze, stanowiące własność OPEC – Gdynia i przez nie eksploatowane,

PW-GDE-oe – odbiorcy, którym ciepło dostarczane jest do obiektów siecią ciepłowniczą, poprzez grupowe węzły cieplne, będące własnością OPEC – Gdynia i przez nie eksploatowane oraz zewnętrzne instalacje odbiorcze, stanowiące własność odbiorców i eksploatowane przez OPEC – Gdynia,

PW-GDE-ox – odbiorcy, którym ciepło dostarczane jest do obiektów siecią ciepłowniczą poprzez grupowe węzły cieplne, będące własnością OPEC – Gdynia i przez nie eksploatowane oraz zewnętrzne instalacje odbiorcze, stanowiące własność odbiorców i przez nich eksploatowane,

PW-GOE-de – odbiorcy, którym ciepło dostarczane jest do obiektów siecią ciepłowniczą poprzez grupowe węzły cieplne, będące własnością odbiorców i eksploatowane przez OPEC – Gdynia oraz zewnętrzne instalacje odbiorcze, stanowiące własność OPEC – Gdynia i przez nie eksploatowane,

PW-GOE-ox – odbiorcy, którym ciepło dostarczane jest do obiektów siecią ciepłowniczą poprzez grupowe węzły cieplne, będące własnością odbiorców i eksploatowane przez OPEC – Gdynia oraz zewnętrzne instalacje odbiorcze, stanowiące własność odbiorców i przez nich eksploatowane.

CZĘŚĆ IV

Rodzaje oraz wysokość bazowych cen i stawek opłat

1. Bazowe ceny i stawki opłat:

Miasto Gdynia

— w ujęciu NETTO:

L.p.	Symbol grupy	Stawka opłaty miesięcznej za zamówioną moc cieplną [zł/MW]	Stawka opłaty za ciepło [zł/GJ]
1.	G1	6 586,64	41,99
2.	G2	7 115,17	32,04

— w ujęciu BRUTTO*:

L.p.	Symbol grupy	Stawka opłaty miesięcznej za zamówioną moc cieplną [zł/MW]	Stawka opłaty za ciepło [zł/GJ]
1.	G1	8 035,70	51,23
2.	G2	8 680,51	39,09

Miasto Sopot

— w ujęciu NETTO:

L.p.	Symbol grupy	Cena za zamówioną moc cieplną [zł/MW]		Cena ciepła [zł/GJ]	Cena nośnika ciepła [zł/m ³]	Stawka opłaty stałej za usługi przesyłowe [zł/MW]		Stawka opłaty zmiennej za usługi przesyłowe [zł/GJ]	Stawka opłaty abonamentowej [zł/punkt pomiarowy]	
		roczna	rata miesięczna			roczna	Rata miesięczna		roczna	rata miesięczna
1.	S1-OX	78 959,85	6 579,99	22,67	24,13	6 701,44	558,45	2,93	144,03	12,00
2.	S1-IDE	78 959,85	6 579,99	22,67	24,13	7 647,87	637,32	2,80	144,03	12,00
3.	S1-GDE-de	78 959,85	6 579,99	22,67	24,13	18 021,38	1 501,78	4,40	144,03	12,00
5.	S2	86 668,13	7 222,34	30,07	31,17	5 634,96	469,58	2,04	144,03	12,00
6.	S3	49 374,95	4 114,58	20,28	11,71	8 361,62	696,80	3,36	144,03	12,00

— w ujęciu BRUTTO*:

L.p.	Symbol Grupy	Cena za zamówioną moc cieplną [zł/MW]		Cena ciepła [zł/GJ]	Cena nośnika ciepła [zł/m ³]	Stawka opłaty stałej za usługi przesyłowe [zł/MW]		Stawka opłaty zmiennej za usługi przesyłowe [zł/GJ]	Stawka opłaty abonamentowej [zł/punkt pomiarowy]	
		roczna	rata miesięczna			roczna	rata miesięczna		roczna	rata miesięczna
1.	S1-OX	96 331,02	8 027,59	27,66	29,44	8 175,76	681,31	3,57	175,72	14,64
2.	S1-IDE	96 331,02	8 027,59	27,66	29,44	9 330,40	777,53	3,42	175,72	14,64
3.	S1-GDE-de	96 331,02	8 027,59	27,66	29,44	21 986,08	1 832,17	5,37	175,72	14,64
5.	S2	105 735,12	8 811,26	36,69	38,03	6 874,65	572,89	2,49	175,72	14,64
6.	S3	60 237,44	5 019,79	24,74	14,29	10 201,18	850,10	4,10	175,72	14,64

L.p.	Symbol grupy	Stawka opłaty miesięcznej za zamówioną moc cieplną netto [zł/MW]	Stawka opłaty miesięcznej za zamówioną moc cieplną brutto* [zł/MW]	Stawka opłaty za ciepło netto [zł/GJ]	Stawka opłaty za ciepło brutto* [zł/GJ]
1.	S4	7 679,43	9 368,91	32,53	39,69

Miasto Wejherowo

— w ujęciu NETTO:

L.p.	Symbol grupy	Cena za zamówioną moc cieplną [zł/MW]		Cena ciepła [zł/GJ]	Cena nośnika ciepła [zł/m ³]	Stawka opłaty stałej za usługi przesyłowe [zł/MW]		Stawka opłaty zmiennej za usługi przesyłowe [zł/GJ]	Stawka opłaty abonamentowej [zł/punkt pomiarowy]	
		roczna	rata miesięczna			roczna	rata miesięczna		roczna	rata miesięczna
1.	W-OX	42 631,17	3 552,60	17,20	39,09	12 405,27	1 033,77	4,96	144,03	12,00
2.	W-IDE	42 631,17	3 552,60	17,20	39,09	19 761,04	1 646,75	10,09	144,03	12,00
3.	W-GDE-de	42 631,17	3 552,60	17,20	39,09	29 207,28	2 433,94	11,81	144,03	12,00
4.	W-GDE-ox	42 631,17	3 552,60	17,20	39,09	17 562,84	1 463,57	8,89	144,03	12,00

— w ujęciu BRUTTO*:

L.p.	Symbol grupy	Cena za zamówioną moc cieplną [zł/MW]		Cena ciepła [zł/GJ]	Cena nośnika ciepła [zł/m ³]	Stawka opłaty stałej za usługi przesyłowe [zł/MW]		Stawka opłaty zmiennej za usługi przesyłowe [zł/GJ]	Stawka opłaty abonamentowej [zł/punkt pomiarowy]	
		roczna	rata miesięczna			roczna	rata miesięczna		roczna	rata miesięczna
1.	W-OX	52 010,03	4 334,17	20,98	47,69	15 134,43	1 261,20	6,05	175,72	14,64
2.	W-IDE	52 010,03	4 334,17	20,98	47,69	24 108,47	2 009,04	12,31	175,72	14,64
3.	W-GDE-de	52 010,03	4 334,17	20,98	47,69	35 632,88	2 969,41	14,41	175,72	14,64
4.	W-GDE-ox	52 010,03	4 334,17	20,98	47,69	21 426,66	1 785,56	10,85	175,72	14,64

Miasto Gdynia i Rumia

— w ujęciu NETTO:

L.p.	Symbol grupy	Stawka opłaty stałej za usługi przesyłowe [zł/MW]		Stawka opłaty zmiennej za usługi przesyłowe [zł/GJ]	Stawka opłaty abonamentowej [zł/punkt pomiarowy]	
		roczna	rata miesięczna		roczna	rata miesięczna
1.	PW-OX	20 662,08	1 721,84	8,73	144,03	12,00
2.	PW-IDE	31 482,60	2 623,55	10,40	144,03	12,00
3.	PW-GDE-de	38 525,53	3 210,46	10,83	144,03	12,00
4.	PW-GDE-oe	35 252,44	2 937,70	10,74	144,03	12,00
5.	PW-GDE-ox	31 975,83	2 664,65	10,58	144,03	12,00
6.	PW-GOE-de	37 900,22	3 158,35	10,06	144,03	12,00
7.	PW-GOE-ox	34 721,94	2 893,50	8,67	144,03	12,00

— w ujęciu BRUTTO*:

L.p.	Symbol grupy	Stawka opłaty stałej za usługi przesyłowe [zł/MW]		Stawka opłaty zmiennej za usługi przesyłowe [zł/GJ]	Stawka opłaty abonamentowej [zł/punkt pomiarowy]	
		roczna	rata miesięczna		roczna	rata miesięczna
1.	PW-OX	25 207,74	2 100,65	10,65	175,72	14,64
2.	PW-IDE	38 408,77	3 200,73	12,69	175,72	14,64
3.	PW-GDE-de	47 001,15	3 916,76	13,21	175,72	14,64
4.	PW-GDE-oe	43 007,98	3 584,00	13,10	175,72	14,64
5.	PW-GDE-ox	39 010,51	3 250,88	12,91	175,72	14,64
6.	PW-GOE-de	46 238,27	3 853,19	12,27	175,72	14,64
7.	PW-GOE-ox	42 360,77	3 530,06	10,58	175,72	14,64

— uwzględniono podatek od towarów i usług VAT w wysokości 22%

Odbiorcy z grup taryfowych od PW-OX do PW-GOE-ox będą dodatkowo obciążani za zamówioną moc cieplną, ciepło i nośnik ciepła według cen zawartych w taryfie dla ciepła EC Wybrzeże S.A. Każdorazowo o zmianie taryfy EC Wybrzeże S.A. odbiorcy w/w grup będą informowani przez OPEC-Gdynia pisemnie w terminie 14 dni przed wystawieniem pierwszej faktury za ciepło przez OPEC-Gdynia, w której zastosowane będą nowe ceny EC Wybrzeże S.A.

2. Bazowe stawki opłat za przyłączenie do sieci.

2.1. W przypadku wystąpienia potrzeby przyłączenia nowego odbiorcy do sieci ciepłowniczej, stawki opłat za przyłączenie do sieci będą kalkulowane na podstawie kosztów wynikających z nakładów ustalonych na podstawie kosztorysowych norm nakładów rzeczowych, cen jednostkowych robót budowlanych oraz cen czynników produkcji dla potrzeb sporządzania kosztorysu inwestorskiego, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 664, z późn. zm.), obowiązujących w dniu zawarcia umowy o przyłączenie, przy odpowiednim uwzględnieniu postanowień art. 7 ust. 5 i 6 ustawy.

2.2. W przypadku powierzenia wykonania usługi z zakresu przyłączenia do sieci osobie trzeciej w drodze przetargu, podstawą kalkulacji stawek opłat za przyłączenie jest koszt prac projektowych i budowlano-montażowych, niezbędnych do wykonania przyłączenia, określony w złożonej w toku przetargu ofercie, pod warunkiem, że nie będzie wyższy, niż koszt ustalony przy zastosowaniu norm i cen o których mowa w pkt 2.1.

CZĘŚĆ V

Warunki stosowania cen i stawek opłat

1. Ustalone w niniejszej taryfie ceny i stawki opłat są stosowane przy zachowaniu standardów jakościowych obsługi odbiorców, które zostały określone w rozdziale 6 rozporządzenia przyłączeniowego.
2. W przypadkach:
 - a) niedotrzymania przez OPEC – Gdynia standardów jakościowych obsługi odbiorców lub niedotrzymania przez odbiorców warunków umowy,
 - b) uszkodzenia lub stwierdzenia nieprawidłowych wskazań układu pomiarowo -rozliczeniowego,
 - c) udzielania bonifikat i naliczania upustów przysługujących odbiorcy,
 - d) nielegalnego pobierania ciepła,stosuje się postanowienia określone w rozdziale 4 rozporządzenia taryfowego.

CZĘŚĆ VI

Zasady wprowadzania oraz zmiany cen i stawek opłat

1. Ceny i stawki opłat określone w niniejszej taryfie OPEC – Gdynia wprowadza do stosowania nie wcześniej niż po upływie 14 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.
2. Każdorazowo o zmianie cen i stawek opłat zawartych w niniejszej taryfie odbiorcy zostaną poinformowani pisemnie w terminie, co najmniej 14 dni przed datą ich obowiązywania.

Prokurent Spółki
Dyrektor Finansowy
J. Łuć

1204

INFORMACJA

**o decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki
Nr OGD-820/1309-A/2412/3/2001/2003/II/DJ
z dnia 28 maja 2003 r.**

W dniu 23 maja 2003 r. wpłynął wniosek Puckiej Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. z siedzibą w Pucku w sprawie zmiany decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 11 czerwca 2001 r. Nr OGD-820/1309-A/14/2001/II/DJ, w zakresie ustalonego w niej okresu obowiązywania bazowych cen i stawek opłat, zawartych w zatwierdzonej tą decyzją taryfie dla ciepła.

Uzasadnienie:

Decyzją z dnia 11 czerwca 2001 r. Nr OGD-820/1309-A/14/2001/II/DJ Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zatwierdził dla Puckiej Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. z siedzibą w Pucku taryfę dla ciepła na okres do dnia 31 maja 2003 r.

Pismem z dnia 22 maja 2003 r. Przedsiębiorstwo wniosło o zmianę ww. decyzji w zakresie przedłużenia terminu obowiązywania taryfy dla ciepła do dnia 30 czerwca 2003 r.

Na podstawie art. 155 i art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), w związku z art. 30 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 1997 r. Nr 54, poz. 348 z późn. zm.), Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zmienił decyzją z dnia 28 maja 2003 r. Nr OGD-820/1309-A/2412/3/2001/2003/II/DJ swoją decyzję z dnia 11 czerwca 2001 r. Nr OGD-820/1309-A/14/2001/II/DJ, wydłużając okres stosowania bazowych cen i stawek opłat zawartych w taryfie dla ciepła zatwierdzonej ww. decyzją, do dnia 30 czerwca 2003 r. Pozwoli to na dalsze ich stosowanie do czasu zatwierdzenia trzeciej taryfy dla ciepła.

Prezes
Urzędu Regulacji Energetyki
z upoważnienia
Starszy specjalista
C. Wojewódka

1205

INFORMACJA

**o decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki
Nr OGD-820/2317-A/2453/4/2001/2003/I/BP
z dnia 29 maja 2003 r.**

W dniu 7 maja 2003 r. wpłynął wniosek „THERMINVEST” Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku dotyczący zmiany decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 19 listopada 2001 r. Nr OGD-820/2317-A/12/2001/I/MS, zmienionej decyzją z dnia 2 grudnia 2002 r. Nr OGD-820/2317-A/4873/13/2001/2002/I/JG, w zakresie ustalonego w niej okresu obowiązywania bazowych stawek opłat, zawartych w zatwierdzonej tą decyzją taryfie dla ciepła.

Uzasadnienie:

Decyzją z dnia 19 listopada 2001 r. Nr OGD – 820/2317-

A/12/2001/I/MS Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zatwierdził „THERMINVEST” Sp. z o.o. z siedzibą w Gdańsku taryfę dla ciepła na okres do dnia 30 listopada 2002 r. Decyzja ta, na wniosek Przedsiębiorstwa, została zmieniona decyzją z dnia 2 grudnia 2002 r. Nr OGD-820/2317-A/4873/13/2001/2002/I/JG, wydłużającą okres stosowania bazowych stawek opłat do dnia 31 maja 2003 r. Pismem z dnia 7 maja 2003 r. (data wpływu 8 maja 2003 r.) Przedsiębiorstwo po raz kolejny wystąpiło z wnioskiem o zmianę ww. decyzji w zakresie przedłużenia terminu obowiązywania taryfy dla ciepła do dnia 30 września 2003 r.

Na podstawie art. 155 i art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), w związku z art. 30 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 1997 r. Nr 54, poz. 348 z późn. zm.), Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 29 maja 2003 r. Nr OGD-820/2317-A/2453/4/2001/2003/I/BP wydłużył okres stosowania bazowych stawek opłat zawartych w taryfie dla ciepła do dnia 30 września 2003 r. Pozwoli to na dalsze ich stosowanie, tym bardziej, że aktualnie Przedsiębiorstwo opracowuje wniosek o zatwierdzenie drugiej taryfy dla ciepła.

Prezes
Urzędu Regulacji Energetyki
z upoważnienia
Starszy specjalista
C. Wojewódka

Wydawca:

Wojewoda Pomorski

Redakcja:

Wydział Prawny i Nadzoru Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego
Redakcja Dziennika Urzędowego Województwa Pomorskiego
80-810 Gdańsk, ul. Okopowa 21/27, pokój nr 807, tel. 30 77 384, dziennik urzędowy e-mail: dzienn01@uwgda.gov.pl
strona internetowa: www.uw.gda.pl.

Skład i druk:

Wydawnictwo „Bold”, Gdańsk, ul. Piwna 22

Z polecenia Wojewody Pomorskiego skład i druk wykonało Wydawnictwo BOLD, Gdańsk
